

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาและเป็นเพศवादตำบลขององค์การ
บริหารช่วยตำบลเขตเด็ย ตำบลตอชดะเค็ด จังหวัดเชียงใหม่

พันรินทร์ ศรีวิชัย

งานนี้พิมพ์ขึ้นเป็นต้นหนึ่งของการศึกษาตามหลักทฤษฎีศาสนาศาสนาธรรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๖

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

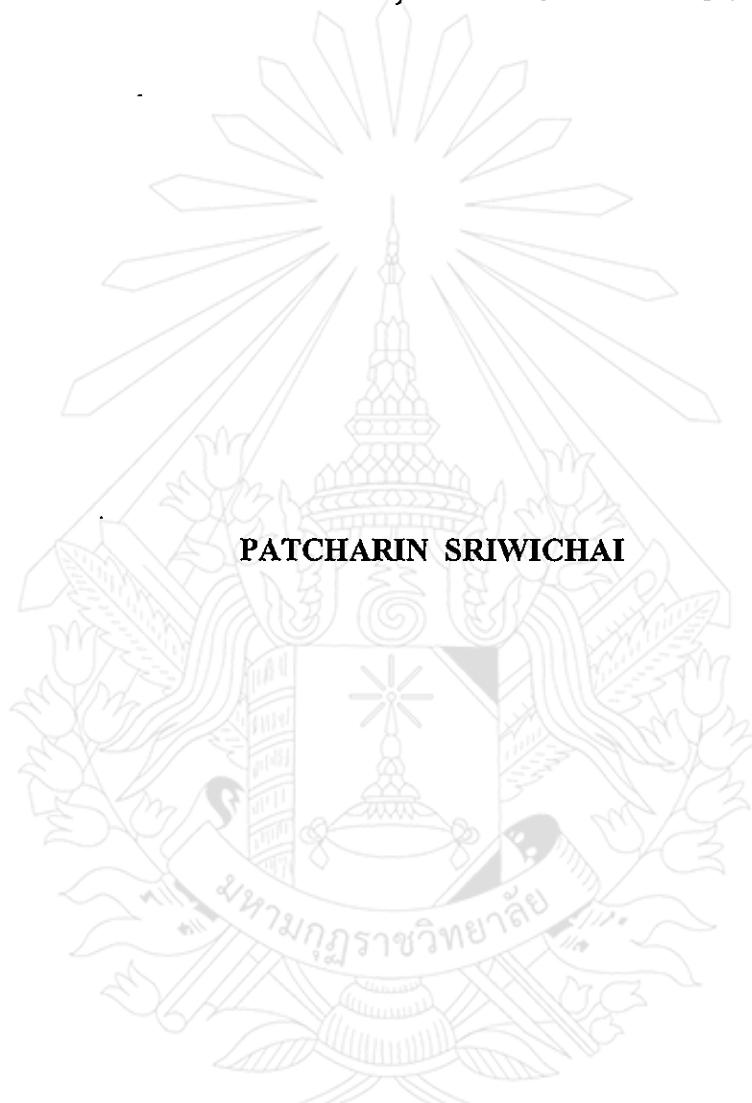
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๕

B 20072

**PEOPLE'S EXPECTATION TOWARDS THE UPGRADING OF THEP
SADECH SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
TO STATUS OF THE SUB-DISTRICT MUNICIPALITY,
DOI SAKET DISTRICT, CHIANG MAI PROVINCE**

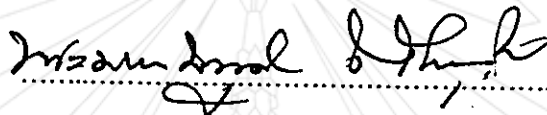

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY**

B.E.2555 (2012)

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคลองสระเกศ จังหวัดเชิงใหม่
ชื่อนักศึกษา : พิชรินทร์ ศรีวิชัย
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร.ตระกูล ชำนาญ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(พระมหาบุญศรี วัฒนาวุฒิ, ผศ.ดร.)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์(พิเศษ) ดร.สุกิจ ชัยมุสิก)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.ตระกูล ชำนาญ)

กรรมการ

(ดร.จันทนา สุทธิจารี)

กรรมการ

(ดร.ศุภกฤษ เมธีโกภพงษ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : People's Expectation towards the Upgrading of Thep Sadech
Sub-district Administrative Organization to Status of the
Sub-district Municipality, Doi Saket District, Chiang Mai Province

Student's Name : Patcharin Sriwichai

Department : Government

Advisor : Dr.Poomin Santitissadekorn

Co- Advisor : Dr.Trakoon Chamnan

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P.S. Nānavuddho
..... Dean of Graduate School
(Phramaha Boonsri Nānavuddho, Asst.Prof.Dr.)

Thematic Committee

S. Chaimusik
..... Chairman
(Asst.(Emeritus)Prof.Dr.Sukit Chaimusik)

Poomin
..... Advisor
(Dr.Poomin Santitissadekorn)

Trakoon
..... Co-Advisor
(Dr.Trakoon Chamnan)

Jantana
..... Member
(Dr.Jantana Suttijaree)

Supakrit
..... Member
(Dr.Supakrit Meteebhokpong)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา	: พัทรินทร์ ศรีวิชัย
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ดร. ตระกูล ชำนาญ
ปีการศึกษา	: 2555

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพครอบครัว ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 309 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) และนำไปคิดสัดส่วนตามหมู่บ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) และ ทดสอบ ค่าเอฟ (F-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least-Significant Different)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล รองลงมา คือ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล และด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลซึ่งทุกด้านมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2) ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ประชาชนที่มี เพศ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชน ที่มี อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหา

3.1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นน้อย ขอบเขตอำนาจในการบริหารจัดการยังมีข้อจำกัด งบประมาณมีไม่เพียงพอในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน

3.2) ส่วนแนวทางแก้ไขปัญหา พบว่า ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนร่วม แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผน การกำหนดนโยบายและการจัดการด้านอื่น ๆ ของเทศบาลอย่างต่อเนื่อง ควรยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้นในการให้บริการ แก่ประชาชน ประสานของงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น อบจ., งบพัฒนาจังหวัด

Thematic Title : **People's Expectation towards the Upgrading of Thep Sadech Sub-district Administrative Organization to Status of the Sub-district Municipality, Doi Saket District, Chiang Mai Province**

Student's Name : **Patcharin Sriwichai**

Department : **Government**

Advisor : **Dr. Poomin Santitissadekorn**

Co- Advisor : **Dr. Trakoon Chamnan**

Academic year : **B.E. 2555 (2012)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows : 1) to study people's expectation towards the upgrading of Thep Sadech Sub-district Administrative Organization to status of the Sub-district Municipality, Doi Saket District, Chiang Mai Province, 2) to compare people's expectation towards the upgrading of Thep Sadech Sub-district Administrative Organization to status of the Sub-district Municipality, Doi Saket District, Chiang Mai Province, who differed in sex, age, level of education and family status, and 3) to study problems and suggestions on solutions to the problems of the upgrading of Thep Sadech Sub-district Administrative Organization to status of the Sub-district Municipality, Doi Saket District, Chiang Mai Province. The research sampling subjects were the people aged 18 and over living in the jurisdiction of Thep Sadech Sub-district Administrative Organization, Doi Saket District, Chiang Mai Province, totaling 309, selected by stratified sampling manipulated according to proportion of individual villages. The research tools were questionnaires. The statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test (One-Way ANOVA). If statistical difference was found, it would be tested in pair by means of LSD (Least-Significant Different).

The results of research found as follows :

1) The people's expectation towards the upgrading of Thep Sadech Sub-district Administrative Organization to status of the Sub-district Municipality, Doi Saket District, Chiang Mai Province in all three aspects were rated at a high level. When considering by aspect, it was

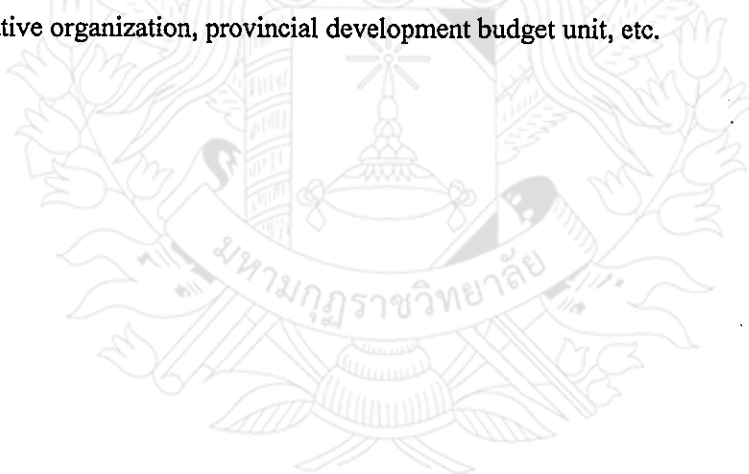
found that the highest mean was ascribed to municipal finance and property, followed by the sub-district municipality administration structure and authority, all being rated at a high level, respectively.

2) Results of the hypothesis test showed that the people who differed in sex and family status did not differ in their expectation towards the upgrading of Thep Sadech Sub-district Administrative Organization to status of the Sub-district Municipality in all three aspects, while those who differed in age and level of education did differ in their expectation towards the upgrading of Thep Sadech Sub-district Administrative Organization to status of the Sub-district Municipality in all three aspects, with statistical significance at 0.05.

3) Problems and suggestions on solutions

3.1) Suggestions on the problems were that only a few people participated in voicing their opinions; the scope of administration authority still had constraints; the budget was not sufficient for the basic structure development project.

3.2) The solutions were that the people should be encouraged continuously to participate in voicing their opinions and suggestions regarding the planning, policy determining, and other management of the municipality. The upgrading of local administration to status of the sub-district municipality should be prioritized to empower the personnel to effectively render public services. Additionally, it was advisable to cooperate with other government agencies such as provincial administrative organization, provincial development budget unit, etc.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านที่ทำงานสารนิพนธ์ฉบับนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่ให้สถานศึกษาค้นคว้ารวบรวมความรู้ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียน

ขอกราบนมัสการขอบคุณ และขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกรูป/ท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แนะนำแนวทางการเรียน ให้ข้อคิด กำลังใจในการเรียนจนประสบผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก ที่ได้กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบ และขอขอบพระคุณพระมหาวิโรศักดิ์ สุรเมธี ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์ และขอขอบคุณคณะกรรมการสอบทุกท่านที่ได้ชี้แนะข้อบกพร่องในงานวิจัยเพื่อแก้ไขสารนิพนธ์ที่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร ที่ปรึกษาหลักสารนิพนธ์ และขอขอบคุณ ดร. ตระกูล ชำนาญ ที่ปรึกษาร่วมสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละดูแลเอาใจใส่และให้ความเมตตาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ดร. ศิริโสภา สันติทฤษฎีกร นายศักคินันท์ จันทร์อินทร์ และนางสาวจิราพร วรรณภักดิ์ ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ และประชาชนทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เจ้าหน้าที่ทุกท่านที่เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้ความช่วยเหลือตลอดการศึกษา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัวที่ให้กำลังใจและสนับสนุนจนสำเร็จการศึกษานี้ รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนาม ณ ที่นี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไป

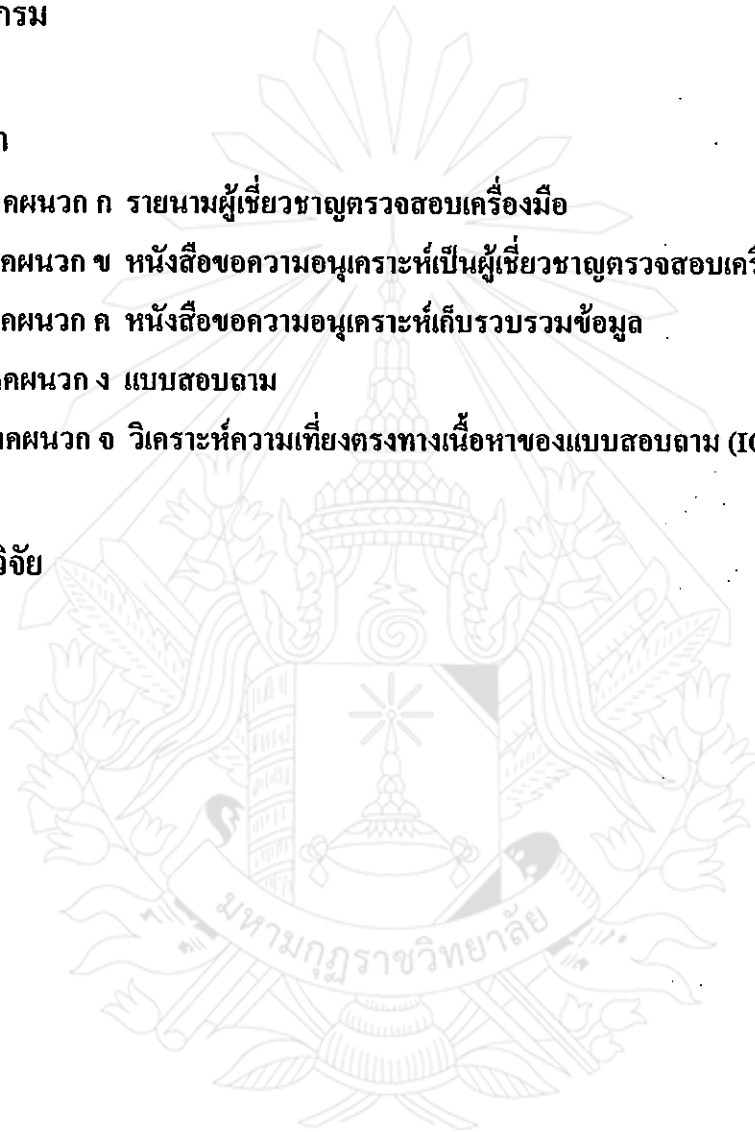
พัชรินทร์ ศรีวิชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 ตำนานยศที่เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการคาดหวัง	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ	16
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	24
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	44
2.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและ เทศบาลตำบล	54
2.7 หลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล	58
2.8 บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ	75

	๗
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	77
2.10 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	85
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	86
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	86
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	87
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	88
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	90
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	91
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล	91
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	92
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล	94
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	95
ตอนที่ 2 ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะองค์การบริหาร ส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่	97
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	103
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะ เป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่	126
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	130
5.1 สรุปผลการวิจัย	131
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	134

	๗
5.3 ข้อเสนอแนะ	146
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	146
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	149
บรรณานุกรม	151
ภาคผนวก	157
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	158
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	160
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	164
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	167
ภาคผนวก จ วิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถาม (IOC)	175
ประวัติผู้วิจัย	181

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล	54
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	95
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	95
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	96
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	96
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่โดยรวมทั้ง 3 ด้าน	97
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล	98
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล	100
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล	102
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ	103

ตารางที่ 4.10	แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ	104
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามเพศ	104
ตารางที่ 4.12	แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามเพศ	105
ตารางที่ 4.13	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ	105
ตารางที่ 4.14	แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ	106
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ	106
ตารางที่ 4.16	แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ	107
ตารางที่ 4.17	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภออดอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ	107

ตารางที่ 4.18	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ	108
ตารางที่ 4.19	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different)	109
ตารางที่ 4.20	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามอายุ	110
ตารางที่ 4.21	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามอายุ	110
ตารางที่ 4.22	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ	111
ตารางที่ 4.23	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ	111
ตารางที่ 4.24	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different)	112

ตารางที่ 4.25	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ	113
ตารางที่ 4.26	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ	113
ตารางที่ 4.27	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	114
ตารางที่ 4.28	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	114
ตารางที่ 4.29	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ คาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different)	115
ตารางที่ 4.30	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามระดับการศึกษา	116
ตารางที่ 4.31	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามระดับการศึกษา	116

- ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามระดับการศึกษา 117
- ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา 118
- ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา 118
- ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ คาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different) 119
- ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา 120
- ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา 120
- ตารางที่ 4.38 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ คาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different) 121

- ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคลองสระเกศ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 122
- ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคลองสระเกศ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 122
- ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคลองสระเกศ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 123
- ตารางที่ 4.42 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคลองสระเกศ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 123
- ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคลองสระเกศ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 124
- ตารางที่ 4.44 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคลองสระเกศ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 124
- ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคลองสระเกศ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 125

- ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 125
- ตารางที่ 4.47 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล 126
- ตารางที่ 4.48 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล 128
- ตารางที่ 4.49 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล 129

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 2.1 แสดงตัวแบบทฤษฎีความคาดหวัง	8
แผนภูมิที่ 2.2 แสดงทฤษฎี อี-อาร์-จี ของ Alderfer	10
แผนภูมิที่ 2.3 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	85

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 บัญญัติแนวทางของท้องถิ่นที่เด่นชัด กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองได้ และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในพื้นที่ เงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานกระจายอำนาจดังกล่าวประสบผลสำเร็จคือ การมีส่วนร่วมของประชาชนที่จะเข้ามาร่วมคิด ร่วมตัดสินใจร่วมดำเนินการกิจ และร่วมตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างโปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ซึ่งในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่หลายรูปแบบหากจะจัดลำดับตามศักยภาพในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนตามอำนาจหน้าที่แล้ว สามารถลำดับได้ตั้งแต่ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กย่อมมีโอกาสที่จะพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้ภายใต้อำนาจหน้าที่ ซึ่งเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวมีความเจริญเติบโตขึ้น มีลักษณะเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ปัญหาของชุมชนเมืองย่อมมีความซับซ้อนและหลากหลายเพิ่มขึ้นด้วย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง การจัดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงฐานะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งเป็นเทศบาล เทศบาลตำบลเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลเมือง ย่อมทำให้ท้องถิ่นนั้นมีอำนาจหน้าที่ที่ตลอดจนรายได้ที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและปรับปรุงการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนได้เพิ่มมากขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบล เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบันรวมระยะเวลา 15 ปี มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 8 หมู่บ้าน มีเนื้อที่ 75,625 ไร่ หรือประมาณ 121 ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งสิ้น 1,674 คน¹ แต่ด้วยปัญหาสถานภาพทางกฎหมายที่มีฐานะเป็นเพียงองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุนจากรัฐบาลในอัตราที่แตกต่างอย่างมากจากองค์กรที่มีฐานะเป็น

¹ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ, “แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2555 – 2557)”, เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ, 2554, (อัดสำเนา).

เทศบาล ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำหรือให้บริการสาธารณะ เช่น ส่งผลให้จำนวนบุคลากรมีน้อย งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา ประกอบปัญหาที่สำคัญคือ มีประชากรต่างด้าวเข้ามาทำงานที่ผิดกฎหมาย ซึ่งไม่สามารถดูแลอย่างทั่วถึงเพราะมีข้อจำกัดทางด้านอำนาจเกี่ยวกับออกข้อบัญญัติด้านสาธารณสุข หรือแม้กระทั่งปัญหาการจัดเก็บขยะที่มีเพิ่มขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลก็ไม่สามารถออกข้อบัญญัติเกี่ยวกับด้านนี้โดยตรง ดังนั้นคณะผู้บริหารท้องถิ่นจึงได้มีแนวคิดที่จะยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพราะขอบเขต อำนาจหน้าที่ และภารกิจของเทศบาล มีความครอบคลุมกับความต้องการของประชาชนและได้รับจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลจะเพิ่มขึ้น เมื่อมีงบประมาณเพิ่มขึ้น จะทำให้การพัฒนามีความต่อเนื่อง สนองต่อความต้องการและสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้เป็นอย่างดี จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทราบถึงความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล เพื่อจะได้ทราบว่าประชาชนคาดหวังอะไรจากการเปลี่ยนแปลงฐานะ ทั้งนี้เพื่อรองรับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในรูปแบบเทศบาลตำบลที่มากขึ้น ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

ผลการวิจัยจะทำให้ทราบถึง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลในด้านต่าง ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงไร นอกจากนี้ยังจะได้นำผลการวิจัยในครั้งนี้เสนอต่อผู้บริหาร เพื่อจะได้นำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาในการยกฐานะ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล โดยเสนอความเห็นผ่านอำเภอ จังหวัด ไปกระทรวงมหาดไทย ดัดสนใจในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล และใช้กำหนดแผนงานรองรับภารกิจอำนาจหน้าที่ เมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล เพื่อให้สนองตอบความต้องการและเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ตลอดจนนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาล

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานในองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสนใจทำการศึกษาวจัย ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาลฯ ตลอดจนศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลว่ามีอะไรบ้าง เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปกำหนดกรอบในการพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นให้มีความสุข ความอยู่ดี กินดี ตรงต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพครอบครัว ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

1.3.4 ประชาชนที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัยไว้ ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,360 คน² (จากประชากรทั้งสิ้น 1,674 คน)

²สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่, “บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร”, เชียงใหม่ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งฯ, 2554, (อึดสำเนา).

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่” แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล
- 2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล
- 3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ ตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบของความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพครอบครัว ต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

1.5.4 ทำให้สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพิจารณาวิธีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลมากยิ่งขึ้น และสามารถนำผลการวิจัยที่ได้รับไปเป็นข้อมูลในการจัดทำเป็นแผนและนโยบายในการพัฒนาองค์กรปกครองท้องถิ่นจากการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเทพเสด็จให้ตรงต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด การคาดการณ์หรือความมุ่งหวังของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ของประชาชนจากการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ

การยกฐานะ หมายถึง การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 และพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาลเมือง อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล

เทศบาลตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบล จัดตั้งมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดและสภาพความเป็นชุมชนอันสมควรยกฐานะ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และหน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมีงบประมาณ และพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเอง

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะ หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาลเมือง อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกเป็น 3 ด้าน

1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล หมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับ รูปแบบเทศบาลมีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน มีความคล่องตัวในการบริหารงาน การวางแผนการพัฒนาตำบลทำได้ง่ายขึ้นเหมาะสม การกำหนดโครงการเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ มีเจ้าหน้าที่เพิ่มเพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ บริการประชาชนได้รวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล หมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับการยกฐานะจะทำให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น สามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ มีน้ำสะอาดหรือการประปาเพื่อการอุปโภคบริโภค ให้มีการบำรุงการไฟฟ้า แสงสว่าง มีการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การให้บริการแก่ราษฎร ประชาชนได้รับการศึกษาอบรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ บำรุง ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล หมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น จากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล การเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารงาน มีวิสัยทัศน์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานและในการให้บริการแก่ประชาชน

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลเทศบาลเมือง อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ อายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งมีสิทธิในการเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่” ผู้วิจัยเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามประเด็นดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- 2.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล
- 2.7 หลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล
- 2.8 บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.10 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความคาดหวังเป็นความต้องการของความรู้สึกรอคอย การคิดการคาดคะเนหรือการคาด สถานการณ์ล่วงหน้าในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และความต้องการให้บางคนกระทำบางอย่างให้ตนและสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงอาจไม่ตรงกันเสมอไป ได้มีหลายท่าน ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง ดังนี้

2.1.1 ทฤษฎีความคาดหวังของ วิคเตอร์ เอช. วรูม (Victor H. Vroom)

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ที่มีงอทิบายพฤติกรรมของบุคคลว่าเป็นเรื่องของเป้าหมายของบุคคลและความคาดหวังในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวการที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมจะต้องมีเป้าหมายและความคาดหวังในการที่จะแสดงพฤติกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมาย ซึ่ง

บุคคลจะต้องสามารถกำหนดและเข้าใจผลที่ต้องการจะบรรลุและโอกาสที่จะบรรลุผลดังกล่าว แนวความคิดนี้เสนอรูปแบบการจูงใจ ดังนี้

Motivation = E V I (Expectancy Valence Instrumentality)

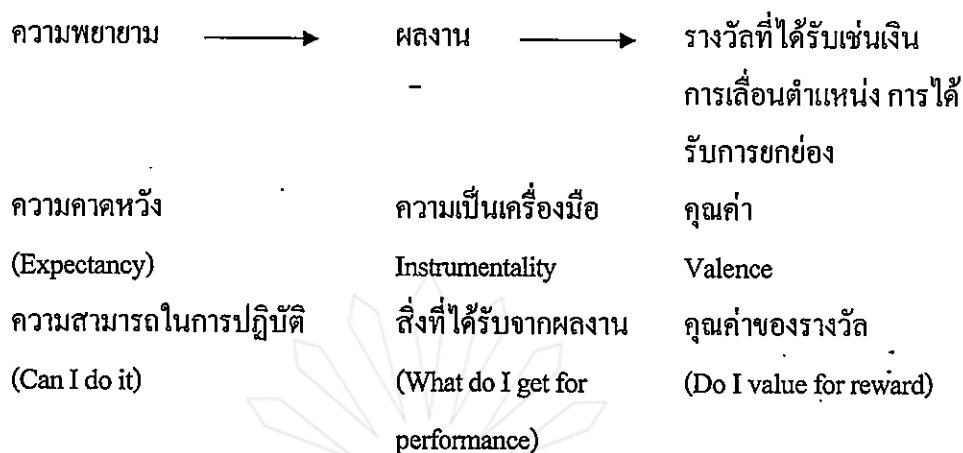
ความคาดหวัง (E: Expectancy) คือ การรับรู้ของบุคคลถึงความน่าจะเป็น (ความเป็นไปได้) ที่ความพยายามจะนำไปสู่ผลงาน ความคาดหวังจะมีตั้งแต่ 0 จนถึง 1 เช่นเดียวกับความน่าจะเป็น

คุณค่าของผลตอบแทน (V : Valence) คือ การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคุณค่าของผลที่จะเกิดขึ้น บุคคลมีความชอบและความต้องการที่จะบรรลุผลดังกล่าวมาน้อยเพียงไร เช่น บุคคลมีความต้องการที่จะได้รับการยอมรับและเด่นในสังคม จะให้ความสำคัญกับชื่อตำแหน่งและการได้รับการเลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น ซึ่งในเรื่องนี้จะมีทั้งคุณค่าทางบวกและทางลบ

การเป็นเครื่องมือ (I : Instrumentality) เป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่ผลงานจะนำไปสู่ผลที่ต้องการ หรือความสัมพันธ์ระหว่างผลที่เกิดขึ้นและรางวัลซึ่งเป็นผลระดับที่ 1 และระดับที่ 1 (ผลระดับที่ 1 คือผลที่เกิดขึ้นจากการพยายามในการทำงาน หรือผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน ส่วนผลระดับที่ 2 คือ ผลที่เกิดจากผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน เช่น ความก้าวหน้า การได้เลื่อนตำแหน่งหรือรางวัล เป็นต้น) ซึ่งในทางสถิติ ค่าของ Instrumentality จะอยู่ระหว่าง - 10 ถึง +1.0

แนวความคิดตามทฤษฎีความคาดหวังมีความเชื่อว่า บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใดออกมา ขึ้นอยู่กับความคาดหวังของบุคคลว่ามีมากน้อยเพียงไร หากมีความคาดหวังต่อผลลัพธ์ทั้งระดับที่ 1 และระดับที่ 2 มาก บุคคลก็จะมี ความพยายามในการปฏิบัติงานมาก (มีแรงจูงใจมาก) ซึ่งในเรื่องของความคาดหวังนี้บุคคลจะมีความคาดหวังมากน้อยเพียงไรขึ้นกับความสามารถของบุคคลนั้น ด้วยว่ามีความสามารถในการปฏิบัติงานมากน้อยเพียงไร ความคาดหวังและความสามารถจะทำให้บุคคลพยายามในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้เกิดผลงาน ผลงานจะถือเป็นผลลัพธ์ระดับที่ 1 ซึ่งจะ เป็นเครื่องมือนำไปสู่การได้รับรางวัล อันเป็นผลระดับที่ 2 และผลระดับที่สองนี้ จะขึ้นอยู่กับบุคคลว่าให้คุณค่ากับรางวัลมากน้อยเพียงไร หากบุคคลรับรู้รางวัลมีคุณค่าก็จะนำไปสู่ความพยายาม และแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น ซึ่งรูปแบบของทฤษฎีความคาดหวังสามารถแสดงได้ดังแผนภาพ¹

¹Vroom. Victor H., *Work and Motivation*, อ้างใน วันชัย มีชาติ, *พฤติกรรมกรรมการบริหาร องค์การสาธารณะ*, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551), หน้า 89.

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงตัวแบบทฤษฎีความคาดหวัง

2.1.2 ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs)

ทฤษฎีของ Maslow เป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ เขามองว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการและหาทางที่จะตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง

มาสโลว์ ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Survival Need) ได้แก่ ความต้องการในเรื่องของอากาศ ความต้องการอาหาร, น้ำ, เครื่องนุ่งห่ม, ที่อยู่อาศัย, ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความมั่นคงหรือความปลอดภัย (Security or safety needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะอยู่อย่างมั่นคงปลอดภัยจากการถูกทำร้ายร่างกาย หรือถูกขโมยทรัพย์สิน หรือความมั่นคงในการทำงาน และการมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในสังคม

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับว่าคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Belonging Needs)

4. ความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem needs) ได้แก่ ความภาคภูมิใจ ความต้องการดีเด่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะให้ได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ความต้องการด้านนี้เป็นความต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ในเรื่องของความสามารถ และความสำคัญ of มนุษย์

5. ความต้องการความสำเร็จแห่งตน (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูงสุด ซึ่งเป็นความต้องการที่อยากจะทำให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่าง ตามความนึกคิดของตนเอง เพื่อที่จะพัฒนาตนเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความต้องการด้านนี้จึงเป็นความต้องการพิเศษ

ของบุคคล (Self Fulfillment Need) ที่พยายามผลักดันชีวิตของตนเองให้เป็นไปในแนวทางที่ดีที่สุดตามที่ตนคาดหวังเอาไว้²

2.1.3 ทฤษฎีความต้องการและการแสวงหาของแมคคลีแลนด์ (McClelland's acquired-needs theory)

แมคคลีแลนด์ นำเสนอว่าความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และแต่ละคนจะมีความต้องการที่แตกต่างกันไป โดยความต้องการของบุคคลนั้นมีด้วยกัน 3 ด้านได้แก่

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต หน้าที่การงาน
2. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) เป็นความต้องการการยอมรับเป็นพวกพ้องเดียวกัน เกิดความผูกพันในสังคม มีการติดต่อสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน
3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการที่จะใช้อำนาจสร้างอิทธิพลและควบคุมผู้อื่น ต้องการอำนาจใจการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตและการทำงาน³

2.1.4 ทฤษฎีอี-อาร์-จี (ERG Theory)

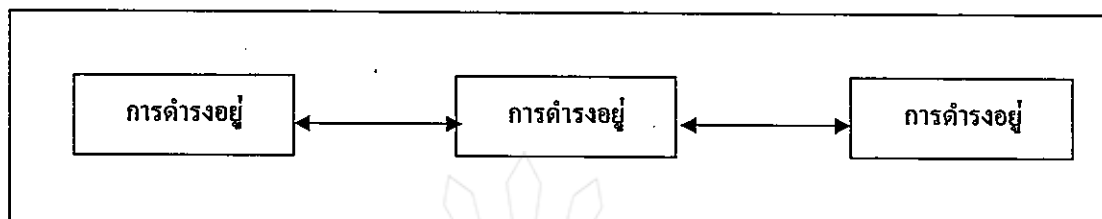
เคลย์ตัน อัลเดอร์เฟอร์ (Clayton Alderfer) นักวิชาการแห่งมหาวิทยาลัย Yale ได้พัฒนาทฤษฎีความต้องการการดำรงอยู่ความสัมพันธ์ และความก้าวหน้า ที่เรียกรวมกันว่า ทฤษฎีอี-อาร์-จี (ERG -Theory) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีความต้องการของ Maslow โดย Alderfer สรุปว่า ความต้องการของมนุษย์สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ความต้องการการดำรงอยู่ (Existence Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในการที่จะดำรงชีพ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ และที่อยู่อาศัย ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้กับความต้องการระดับต้นในลำดับขั้นความต้องการของ Maslow
2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) เป็นความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม เช่น ความรัก และการยอมรับนับถือจากบุคคลอื่น ซึ่งจะเปรียบเทียบได้กับความต้องการการยอมรับและความต้องการทางสังคม

²Maslow, Abraham H., *A Theory of Human Motivation*, อ้างใน สงวน สุทธิเลิศอรุณ, พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน, (กรุงเทพมหานคร : อักษรวิพัฒน์, 2543), หน้า 309-310.

³McClelland, D.C., *Human Motivation*, อ้างใน เอนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ, *จิตวิทยาบริการ*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อุดลพัฒน์กิจ, 2548), หน้า 152.

3. ความต้องการความก้าวหน้า (Growth Needs) เป็นความต้องการของบุคคลที่จะก้าวหน้าและพัฒนาตนเอง⁴

แผนภูมิที่ 2.2 แสดงทฤษฎีอี-อาร์-จี ของ Alderfer

ดังนั้นสรุปได้ว่า ทฤษฎีความคาดหวังก็คือ การจูงใจที่เกิดจากบุคคลที่มีความต้องการหลายอย่างและเชื่อว่าถ้าดำเนินการวิธีนี้จะได้รับผลตอบแทนเช่นนั้น และตัดสินใจกระทำ ส่วนผลที่ได้รับนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความพอใจหรือไม่พอใจก็ได้ แต่มีแรงจูงใจให้ทำงานตามความเชื่อว่าจะเป็นอย่างที่ต้องการและคาดหวังไว้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความคาดหวังของบุคคลเป็นการตั้งความหวังขึ้นเพื่อการตอบสนองต่อความต้องการเพราะเมื่อมนุษย์เกิดความต้องการแล้ว ความคาดหวังก็จะตามมา ซึ่งความคาดหวังของบุคคลจะมีอิทธิพลต่อบุคคลนั้นในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลซึ่งความคาดหวังนั้น

2.2.1 ความหมายของความคาดหวัง

ความคาดหวัง (Expectation) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการทำงาน การที่เราได้ทราบถึงความคาดหวังของผู้หนึ่งผู้ใดที่เรามีส่วนเกี่ยวข้องแล้วนั้น จะสามารถช่วยให้เราเกิดความเข้าใจ และทำให้งานนั้น ๆ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวัง ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของความคาดหวังไว้ดังนี้

สมิต สัจฉกร กล่าวว่า “ความคาดหวังเป็นเรื่องของจิตใจอาจแสดงออกโดยตรงทางคำพูดบอกกล่าวของผู้รับบริการ ตั้งสมมติฐานว่าผู้ให้บริการจะต้องรู้เอง ซึ่งทำให้เกิดความยุ่งยากกว่าจะพิจารณาจากสิ่งใด”⁵

⁴Clayton Alderfer, *Organizational Behaviors*, อังใน ญัฎฐพันธ์ เขจรนันท์, พฤติกรรมองค์กร, (กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็มยูเคชั่น, 2551), หน้า 86.

⁵สมิต สัจฉกร, การต้อนรับและบริการที่เป็นเลิศ, พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร : สายธาร, 2550), หน้า 121.

ล่อ ประเทืองจิตร กล่าวไว้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง การที่ผู้ดำรงตำแหน่งคาดหวังถึงสิ่งที่ปฏิบัติไว้ล่วงหน้า ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ การคาดหมายตามสิทธิ และการคาดหมายตามหน้าที่ โดยการคาดหมายนี้แต่ละคนคาดหวังต่างกันขึ้นอยู่กับอายุ เพศ ตำแหน่งและวัฒนธรรม⁶

สุรางค์ จันทน์แอม ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า ความคาดหวัง คือ ความเชื่อว่า สิ่งใดสิ่งหนึ่งน่าจะเกิดขึ้นและสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นตรงได้ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลแต่ละบุคคลด้วย⁷

สุณีย์ ชีรดากร ได้ให้ความหมายของความคาดหวังที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของคนเราว่า “ความคาดหวังคือการทำนายเหตุการณ์ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง และความคาดหวังจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อนั้นเป็นสิ่งที่เราเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน”⁸

อริยา คูหา ให้ความหมายของความคาดหวังว่า หมายถึง มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาบนโลกใบนี้เมื่อเติบโตขึ้นในช่วงอายุหนึ่งที่มีความต้องการ ความรู้สึกเป็นของตัวเอง หรือเมื่อมีวุฒิภาวะเจริญเติบโตขึ้นในทางความคิด ทุกคนต่างก็มีเป้าหมายให้กับตัวเองเพื่อต้องการให้เกิดความสำเร็จและในการเดินทางที่จะไปสู่เป้าหมายนั้น ทุกคนก็จะต้องมีความคาดหวังให้กับความสำเร็จนั้น เพื่อให้ความคาดหวังนั้น อาจจะเป็นความคาดหวังให้กับตัวเองหรือเป็นความคาดหวังให้กับบุคคลอื่น โดยทำการคาดหวังให้บุคคลอื่นเป็นไปตามที่ตัวเองต้องการตามเป้าหมายที่วางไว้

รศ. ดร. ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร กล่าวว่า ความคาดหวังในบทบาท เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องไปถึงแรงจูงใจ ความเชื่อ ความรู้สึก และค่านิยม ที่สมาชิกโดยทั่วไปรับรู้หรือตั้งความหวังว่า บุคคลที่ครองสถานภาพอยู่ ควรจะมีการกระทำ แรงจูงใจ ความเชื่อ ความรู้สึก เจตคติหรือค่านิยมอย่างไร การที่บุคคลจะรับรู้ตนเองว่าควรจะต้องแสดงบทบาทอย่างไรนั้น บุคคลก็รับรู้มาจากความคาดหวังที่สมาชิกคนอื่นมีต่อเขา¹⁰

⁶ล่อ ประเทืองจิตร, ความรู้ทางจิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, (กรุงเทพมหานคร : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2548), หน้า 20.

⁷สุรางค์ จันทน์แอม, จิตวิทยาพัฒนาการ, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2545), หน้า 5.

⁸สุณีย์ ชีรดากร, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2539), หน้า 92.

⁹อริยา คูหา, แรงจูงใจและอารมณ์, (สงขลา : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2546), หน้า 73-74.

¹⁰รศ. ดร. ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545), หน้า 111.

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็น หรือความต้องการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมุ่งหวัง หรือคาดคะเนต่อตนเอง หรือผู้อื่นหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้กระทำตามที่ต้องการ หรือปรารถนาให้เป็นไป โดยสิ่งนี้อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามลักษณะของแต่ละบุคคล และความคาดหวังจะเกิดขึ้นตรงตามความเชื่อหรือการคาดการณ์ล่วงหน้าหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ หรือปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อความนั้นมากระบวน สถานการณ์หนึ่ง

2.2.2 องค์ประกอบของความคาดหวัง

อุทัยรัตน์ โสมนัส ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของความคาดหวังไว้ 3 ประการคือ

1. ความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นบุคคลจะมีพฤติกรรมอย่างไรขึ้นอยู่กับตัวเขาว่ามีการคาดหวังอย่างไรเกี่ยวกับผลที่ตามมา เช่นคนที่คาดหวังว่าถ้าเขามีการผลิตเพิ่มขึ้นเขาจะได้รับการยกย่องเขาก็จะตัดสินใจทำงานให้หนักขึ้นแต่ถ้าเขาคาดหวังว่าถึงแม้จะมีการผลิตเพิ่มขึ้นเขาไม่ได้รับประโยชน์อะไรเพิ่มขึ้นเลยเขาก็จะไม่ทุ่มเทในการทำงาน

2. ความพอใจหรือคุณค่าของผลที่เกิดขึ้นคือผลที่เขาคาดหวังว่าจะเกิดขึ้นนั้นก่อให้เกิดความพอใจหรือมีคุณค่าแก่เขาเพียงใด

3. ความคาดหวังเกี่ยวกับกำลังความพยายามกับผลการปฏิบัติงานความคาดหวังของบุคคลเกี่ยวกับความยุ่งยากในการปฏิบัติงานให้สำเร็จจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคลนั้นว่าจะปฏิบัติงานดังกล่าวหรือไม่¹¹

ดารณี พานทอง พาลุสุข ได้กล่าวถึง ความคาดหวังของบุคคลประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ความคาดหวังในความพยายามต่อการกระทำ หรือการปฏิบัติการเป็นการประมาณการ หรือการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ต่อการแสดงผลพฤติกรรม หรือการลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งว่าจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ โดยพิจารณาระหว่างความสามารถของตนกับความพร้อมแต่ละด้านในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. ความคาดหวังในการกระทำต่อผลลัพธ์หรือผลการปฏิบัติงานเป็นการคาดการณ์ หรือการประมาณการไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะแสดงผลพฤติกรรม หรือลงมือทำงานว่าถ้ากระทำแล้วจะได้รับผลลัพธ์อย่างไร

¹¹อุทัยรัตน์ โสมนัส, “ความคาดหวังของครูและผู้ปกครองต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งหลุก อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่”, สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2550, หน้า 7.

3. ความคาดหวังในคุณค่าของผลลัพธ์หรือรางวัลเป็นการคาดการณ์ หรือประมาณการในการให้คุณค่าของผลลัพธ์ หรือรางวัลจากการกระทำนั้น ๆ ซึ่งบุคคลจะมีความคาดการณ์หรือการประมาณการในการให้คุณค่าของผลลัพธ์แตกต่างออกไปแต่ละบุคคล และหากสิ่งใดที่มีการให้คุณค่าสูงก็จะเป็นการจูงใจให้บุคคลเกิดการตัดสินใจเลือก

ความคาดหวัง และความพึงพอใจจะเป็นสิ่งกำหนดกำลังความพยายามหรือแรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หากว่าความพอใจหรือความคาดหวังเท่ากับศูนย์ แล้วแรงจูงใจเท่ากับศูนย์ด้วย หากพนักงานคนใดคนหนึ่งต้องการเลื่อนตำแหน่งเป็นอย่างมาก (ความพอใจสูง) แต่ไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองว่าจะมีความสามารถ หรือทักษะสำหรับการปฏิบัติงานที่มอบให้ได้ (ความคาดหวังต่ำ) หรือถ้าหากว่าพนักงานมีความเชื่อว่าเขาสามารถปฏิบัติงานที่มอบหมายให้ได้ (ความคาดหวังสูง) แต่ผลตามมาไม่มีคุณค่าสำหรับเขา (ความพอใจต่ำ) แรงจูงใจของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่กล่าวมาจึงมีน้อยมาก¹²

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความคาดหวังของบุคคลจะมีอิทธิพลสูงสุด ขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับจากความคาดหวัง มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด และหากสิ่งใดที่มีการให้คุณค่าสูงก็จะเป็นการจูงใจให้บุคคลเกิดการตัดสินใจเลือก

2.2.3 ปัจจัยกำหนดความคาดหวัง

เฮอร์ล็อก (Hurlock) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีความคาดหวังแตกต่างกันไว้ดังนี้

1. อุดมการณ์ด้านวัฒนธรรม (Cultural ideals) วัฒนธรรมที่แตกต่างกันจะทำให้ มาตรฐานของความคาดหวังแตกต่างกัน ซึ่งมาตรฐานนี้ครอบคลุมถึงระดับความสำเร็จและทัศนคติต่อความสำเร็จ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะรับรู้ความคาดหวังของสังคมที่มีต่อตนเองและความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อสังคม การตั้งความคาดหวังของบุคคลในแต่ละสังคมจึงแตกต่างกันไป

2. ชนิดของครอบครัว (Kind of family) เด็กที่มาจากครอบครัวที่มั่นคงมีแนวโน้มที่จะตั้งจุดมุ่งหมายในอนาคตสูงกว่าเด็กที่ไม่มีความมั่นคงภายในครอบครัว เด็กที่ต้องย้ายถิ่นฐานบ่อย ๆ จะไม่สามารถคาดหวังหรือวางแผนอนาคตของตนเองได้ชัดเจนเท่าเด็กที่ไม่ต้องย้ายถิ่น ขนาดของครอบครัวจะไม่มีอิทธิพลต่อการตั้งเป้าหมายของเด็ก เด็กที่มีจากครอบครัวขนาดเล็กมีแนวโน้มที่จะพบความสำเร็จมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวขนาดใหญ่ ทั้งนี้ เพราะครอบครัวขนาดเล็กพ่อแม่สามารถทุ่มเทและส่งเสริมให้เด็กมีความคาดหวังและสามารถวางแผนทางให้เด็กไปสู่ความคาดหวัง

¹²คารณี พานทอง พาลุสุข, ทฤษฎีการจูงใจ, (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดแสงตะวันการพิมพ์, 2530), หน้า 157-160.

ได้มากกว่าเด็กในครอบครัวขนาดใหญ่ ครอบครัวที่มีมารดาเป็นผู้นำเด็กมีแนวโน้มที่จะมีระดับความคาดหวังสูง อาจเป็นเพราะความสัมพันธ์ทางอารมณ์ระหว่างกัน โดยเฉพาะกับบุตรชาย

3. **ชนชั้นทางสังคม (Ordinal position)** ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางและฐานะเศรษฐกิจดี บิดามารดาจะให้ความคาดหวังแก่บุตรคนแรกและให้โอกาสแก่บุตรคนแรกมากที่สุด โดยเฉพาะถ้าเป็นบุตรชายซึ่งตรงกันข้ามกับครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น พี่โตขึ้นและมีงานทำเพื่อให้สมาชิกคนอื่นในครอบครัวยับยั้งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

4. **วินัย (Discipline)** เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตยจะตั้งความคาดหวังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ในทางตรงกันข้ามเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะตั้งความคาดหวังที่สอดคล้องกับความเป็นจริง

5. **ฐานะในกลุ่ม (Group status)** กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อเด็กมากน้อยเพียงใดขึ้นกับฐานะของเด็กในกลุ่มและความคาดหวังของกลุ่มที่มีต่อเด็กเอง ถ้าฐานะของเด็กมั่นคงและไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความประทับใจให้กับสมาชิกในกลุ่ม ระดับความคาดหวังของเด็กก็จะใกล้เคียงกับความเป็นจริง แต่เด็กที่ไม่มีบทบาทสำคัญในกลุ่มเด็กจะต้องการเลื่อนขั้นตนเองเข้าสู่ผู้นำในกลุ่ม ทำให้การตั้งความคาดหวังหลาย ๆ อย่างไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง ส่วนบุคคลที่ชอบแยกตัวเองความคาดหวังของกลุ่มจะมีผลต่อเขาเพียงเล็กน้อย

6. **การให้กลไกการหลบหนี (Use of escape mechanisms)** กลไกการหลบหนีที่มีผลต่อการตั้งความคาดหวังมากที่สุด คือ การฝันกลางวันในลักษณะต่าง ๆ กันก็มีความสำคัญ เช่น ฝันอยากจะเป็นพระเอกหรือนางเอก เด็กจะตั้งความคาดหวังไว้ว่าต้องประสบความสำเร็จและหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ซึ่งอาจจะเป็นการตั้งความคาดหวังที่ไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริงนัก

7. **การบอกกล่าวถึงความคาดหวัง (Labelization of aspiration)** ความคาดหวังของเด็กที่บอกกล่าวออกมามักจะอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงมากกว่าการที่เด็กเก็บไว้ และคิดอยู่คนเดียว อย่างไรก็ตาม ความคาดหวังที่เด็กบอกกับเพื่อนสนิทจะเป็นลักษณะความใฝ่ฝันไม่ค่อยใกล้เคียงกับความเป็นจริงเท่ากับที่เขาบอกกับบิดา มารดา ครู หรือบุคคลที่ไม่ค่อยคุ้นเคยกัน เมื่อเด็กวัยรุ่นบอกถึงความคาดหวังของตนให้บุคคลอื่นฟัง จะเป็นการทำให้เขาพิสูจน์ตัวเอง โดยพยายามทำให้ได้ตามที่พูดไว้เพราะเขารู้ว่าหลายคนใส่ใจในสิ่งที่เขาพูดเขาไม่ต้องการพบสายตาที่มองเขาด้วยความผิดหวัง

8. **ความล้มเหลวและความสำเร็จในอดีต (Past failures and successes)** บุคคลที่ประสบความสำเร็จสม่ำเสมอ ๆ มีแนวโน้มที่มีความคาดหวังว่าจะได้รับความสำเร็จอีกในอนาคต ในทำนองเดียวกับบุคคลที่พบความผิดหวังซ้ำ ๆ มักคิดว่าอนาคตจะผิดหวังอีก ประสบการณ์เช่นนี้จะมีผลต่อการตั้งความหวังในอนาคตว่าบุคคลนั้นจะตั้งความคาดหวังไว้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงหรือไม่ เพียงไร

9. เพศ (Gender) บรรยากาศของบ้านและโรงเรียนจะส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กชายตั้งความหวังสูงกว่าเด็กหญิง เด็กชายมักถูกกระตุ้นให้มีความคาดหวังทางการศึกษา การงานและการประกอบอาชีพ แต่เด็กหญิงมักคาดหวังที่จะได้รับการยอมรับจากกลุ่ม การแต่งงาน ซึ่งเด็กเองก็ยังไม่รู้ว่าแต่งงานเมื่อไร แต่งานกับใครฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมหลังแต่งงานจะเป็นอย่างไรจึงเป็นเรื่องยากที่เด็กหญิงจะวางแผนในเรื่องเหล่านี้ ดังนั้น เด็กหญิงจึงมีแนวโน้มที่จะตั้งจุดหมายในระยะสั้นกว่าเด็กชาย แม้ในเรื่องการเรียนเด็กหญิงมักจะวางแผนระยะสั้น เช่น เดือนต่อเดือน

10. เซอร์ปัญญา (Intelligence) เมื่อเด็กอยู่ในกลุ่มที่ค่านิยมต่อความสำเร็จสูง เด็กจะตั้งความคาดหวังให้ตนประสบความสำเร็จเหนือเพื่อน ๆ ในกลุ่มซึ่งอาจไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง อย่างไรก็ตามเด็กที่ฉลาดจะตั้งความคาดหวังของตนโดยอาศัยความสนใจ และความสามารถของตนมากกว่าทำตามจุดมุ่งหมายที่กลุ่มตั้งไว้ ในทางกลับกันเด็กที่ฉลาดน้อยจะตั้งความคาดหวังไว้ตามค่านิยมของกลุ่ม

11. บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อความคาดหวังได้หลายกรณีด้วยกันในเรื่องการชดเชยบุคคลที่ไม่ยอมรับตนเองจะตั้งความคาดหวังโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของตนเองเพื่อปกปิดความไม่สามารถของตนเอง บุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองจะตั้งความคาดหวังที่สอดคล้องกับความเป็นจริงกับตน ส่วนบุคคลที่มีความวิตกกังวลต่ำมีแนวโน้มจะตั้งความคาดหวังไว้สูง เนื่องจากคำนึงถึงความสำเร็จของตนมากกว่าความล้มเหลวอาจมีความคาดหวังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงได้ ส่วนบุคคลที่มีวิตกกังวลสูงมักวิตกอยู่กับความล้มเหลวในอดีตทำให้มองอนาคตในแง่ดีน้อยกว่าจะเป็น¹³

สุพัตรา จุณณะปิยะ ได้กล่าวถึงปัจจัยที่น่าจะกำหนดความคาดหวังมี 3 ประการ คือ

1. ขึ้นอยู่กับลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อม
2. ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาและผลตอบแทนหรือความพึงพอใจที่จะได้หรือโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนนั้น
3. ขึ้นอยู่กับการประเมินความเป็นไปได้ เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและการคาดการณ์ของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยสิ่งนั้น ๆ อาจเป็นรูปธรรม หรือ นามธรรมก็ได้ จะเป็นการประเมินค่า โดยมีมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดของแต่ละบุคคล ซึ่งการประเมินค่าของแต่ละคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งชนิดเดียวกันก็อาจจะแตกต่างกันได้ โดยขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์

¹³Hurlock, *Developmental Psychology*, อ้างใน สิทธิโชค วรานุสันติกุล, *จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์*, (กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยุคทัศน์, 2548), หน้า 164-165.

เดิม ความสนใจ การให้คุณค่าแก่สิ่งนั้น ๆ ของแต่ละบุคคล¹⁴

ดังนั้นสรุปได้ว่า พฤติกรรม ลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคลรวมทั้งสภาพแวดล้อมเป็นตัวกำหนดความคาดหวังที่ทำให้บุคคลมีความคาดหวังแตกต่างกันออกไป ความคาดหวังดังกล่าวรวมไปถึงความคาดหวัง หรือความต้องการที่มีต่อบุคคลอื่นด้วย

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถพัฒนาการบริหารงานในท้องถิ่นได้บรรลุเป้าหมายแห่งการกระจายอำนาจปกครอง จึงต้องเข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจที่แท้จริงว่ามีเป้าประสงค์เพื่อการใด ซึ่งพบว่า มีนักวิชาการและผู้ศึกษาได้ให้แนวคิดไว้ดังนี้

2.3.1 ความหมายของการกระจายอำนาจ

แก้วสรร อติโพธิ ได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจว่า “เป็นการลดขนาด ย่อยขนาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ในระบบราชการแผ่นดินให้เล็กลง รู้จักเลือกสรรงานที่ผูกพันใกล้ชิดตัว ลงตัวอยู่กับท้องถิ่น มอบให้ท้องถิ่นมีองค์กรปกครองรับงานและอำนาจนั้นไปปกครองตนเองภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ”¹⁵

อุตร ตันติสุนทร ได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจ คือ “การกระจายการตัดสินใจทั้งทางด้านบริหารและการเงินจากส่วนกลางลงสู่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญของการกระจายอำนาจเพื่อให้ส่วนราชการและองค์กรประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการตัดสินใจบริหารและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง”¹⁶

ประยูร กาญจนกุล ได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจไว้ว่า “เป็นวิธีการที่รัฐมอบอำนาจปกครองบางส่วนให้องค์การอื่นนอกจากองค์กรของราชการบริหารส่วนกลางจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง หากเป็นเพียงแต่ขึ้นอยู่ในความควบคุมเท่านั้น”¹⁷

¹⁴ สุพิตรา จุณณะปิยะ, คู่มือการวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, (นครปฐม : โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ, 2546), หน้า 12.

¹⁵ แก้วสรร อติโพธิ, การมีส่วนร่วมของประชาชน : ญ่อกุญแจสำคัญในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันศึกษาและความมั่นคงนานาชาติ, 2537), หน้า 79.

¹⁶ อุตร ตันติสุนทร, การกระจายอำนาจปกครองส่วนท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541), หน้า 43.

¹⁷ ประยูร กาญจนกุล, คำอธิบายกฎหมายปกครอง, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535), หน้า 172.

ฮาร์โอดต์ วูลแมน (Harold Wolman) ได้กล่าวเกี่ยวกับความหมายของการกระจายอำนาจไว้ว่า การกระจายอำนาจออกไปจากส่วนกลาง และกล่าวว่า การกระจายอำนาจจะประกอบด้วย

- 1) การกระจายอำนาจทางการเมือง
- 2) การกระจายอำนาจทางการบริหาร
- 3) การกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจ¹⁸

เอ็ดเวิร์ด วูลเฟอร์ (Edward Wolfers) กล่าวว่า การกระจายอำนาจ หมายถึง

- 1) ลักษณะของการกระทำหรือข้อเท็จจริงที่เกิดจากการดำเนินการในลักษณะที่ตรงกันกับการรวมอำนาจหรือการลดพฤติกรรมรวมศูนย์อำนาจ
- 2) การลดขนาดของรัฐ¹⁹

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การกระจายอำนาจ หมายถึง การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจ จากภาครัฐส่วนกลาง ให้แก่องค์กรอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐส่วนภูมิภาค องค์กรอิสระ องค์กรท้องถิ่น องค์กรเอกชน โดยเฉพาะภาคประชาชน ไปดำเนินการแทน ซึ่งการถ่ายโอนดังกล่าว อาจจะมีลักษณะเป็นการถ่ายโอนเฉพาะภารกิจ ซึ่งเป็นการแบ่งภารกิจ ให้แก่องค์กรที่ได้รับการกระจายอำนาจดำเนินการ หรือ เป็นการถ่ายโอนโดยยึดพื้นที่เป็นหลัก ซึ่งเป็นการแบ่งพื้นที่เป็นหน่วยงานย่อยในการดำเนินการ

2.3.2 หลักการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจจะบรรลุหลักการปกครองแบบมีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริงนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดตั้งขึ้น โดยต้องตระหนักถึงหัวใจสำคัญแห่งหลักการกระจายอำนาจ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอไว้ ดังนี้

อูดร ตันติสุนทร ให้แนวคิดหลักการกระจายอำนาจมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ

1. มีความเป็นนิติบุคคล (Juristic Person) การกระจายอำนาจการปกครองนั้น จะต้องมีการที่เป็นการที่นิติบุคคลต่างหากจากองค์กรของรัฐบาลกลาง การมีองค์การเป็นนิติบุคคลต่างหากนี้ก็เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน องค์กรเหล่านี้ต้องมีงบประมาณ ทรัพย์สิน หนี้สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

¹⁸Harold, Wolman, Decentralization : What it is and why we should care, อ้างใน วุฒิสาร ตัน ไชย, การมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลสหประชาพาณิชย์, 2542), หน้า 9.

¹⁹Edword, Wolfers, Decenrtalization : Meanings Forms Objectives and Methods, อ้างใน เรื่องเดียวกัน.

2. มีอำนาจอิสระในการบริหาร (Autonomy) ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งของการกระจายอำนาจการปกครอง เพราะหากองค์กรนั้นไม่มีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่แล้วจะต้องรอคำสั่งจากส่วนกลางอยู่เสมอ องค์กรเช่นนี้ก็จะไม่มีลักษณะไม่คิดไปจากหน่วยปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนทางรัฐบาลกลางที่ประจำอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติภารกิจของตนเอง ตลอดจนมีอิสระพอสมควรในการกำหนดนโยบายหรือการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ แต่ก็มีข้อสังเกตว่าอำนาจอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีพอสมควรไม่มากเกินไป จนทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนต่อเอกภาพและอธิปไตย (Unity and Sovereignty) ของประเทศ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่เป็นสถาบันการเมืองที่มีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเอง หากแต่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนดให้และมีองค์กรที่จำเป็นสำหรับหน้าที่ทางด้านนิติบัญญัติและบริหารกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ของตนเองเท่านั้น

3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหารและผู้นำที่นิติบัญญัติการมีส่วนร่วมในการปกครองในท้องถิ่นของประชาชนนั้น อาจจะทำให้หลายระดับแล้วแต่ความสามารถและความสนใจของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ประชาชนบางคนอาจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่น เฉพาะการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น แต่บางคนอาจมีความสนใจเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของการปกครองของท้องถิ่นมากกว่านั้น โดยการสมัครเข้ารับ การเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชน เพื่อให้ได้มีโอกาสดำเนินการดำเนินกิจการอันเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองก็อาจจะทำได้

4. มีงบประมาณของตนเอง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ด้วยตนเอง รวมไปถึงการมีอำนาจในการบริหารงานงบประมาณที่ได้มานั้นด้วย การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บและบริหารรายได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการมอบอำนาจการตัดสินใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ตั้งแต่การวางแผนปฏิบัติงาน การจัดเก็บภาษี การบริหาร และการบริการประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

อย่างไรก็ตามการจัดระเบียบการปกครองตามรัฐศาสตร์ได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ หลักการรวมอำนาจ (Centralization) หลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) และหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ส่วนการปกครองระดับใดจะให้อำนาจแก่หลักการใดมากกว่ากันขึ้นอยู่กับประวัติศาสตร์ และสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองที่เกิดขึ้นในยุคสมัยนั้น ๆ ²⁰

²⁰ อู๋จอร์ ตันติสุนทร, การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น, อ้างแล้ว, หน้า 45.

สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดหลักในการกระจายอำนาจ ไว้ดังนี้

1. ด้านความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล และการเงินการคลังของตนเอง โดยยังคงรักษาความเป็นรัฐเดี่ยวและควมมีเอกราชของประเทศ การมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และความมั่นคงของชาติเอาไว้ได้ ตลอดจนการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองท้องถิ่นภายใต้ระบอบประชาธิปไตย

2. ด้านการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของตนเองได้มากขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยรัฐต้องจัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ โดยปรับลดบทบาทภารกิจ และลดการกำกับดูแลของราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค และเพิ่มบทบาทให้ส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทน เพื่อให้ราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาครับผิดชอบในภารกิจมหภาค โดยพิจารณาในยุทธศาสตร์เชิงรุกมากกว่าเชิงรับในระดับชาติได้มากขึ้น และภารกิจที่เกินขีดความสามารถขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการได้ และให้การสนับสนุนส่งเสริมด้านเทคนิค วิชาการ กำหนดมาตรฐานและตรวจสอบติดตามประเมินผล

3. ด้านประสิทธิภาพการบริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น ลดการกำกับดูแล การดำเนินการมีคุณภาพมาตรฐาน การบริหารจัดการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชน ภาคประชาสังคม และชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่าง ๆ รวมทั้งร่วมตรวจสอบติดตามประเมินผล และสุดท้ายประชาชนต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดีและทั่วถึงมากขึ้น²¹

²¹สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2551), หน้า 15.

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การกระจายอำนาจมีหลักการ คือ 1) หลักความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย การบริหารงานบุคคล และการบริหารการเงินการคลังของตนเองภายใต้กรอบของกฎหมายและภายใต้หลักความเป็นรัฐเดี่ยวในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข 2) หลักการจัดความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบการจัด บริการ สาธารณะระดับชุมชน ราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาครับผิดชอบการดำเนินภารกิจของรัฐในระดับประเทศและในระดับภูมิภาค และให้คำปรึกษา สนับสนุน และกำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงเท่าที่จำเป็น และ 3) หลักประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ประหยัด) และประสิทธิผล (สำเร็จตามเป้าหมาย) มีคุณภาพมาตรฐานบริหารงานอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3.3 ลักษณะการกระจายอำนาจ

ลักษณะการกระจายอำนาจ คือ การโอนภารกิจบริการสาธารณะบางเรื่องจากรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนกลางไปให้ชุมชนซึ่งตั้งอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ของประเทศ หรือ หน่วยงานบางหน่วยงานรับผิดชอบจัดทำอย่างเป็นอิสระจากการปกครองส่วนกลาง

ฉัตร วิทิตานนท์ และ ชีระวัฒน์ ปาระมี กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการกระจายอำนาจมีดังนี้

1. มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นเป็นนิติบุคคลเพิ่มขึ้นจากส่วนกลาง องค์กรส่วนท้องถิ่นเหล่านั้นมีเจ้าหน้าที่งบประมาณ และทรัพย์สินเป็นของตนเองต่างหาก โดยไม่ขึ้นตรงต่อราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนกลางเพียงแต่ควบคุมดูแลให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามกฎหมายเท่านั้นเอง
2. มีการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างใกล้ชิด ถ้าไม่มีการเลือกตั้งคณะผู้ปกครองท้องถิ่นเลย ก็ไม่นับว่าเป็นการกระจายอำนาจปกครองให้แก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง
3. มีอิสระในการปกครองตนเองได้ตามสมควร การกระจายอำนาจปกครองนั้นต้องกำหนดให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีอำนาจอิสระในการบริหารงาน หรือ จัดทำกิจการที่ได้รับมอบหมายได้เองพอสมควร คือ มีอำนาจวินิจฉัยและดำเนินการเองได้ด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง
4. งบประมาณและรายได้เป็นของท้องถิ่นของตนเอง ตามหลักการกระจายอำนาจปกครองนั้น องค์กรส่วนท้องถิ่นจะต้องมีงบประมาณของตนเองซึ่งแยกต่างหากจากส่วนกลาง โดยมีรายได้

จากการจัดเก็บภาษีอากรค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และทรัพย์สิน ตลอดจนเงินอุดหนุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่าง ๆ

5. มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่เป็นเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นเอง นอกจากจะมีงบประมาณแยกออกเป็นสัดส่วนของตนเองแล้ว การกระจายอำนาจปกครองนั้น จะต้องมีการมีเจ้าหน้าที่อื่นเป็นพนักงานของตนเองเป็นส่วนใหญ่หรือทั้งหมด เจ้าหน้าที่เหล่านี้จะต้องมีได้ขึ้นต่อสังกัดกระทรวง ทบวง ในส่วนกลางโดยตรง แต่เป็นเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นแต่ละแห่งนั้นนั่นเอง²²

ดิเรก ถึงฝั่ง กล่าวว่า การกระจายอำนาจในการบริหารให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มีองค์การบริหารซึ่งเป็นนิติบุคคล แยกออกจากราชการส่วนกลาง เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เป็นต้น องค์การบริหารเหล่านี้มีงบประมาณ มีทรัพย์สิน มีเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจที่จะจัดทำกิจการที่ได้รับมอบหมายได้โดยอิสระตามสมควร ฉะนั้น การที่ยกฐานะของท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาล หรือ จัดตั้งองค์การบริหารอื่น ๆ ขึ้นเป็นนิติบุคคลให้จัดทำกิจการบางอย่าง แยกจากราชการส่วนกลางย่อมเป็นการกระจายอำนาจให้การบริหารทั้งสิ้น

2. มีการเลือกตั้ง หลักการกระจายอำนาจในการบริหาร ถือว่าการเลือกตั้งผู้บริหาร และสภาท้องถิ่นเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการกระจายอำนาจในการบริหารให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ย่อมประกอบด้วยผู้บริหารและสภาท้องถิ่นซึ่งได้รับเลือกจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน มิได้เป็นเจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนกลางแต่งตั้งให้ไปประจำในแต่ละท้องถิ่น ถ้าไม่มีการเลือกตั้ง ก็ไม่นับว่ามีการกระจายอำนาจในการบริหารให้แก่ราชการท้องถิ่นอย่างแท้จริง อย่างน้อยที่สุดก็ควรมีการเลือกตั้งสมาชิกของสภาท้องถิ่น

3. องค์การบริหารตามหลักการกระจายอำนาจ มีอำนาจอิสระ ที่เรียกว่า Autonomy ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายโดยไม่ต้องขอคำสั่งจากราชการส่วนกลางก่อน แต่สามารถวินิจฉัยสั่งการและดำเนินการได้ด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง ถ้าองค์การบริหารนั้นมีแต่เพียงเจ้าหน้าที่เสนอข้อเสนอแนะหรือให้คำปรึกษา ไม่มีอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการและดำเนินการด้วยตนเองได้ ก็ไม่ถือว่า มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง²³

²² ญัตติกร วิทิตานนท์ และ ธีระวัฒน์ ปาระมี, คู่มือการเลือกตั้งท้องถิ่นไทย, (เชียงใหม่ : โรงพิมพ์โพธิ์ทอง, 2549), หน้า 90.

²³ ดิเรก ถึงฝั่ง, การบริหารราชการไทยกับการเมือง, (กรุงเทพมหานคร : หจก. วงพิมพ์, 2551), หน้า 32.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการกระจายอำนาจ มีลักษณะสำคัญ ๆ ดังนี้

1. มีการจัดตั้งองค์การขึ้นเป็นนิติบุคคลเพิ่มขึ้นจากส่วนกลาง หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้มีหน้าที่ งบประมาณ และทรัพย์สินเป็นของตนเองต่างหาก และไม่ขึ้นตรงต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนกลางเพียงแต่ควบคุมดูแลให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามกฎหมายเท่านั้น

2. มีการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหมด หรือบางส่วนเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างใกล้ชิด ถ้าไม่มีการเลือกตั้งคณะผู้ปกครองท้องถิ่นเลย ก็ไม่นับว่าเป็นการกระจายอำนาจปกครองให้แก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3. มีอำนาจอิสระในการปกครองตนเองได้ตามสมควร การกระจายอำนาจปกครองนั้นต้องกำหนดให้หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจอิสระในการบริหารงานหรือจัดทำกิจการที่ได้รับมอบหมายได้เองพอสมควร คือมีอำนาจวินิจฉัยและดำเนินการได้เองด้วยงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ของตนเอง

4. มีงบประมาณและรายได้เป็นของท้องถิ่น ตามหลักการกระจายอำนาจปกครองนั้น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีงบประมาณของตนเอง ซึ่งแตกต่างหากจากส่วนกลาง โดยมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และทรัพย์สิน ตลอดจนเงินอุดหนุน (ถ้ามี) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการต่างๆ

5. มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่เป็นของท้องถิ่นของตนเอง นอกจากจะมีงบประมาณแยกออกเป็นสัดส่วนของตนเองแล้ว การกระจายอำนาจปกครองนั้นจะต้องมีเจ้าหน้าที่อันเป็นพนักงานของตนเองเป็นส่วนใหญ่หรือทั้งหมด เจ้าหน้าที่เหล่านี้มิได้ขึ้นในสังกัดกระทรวง ทบวง ในส่วนกลางโดยตรง แต่เป็นเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นแต่ละแห่งนั้น นั่นเอง²⁴

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการกระจายอำนาจ เป็นการโอนอำนาจและความรับผิดชอบให้กับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอย่างเด็ดขาด ส่วนกลางจะแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงยกเลิกมิได้ ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลางกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมิได้เป็นไปในรูปของสายการบังคับบัญชา ทั้งนี้ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนิติบุคคลแยกออกจากส่วนกลาง

2.3.4 ข้อดีของการกระจายอำนาจ

ชูวงศ์ ฉายะบุตร กล่าวว่า การจัดระเบียบบริหารตามหลักการกระจายอำนาจปกครองมีข้อดีมีประโยชน์ที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

²⁴ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิฆเนศ พรินท์ติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด, 2539), หน้า 22-23.

1. ทำให้มีการตอบสนองความต้องการของแต่ละท้องถิ่นได้ดีขึ้น บริการสาธารณะบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ส่วนได้เสียเฉพาะท้องถิ่น ถ้าได้มอบให้ผู้บริหารงานของท้องถิ่น ซึ่งเลือกตั้งขึ้นจากรายการในท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำก็ย่อมจะได้ผลตรงกับความต้องการในท้องถิ่นมากขึ้น เพราะรู้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นของตนเองดี

2. เป็นการแบ่งเบาภาระของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางได้บ้าง ในปัจจุบันนี้หน่วยการบริหารราชการส่วนกลางมีภารกิจหลักอยู่มาก เกี่ยวกับการจัดทำกิจการอันเกี่ยวกับประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ หากได้ตัดภาระเกี่ยวกับกิจการเฉพาะท้องถิ่นที่ไม่อาจดำเนินการได้ทั่วถึงออกไปเสียบ้าง ก็จะทำให้เกิดผลดีสมกับความต้องการของรายการในท้องถิ่นได้

3. ทำให้รายการมีความสนใจ รู้จักรับผิดชอบในการปกครองท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น การกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเป็นการมอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเองทำให้รายการมีส่วนได้เสียในกิจการท้องถิ่นโดยตรง และเกิดความจำเป็นที่ต้องปรึกษารือกันในการดำเนินงานทำให้รายการรู้จักรับผิดชอบคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่นทำให้การอำนวยบริการแก่ประชาชนเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว เป็นการส่งเสริมและพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น²⁵

โกวิทย์ พวงงาม ได้สรุปจุดแข็งหลักการกระจายอำนาจ ไว้ที่น่าสนใจ มีดังนี้

1. ทำให้มีการสนองความต้องการของแต่ละท้องถิ่นได้ดีขึ้น เพราะผู้บริหารที่มากจากการเลือกตั้งในท้องถิ่นจะรับรู้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นได้ดีกว่า

2. เป็นการแบ่งเบาภาระของหน่วยงานการบริหารราชการส่วนกลาง

3. เป็นการส่งเสริมการพัฒนาการเมืองในระดับชุมชนตามระบอบประชาธิปไตย เพราะการกระจายอำนาจทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักรับผิดชอบในการปกครองท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น²⁶

ดังนั้นสรุปได้ว่า การกระจายอำนาจเป็นการแบ่งเบาภาระของหน่วยงานการบริหารราชการส่วนกลาง เป็นการมอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเองทำให้รายการมีส่วนได้เสียในกิจการท้องถิ่นโดยตรง ผู้บริหารงานซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากรายการในท้องถิ่น สามารถรับรู้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นได้ดีกว่า และสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น

²⁵ ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, พิมพ์ครั้งที่ 3, อ่างแล้ว, หน้า 23.

²⁶ โกวิทย์ พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทย, พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด, 2548), หน้า 32.

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นของทุกประเทศที่มีการกระจายอำนาจจากรัฐบาลกลางไปสู่ท้องถิ่นนั้นล้วนแต่เป็นระบบการปกครองที่มีความคล้ายคลึงกัน สำหรับประเทศไทย นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น ซึ่งปรากฏในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 และเรื่อยมาจนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ยังคงให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ดังนั้น แนวคิดการปกครองท้องถิ่นจึงเกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของการปกครองของรัฐที่จะรักษาความมั่นคงและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนโดยยึดหลักการกระจายอำนาจการปกครองโดยต้องสอดคล้องกับหลักประชาธิปไตยโดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นไว้ดังนี้

2.4.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมาย แต่ส่วนใหญ่แล้วคำนิยามเหล่านั้นต่างมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน จะต่างกันบ้างก็คือสำนวนและรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

ธเนศวร เจริญเมือง กล่าวว่า “การปกครองท้องถิ่นคือ ระบบการบริหารและจัดการกิจการสาธารณะ และทรัพยากรต่างๆของท้องถิ่นหนึ่ง เป็นท้องถิ่นที่มีขอบเขตชัดเจนภายในรัฐนั้น มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างด้านอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดโดยกฎหมายทั่วไปและหรือกฎหมายพิเศษ”²⁷

โกวิท พวงงาม ให้ความหมายว่า “การปกครองท้องถิ่นหมายถึง การที่องค์กรหนึ่งมีอาณาเขตของตนเอง มีประชากรตามที่หลักเกณฑ์กำหนด มีอำนาจ และมีอิสระในการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตน โดยมีหน้าที่ให้บริการในด้านต่างๆแก่ประชาชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวจะมีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเอง ด้วยตนเอง อาทิ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในชุมชน หรือการมีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเอง โดยผ่านตัวแทนที่มาจาก การเลือกตั้ง เช่น การมีสภาในท้องถิ่น เป็นต้น”²⁸

²⁷ ธเนศวร เจริญเมือง, การปกครองท้องถิ่นกับการบริหารจัดการท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คปไฟ, 2550), หน้า 27.

²⁸ โกวิท พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2550), หน้า 13.

วุฒิสสาร ตันไชย ให้ทัศนะว่า “การปกครองท้องถิ่นคือ การปกครองที่รัฐกลางหรือส่วนกลาง ได้กระจายอำนาจ ไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่ และ ประชากรเป็นของตนเอง ประการสำคัญขององค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติอย่าง เหมาะสม การมอบอำนาจจากส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วน ร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยไม่ว่าจะเป็น การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา คัดค้านใจ การตรวจสอบการทำงานและร่วมรับบริการสาธารณะ ต่างๆ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการปกครองท้องถิ่นจะมีอิสระในการดำเนินงาน แต่ยังคงอยู่ภายใต้การ กำกับดูแลของรัฐบาลกลาง”²⁹

เดเนียล วิท (Daniel Wit) ได้ให้ความหมายว่า “การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครอง ที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจ ไปให้หน่วยปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิด โอกาสให้ ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหาร ท้องถิ่นตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่น ก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ดังนั้นการบริหารปกครองท้องถิ่นจึง จำเป็นต้องมีองค์กรปกครองของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้ องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลางมีอำนาจในการคัดค้านใจและบริหารงานภายในเขต อำนาจของตนเอง”³⁰

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ ให้ความหมายว่า “การปกครองท้องถิ่นหมายถึง การปกครองซึ่ง ราชการส่วนกลางได้มอบอำนาจในการปกครองและบริหารกิจการ ให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นใน ขอบเขตอำนาจหน้าที่และพื้นที่ของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย โดยมีความเป็นอิสระตามสมควร ไม่ต้องอยู่ในบังคับบัญชาของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนกลางเป็นเพียงหน่วยคอยกำกับดูแลให้ องค์กรปกครองท้องถิ่นดำเนินกิจการ ไปด้วยความเรียบร้อย หรืออีกนัยหนึ่งการปกครองท้องถิ่น คือ การกระจายอำนาจของราชการส่วนกลางเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ปกครองตนเอง

²⁹วุฒิสสาร ตันไชย, การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น : ความก้าวหน้าหลัง รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540, (นนทบุรี : คลังวิชา จำกัด, 2547), หน้า 1.

³⁰Wit Daniel, A Comparative Survey of Local Government and Administration, อ้างใน โกวิทย์ พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทย, อ้างแล้ว, หน้า 28.

ตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นอิสระต่างหากจากการปกครองของราชการส่วนกลางที่ให้อำนาจแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง”³¹-

อุดม ทุมโฆษิต นิยามว่า “การปกครองท้องถิ่นหมายถึง การจัดการปกครองท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่น การจัดการปกครองดังกล่าว กระทำโดยการเลือกคณะบุคคลเข้ามาดำเนินการจัดการปกครอง ซึ่งท้องถิ่นและชุมชนแต่ละชุมชนดังกล่าว อาจมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันในด้านอาณาเขต จำนวนประชากร ความเจริญมั่งคั่ง (เช่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นไทย จัดเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา) ทำให้ท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นมีลักษณะทางการปกครองเป็นการเฉพาะของตนเอง”³²

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง รูปแบบการปกครองแบบหนึ่งที่รัฐเป็นผู้จัดตั้ง โดยการกระจายอำนาจการปกครองให้มีความหมายและขอบเขตของพื้นที่ที่กำหนดไว้ ตลอดจนมีงบประมาณเป็นของตนเอง มีอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบ อาจจะได้รับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในอำนาจการปกครองนั้น ๆ ก็ได้ มีความเป็นอิสระพอสมควร และประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง และที่สำคัญคือ การปกครองท้องถิ่นต้องมีการควบคุมดูแล โดยรัฐบาล

2.4.2 ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

แนวความคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง และแสดงให้เห็นถึงความเจริญทางอารยธรรมของมนุษย์และยอมรับความสำคัญของบุคคล นอกจากนี้เป้าหมายหลักคือการสร้างความรัก ความหวงแหน ความเข้าใจในสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อท้องถิ่น ถ้าท้องถิ่นมีการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลให้เกิดความมั่นคงของชาติเป็นส่วนรวม ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์ กล่าวถึงความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นหลายประการ ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นจะช่วยในการแก้ปัญหาการปกครองสัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริง เพราะประชาชนรู้ปัญหาและเป็นผู้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น และการแก้ปัญหานั้นย่อมได้ผลเพราะประชาชนรู้ปัญหาดีกว่าบุคคลอื่นเนื่องจากใกล้ชิดเหตุการณ์

³¹นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, ทิศทางการปกครองท้องถิ่นของไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ, (กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, 2546), หน้า 22.

³²อุดม ทุมโฆษิต, การปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่ : บทเรียนจากประเทศพัฒนาแล้ว, (กรุงเทพมหานคร : แชนโพรพรีนติ้ง, 2552), หน้า 222.

2. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของตนเองเท่ากับเป็นการฝึกฝนรู้จัก การเรียนรู้การปกครองระดับชาติไปในตัว กล่าวอีกนัยหนึ่งการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบัน ฝึกสอนให้ประชาชนเรียนรู้การปกครองระดับชาติ ซึ่งอำนวยในการพัฒนาการทางการเมืองไปในตัว

3. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระทางด้านการเงินและกำลังเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ไปได้ส่วนหนึ่ง

4. การปกครองท้องถิ่นที่เข้มแข็งและบริหารงานมีประสิทธิภาพจะทำให้ประชาชนมี ความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาต่อท้องถิ่น ประชาชนมีความรู้สึกว่ามีความผูกพันและมีส่วนได้เสีย ความสำนึกเช่นนี้จะสร้างสรรค์ผลเมืองที่รับผิดชอบให้แก่ประเทศชาติเป็นส่วนร่วม

5. การปกครองเป็นรากแก้วของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครอง ตนเอง³³

โกวิท พวงงาม ได้กล่าวถึง ความสำคัญขององค์กรปกครองท้องถิ่น โดยพอสรุปได้ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็น สถาบันที่ฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและ หน้าที่พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย

2. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

3. การปกครองท้องถิ่นจะต้องทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเองเพราะเปิดโอกาสให้ ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของ ตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหของท้องถิ่น ตนเอง

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมี ประสิทธิภาพ

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารประเทศในอนาคต

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง³⁴

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการเปิด โอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งการปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญทั้งในด้านการเมือง

³³พีรสิทธิ์ คำานวณศิลป์, การปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : สตา์การพิมพ์, 2543), หน้า 95.

³⁴โกวิท พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทย, อ้างแล้ว, หน้า 33.

การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ถ้าหน่วยงานท้องถิ่นบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนาด้านการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย

2.4.3 หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

ศักดิ์สุนทร ขวลาจันทร์ ได้กล่าวถึง หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่น ควรจะต้องพิจารณาถึงกำลังเงินกำลังงบประมาณ กำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และหน้าที่ความรับผิดชอบควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากเกินกว่าภาระ หรือเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศ ก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น งานทะเบียนที่ดิน การศึกษาในระดับอุดมศึกษา การกำหนด หน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการ มีข้อพิจารณา ดังนี้

1. เป็นงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ การจัดทำถนน สะพาน สวนหย่อม สวนสาธารณะ การกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น
2. เป็นงานที่เกี่ยวกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย เช่น งานดับเพลิง
3. เป็นงานที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม ด้านนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นมาก เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการทางสาธารณสุข จัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็กและคนชรา เป็นต้น
4. เป็นงานที่เกี่ยวกับพาณิชย์ท้องถิ่น เป็นงานที่หากปล่อยให้ประชาชนดำเนินการเองอาจไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควรจะเป็น จัดให้มีโรงจมน้ำ การจัดตลาดและงานต่าง ๆ ที่มีรายได้โดยสามารถเรียกค่าบริการจากประชาชน³⁵

ชูวงศ์ ฉายะบุตร กล่าวว่า เมื่อรัฐบาลได้กระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้ว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็มีความรับผิดชอบในการให้บริการแก่ประชาชนและท้องถิ่น ทั้งนี้หลักการที่จะกำหนดว่าหน้าที่ใดควรให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นรับผิดชอบการดำเนินการ ควรคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้

1. การพิจารณาถึงกำลังเงิน กำลังงบประมาณ เพราะในท้องถิ่นหลายแห่งยังประสบปัญหาการขาดแคลนงบประมาณ ไม่สามารถดำเนินงานตามหน้าที่รับผิดชอบที่กว้างขวางเกินกำลังของตนได้
2. การพิจารณาถึงกำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพราะกำลังคนและเครื่องมือใช้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินการบริหารท้องถิ่นให้ได้ทั่วถึง

³⁵ศักดิ์สุนทร ขวลาจันทร์, “แนวคิดและทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น”, เอกสารการศึกษา คณะรัฐศาสตร์สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา, 2554, (อัคราณา).

3. หน้าที่รับผิดชอบของท้องถิ่นควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากกิจการนั้นเกินกว่าภาระหรือเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศ ก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรืองานทะเบียนที่ดิน ที่ สาธารณะ เป็นต้น

การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการที่เป็นอยู่ในบางประเทศ มีข้อพิจารณาดังนี้

1. เป็นงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นและงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน (environmental Service and Convenience or Communal Service) เช่น พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โบราณสถานของท้องถิ่น ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรอื่น ๆ นอกจากนั้นในด้านการอำนวยความสะดวกในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นหน้าที่ที่ควร รับผิดชอบได้แก่ การจัดทำถนน สะพาน สะพานคนเดินข้าม สวนสาธารณะ สวนหย่อม การกำจัด ขยะมูลฝอย เป็นต้น งานเหล่านี้เป็นงานเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของคน ท้องถิ่นที่จะมา รับบริการ จึงควรที่จะเป็นหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการ

2. งานที่เกี่ยวกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย (Protective Service) ได้แก่ งานตำรวจ งานดับเพลิง เป็นต้น

3. งานที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม (Social Welfare Service) งานด้านนี้เป็นงานที่มีความสำคัญ สำหรับคนในท้องถิ่นเป็นอันมาก ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นต้องจัดให้มีขึ้น หรือต้องรับผิดชอบร่วมกับรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการทางสาธารณสุข ในท้องถิ่นเพื่อการบริการ เพื่อการแก้ปัญหา เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการสาธารณสุขในท้องถิ่น เพื่อการบริการประชาชน การจัดให้มีศูนย์เยาวชน การจัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็กและคนชรา คน พิการ รวมทั้งงานที่ให้ความบันเทิงกับประชาชนในชุมชน เช่น การจัดสวนสาธารณะสำหรับ ประชาชนหรือการจัดห้องสมุดสำหรับประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น

4. งานที่เกี่ยวกับพาณิชย์ของท้องถิ่น (The Trading or commercial Service) งานประเภทนี้ ถือเป็นการที่บริการให้ประชาชน ซึ่งหากปล่อยให้เอกชนเข้าดำเนินการอาจไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงต้องรับมาดำเนินการเอง กิจการเหล่านี้ได้แก่ การจัดตั้งสถานธนาขุมบาล หรือโรงรับจำนำ การจัดตลาด การจัดบริการเดินรถ เป็นต้น และงานต่าง ๆ นี้เป็นงานที่มีรายได้ โดยสามารถเรียกค่าบริการจากประชาชนได้³⁶

³⁶ ชูวงศ์ ชาญบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, อ่างแล้ว, หน้า 32.

ดังนั้นสรุปได้ว่า หน้าที่ความรับผิดชอบการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรคำนึงถึง กำลังคน เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ เรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง และประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.4.4 ลักษณะสำคัญขององค์กรปกครองท้องถิ่น

เพื่อให้เห็นภาพองค์ประกอบการปกครองท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้นว่าเป็นคุณลักษณะเฉพาะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของการปกครองตนเอง (Local Self Government) ซึ่งจะทำให้เห็นถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

อุทัย หิรัญโต กล่าวว่า ระบบการปกครองท้องถิ่นไทยจะต้องประกอบด้วย องค์ประกอบ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นของประเทศนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

2. พื้นที่และระดับ ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และสำนักในการปกครองตนเองของประชาชน จึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับขนาดของพื้นที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติโดยองค์การอาหารและเกษตร องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม องค์การอนามัยโลก และสำนักกิจการสังคม ได้ให้ความเห็นว่า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ ควรมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่จะต้องพิจารณาด้วย เช่น ประสิทธิภาพในการบริหาร รายได้ และบุคลากร

3. การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

4. องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้น โดยผลของกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางมีขอบเขตปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ

5. การเลือกตั้งสมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหาร จะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนโดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อิสระในการปกครองตนเองสามารถใช้ดุลยพินิจของตนเอง ในการปฏิบัติการภายในขอบเขตของกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลางและไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานทางราชการ

7. งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษี เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้ก้าวหน้า

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐเพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยส่วนรวม โดยการมีอิสระในการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าไม่มีอิสระอย่างเต็มที่ คงมีเฉพาะอิสระในการดำเนินงานเท่านั้น เพราะมีฉะนั้นแล้วท้องถิ่นจะกลายเป็นรัฐอธิปไตย รัฐจึงต้องสงวนอำนาจในการควบคุมดูแล³⁷

ชูวงศ์ ฉายะบุตร กล่าวว่า “คณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น ได้ศึกษาระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่นของไทยที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันในทุกรูปแบบ หาแนวทางข้อเสนอในการปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การคลัง และงบประมาณ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล หน่วยงานส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค กับหน่วยงานปกครองท้องถิ่น” ได้ข้อสรุปถึงองค์ประกอบการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และทบทวนการเมือง
2. มีสภาและผู้บริหารระดับท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้ง ตามหลักการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
3. มีอิสระในการปกครองตนเอง
4. มีเขตการปกครองที่ชัดเจนและเหมาะสม
5. มีงบประมาณรายได้ของตนเองอย่างเพียงพอ
6. มีบุคลากรที่ปฏิบัติงานของตนเอง
7. มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมต่อการบริการ
8. มีอำนาจออกข้อบังคับเป็นกฎหมายของท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตของกฎหมายแม่บท
9. มีความสัมพันธ์กับส่วนกลางในฐานะเป็นหน่วยระดับรองของรัฐ³⁸

³⁷อุทัย หิรัญโต, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2539), หน้า 30 – 31.

³⁸ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, พิมพ์ครั้งที่ 3, อ้างแล้ว, หน้า 32.

ประธาน คงฤทธิศึกษากร ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะได้รับการจัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมาย และหน่วยการปกครองท้องถิ่น นั้น ๆ จะมีสภาพเป็นนิติบุคคล

2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้น จะต้องไม่อยู่ในการบังคับบัญชาของหน่วยงานทางราชการ เพราะจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจปกครองตนเอง

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้น ต้องมีองค์กรที่มาจากการเลือกตั้ง โดยประชาชนในท้องถิ่น เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน

4. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น จะต้องมีความอำนาจในการจัดเก็บรายได้ โดยการอนุญาตจากรัฐ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้นำมาทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

5. หน่วยปกครองท้องถิ่นนั้น ควรมีอำนาจในการกำหนดนโยบายและมีการควบคุมให้มีการปฏิบัติเป็นไปตามนโยบายของตน ตามครรลองของการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองอย่างแท้จริง

6. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ควรมีอำนาจในการออกกฎข้อบังคับเพื่อกำกับให้มีการปฏิบัติไปตามนโยบาย หรือความต้องการแห่งท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้กฎข้อบังคับที่ล่วงล้ำไม่ขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดของรัฐ

7. หน่วยการปกครองท้องถิ่นเมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้ว ยังคงอยู่ในความรับผิดชอบและอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐเพื่อประโยชน์ และความมั่นคงแห่งรัฐ และประชาชนในส่วนรวม³⁹

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า ลักษณะขององค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นองค์กรในชุมชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย โดยมีอำนาจและอิสระในการปกครอง การบริหารงานบุคคลกร กฎข้อบังคับ การคลัง เป็นของตนเอง มีผู้บริหารและสภาพบริหารที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีหน้าที่พัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุดภายใต้กฎระเบียบ นโยบายของตนเองและจากนโยบายของส่วนกลาง ทั้งนี้ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากรัฐ โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตรวจสอบนโยบายและการทำงานของปกครองท้องถิ่น ถ้าท้องถิ่นใดที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเข้มแข็งจะทำให้การบริหารงานเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากขึ้นและมีความโปร่งใส ยุติธรรม

³⁹ประธาน คงฤทธิศึกษากร, “ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น”, เอกสารการศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2534, (อัคราเนนา).

2.4.5 ประเภทของการปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองที่เกิดการกระจายอำนาจให้กับพื้นที่ในระดับตำบลได้มีอำนาจในการบริหารงบประมาณของตนเองเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทได้ ดังนี้

อูตร ตันติสุนทร กล่าวว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบทั่วไป มี 3 รูปแบบ ได้แก่

1.1 องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ดูแลทุกข์สุขของราษฎรทั้งจังหวัดในภาพรวม เช่น ฝนแล้ง น้ำท่วม ในจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดจะต้องวางแผนแก้ไขร่วมกับชลประทานจังหวัด เป็นต้น

1.2 เทศบาล ดูแลทุกข์สุขของราษฎรที่อยู่ในเขตเทศบาลของตน โดยมีนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลรับผิดชอบในการบริหารงาน เช่น ทำตลาดสดให้สะอาด การจราจรสะดวก เป็นต้น

1.3 องค์กรบริหารส่วนตำบล ดูแลทุกข์สุขของราษฎรที่อยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลของตนเอง โดยนายกองค้การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ตามกฎหมายซึ่งกำหนดให้ทำ 31 อย่าง แต่ในขั้นต้นจะต้องทำ 8 อย่างก่อน คือ ในทุกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมี น้ำไหล, ไฟสว่าง, ทางดี, สิ่งแวดล้อมดี, การศึกษาดี, อนามัยดี, อาชีพดี, วัฒนธรรมดี

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบพิเศษ มี 2 รูปแบบ ได้แก่

2.1 กรุงเทพมหานคร ดูแลทุกข์สุขของราษฎรประมาณ 7 ล้านคน โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร 60 คน รับผิดชอบดูแล

2.2 เมืองพัทยา ดูแลทุกข์สุขของราษฎรประมาณ 8 หมื่นคน โดยมีนายกเมืองพัทยาและสมาชิกสภาเมืองพัทยา 25 คน รับผิดชอบดูแล⁴⁰

Montagu นักรัฐศาสตร์ชาวอังกฤษได้กล่าวในตำราของเขาชื่อ Comparative Local Government ปี ค.ศ.1948 โดยแบ่งการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. Local State Government หมายถึงการปกครองท้องถิ่นที่รัฐบาลกลางมอบหมายให้หน่วยการปกครองของรัฐใดหน่วยหนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐบาลท้องถิ่นด้วยหรือทำหน้าที่เป็น 2 ฐานะคือ

⁴⁰อูตร ตันติสุนทร, การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น, อ้างแล้ว, หน้า 6.

เป็นหน่วยการปกครองที่ได้รับอำนาจตามหลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) และขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่ในฐานะการปกครองท้องถิ่นด้วย -

2. Local Self Government หมายถึงการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบที่รัฐกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้ประชาชนในท้องถิ่นหนึ่งมีอำนาจปกครองตนเอง โดยเพื่อตนเอง การปกครองท้องถิ่นแบบนี้ จะมีหน่วยการปกครองขึ้นรูปหนึ่งซึ่งตั้งขึ้นโดยกฎหมายของรัฐ มีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของรัฐ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย การจัดรูปการปกครองและบริหารในประเทศต่าง ๆ จะมีรูปแบบแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆทางสังคมและระบบการปกครองของประเทศ⁴¹

วิรัช วิรัชนิการวรรณ กล่าวว่า “การกระจายอำนาจทางการบริหารดังกล่าวนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทย่อยอีกคือ การกระจายอำนาจตามอาณาเขต หมายถึงการที่รัฐมอบให้แก่ท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะภายในอาณาเขตของตนและท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินงานโดยไม่ถูกแทรกแซงจากรัฐ และการกระจายอำนาจตามกิจการ หมายถึง การที่รัฐมอบอำนาจให้องค์การสาธารณะจัดทำกิจการประเภทใดประเภทหนึ่งโดยให้มีอำนาจอิสระในการดำเนินงานและเหมาะสมกับสภาพและเทคนิคของงานนั้น ๆ แนวความคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการบริหารนี้ ถือเป็นรากฐานนำไปสู่การสถาปนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นในประเทศต่างๆทั่วโลก”⁴²

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า ประเภทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแบบทั่วไป ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแบบพิเศษ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา โดยมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนดไว้

2.4.6 การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล

สมบูรณ์ เดชสมบูรณ์สุข กล่าวว่า สำหรับการปกครองท้องถิ่นของไทยตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้บัญญัติไว้ว่า ท้องถิ่นใดที่เห็นสมควรจัดให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น ให้จัดระเบียบการปกครองเป็นราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น

⁴¹Montagu G. Harris, A Comparative Local Government, อ้างใน โกวิทช์ พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทย, อ้างแล้ว, หน้า 20.

⁴²วิรัช วิรัชนิการวรรณ, การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น : สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไพล์เพช, 2545), หน้า 64.

ปัจจุบันการปกครองท้องถิ่นไทยมีดำเนินการอยู่ 4 รูปแบบด้วยกัน ได้แก่

1. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา)
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
3. องค์การบริหารส่วนตำบล
4. เทศบาล

1. ความเป็นมาของการจัดตั้งเทศบาลในประเทศไทย

พ.ศ. 2476 ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 และกำหนดให้เทศบาลเป็นองค์การบริหารรูปหนึ่งของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น และมีตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายฉบับแรกว่าด้วยจัดระเบียบบริหารปกครองตนเองของเทศบาล

พ.ศ. 2478 ได้มีการจัดตั้งเทศบาลเป็นครั้งแรก ตามพระราชบัญญัติระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 โดยการยกฐานะสุขาภิบาลที่มีอยู่เดิม 35 แห่งขึ้นเป็นเทศบาล และได้มีการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวอยู่เป็นระยะ เช่น ในปี พ.ศ. 2481 และ พ.ศ. 2483

พ.ศ. 2496 ได้มีการตราพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ขึ้นใช้แทนกฎหมายทั้งหมดและได้มีการใช้กฎหมาย พ.ร.บ. เทศบาล พ.ศ. 2496 (โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่เป็นระยะ) จนถึงปัจจุบัน (2541) ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติหมวดว่าด้วยปกครองท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540

พ.ศ. 2542 ได้มีการปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. เทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 เพื่อแก้ไขให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2542

2. ประเภทของเทศบาล

เทศบาล ถือเป็น การปกครองรูปแบบหนึ่งของไทยตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 ได้แบ่งประเภทของเทศบาลออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ

2.1 เทศบาลตำบล เป็นเทศบาลขนาดเล็ก ซึ่งกฎหมายเทศบาลมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ชัดเจนในการยกฐานะท้องถิ่นเป็นเทศบาลตำบล จึงขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของรัฐบาล ซึ่งก็จะต้องเป็นท้องถิ่นที่มีประชากรอยู่หนาแน่นและมีความเจริญพอสมควร มีอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังนี้

- รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ

- รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

- ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- บำรุงศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- หน้าที่อื่นตามกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

2.2 เทศบาลเมือง เป็นเทศบาลขนาดกลาง คือ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัด หรือท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งหมื่นคนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัติเทศบาลและมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง โดยระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ มีอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังนี้

- กิจการตามที่ระบุไว้ในหน้าที่ของเทศบาลตำบล
- ให้มีน้ำสะอาดหรือน้ำประปา
- ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
- ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ
- ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

2.3 เทศบาลนคร เป็นเทศบาลขนาดใหญ่ คือ ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าหมื่นคนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัติเทศบาลและมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลนคร โดยระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ มีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- กิจการที่ระบุไว้ในหน้าที่ของเทศบาลเมือง
- ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- กิจการอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
- การควบคุมสุขลักษณะ และอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรม หอพัก และสถาน

บริการอื่น

- จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม

- จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง
- การส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว⁴³

3. หน้าที่ของเทศบาล

กฤษณ ธนาพงศธรและคณะ กล่าวว่า ท้องที่ใดที่ได้มีการจัดตั้งเป็นเทศบาลแล้วไม่ว่าจะเป็นเทศบาลประเภทใดก็ตาม ย่อมจะปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ของเทศบาลตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ ซึ่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมฉบับต่าง ๆ ได้กำหนดหน้าที่ของเทศบาลไว้หลายประการโดยอาจจำแนกออก คือ

หน้าที่ที่จัดทำในเขตเทศบาล กฎหมายได้กำหนดหน้าที่ที่เทศบาลจัดทำภายในเขตเทศบาลของตน โดยจำแนกตามประเภทของเทศบาลและลักษณะของหน้าที่ออกเป็น “หน้าที่ต้องทำ” และ “กิจการที่อาจจัดทำ” ดังมีรายละเอียดดังนี้

เทศบาลตำบล หน้าที่ต้องทำ เป็นหน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้เทศบาลตำบลต้องจัดทำให้ได้ผลดีหากไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีได้แล้ว จะถือว่าเทศบาลนั้นบกพร่องต่อหน้าที่หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ หน้าที่ที่เทศบาลตำบลต้องทำได้แก่

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบกทางน้ำ
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในทางดับเพลิง
6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
7. หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหรือกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล⁴⁴

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเอง โดยให้มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก ขนาดใหญ่

⁴³ สมบูรณ์ เดชสมบูรณ์สุข, หลักปฏิบัติงานและความรู้ เทศบาล เล่ม 1, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุทรไพศาล, 2551), หน้า 3-5.

⁴⁴ กฤษณ ธนาพงศธรและคณะ, การบริหารการปกครองท้องถิ่น, พิมพ์ครั้งที่ 11, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544), หน้า 340.

แล้ว แต่ปัจจัยแต่ละท้องถิ่นทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารพัฒนาและให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ และดำเนินการ ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่นของตนเอง และหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

2.4.7 แนวทางการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วุฒิสภา ตันโซย กล่าวว่า แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 ได้ให้ความสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจและการกระจายอำนาจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว แนวทางการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพดังกล่าวสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการคลังท้องถิ่น

ในการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการคลังท้องถิ่น แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

1.1 การพัฒนารายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนการกระจายอำนาจฯ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายได้หลักจาก 3 แหล่ง คือ

- รายได้ภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บเอง
- รายได้จากภาษีและค่าธรรมเนียมที่รัฐจัดเก็บให้หรืออนุญาตให้เก็บเพิ่มเติม
- เงินอุดหนุน ทั้งในรูปเงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

จากแหล่งรายได้ทั้ง 3 แหล่งข้างต้น แผนการกระจายอำนาจฯ ได้ให้ความสำคัญกับรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองเนื่องจากจะมีส่วนช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และพยายามแสวงหาภาษีใหม่ให้แก่ท้องถิ่น

1.2 การจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แม้ว่าการเร่งเพิ่มประสิทธิภาพทางด้านภาษีท้องถิ่นจะดำเนินการอย่างเต็มที่แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังจำเป็นต้องรับการจัดสรรรายได้ในรูปแบบอื่น เช่น เงินอุดหนุน เพื่อให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย ดังนั้น เพื่อความเป็นธรรมต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดสัดส่วนการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภท (องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และ กทม.) จึงจำเป็นต้องพิจารณาจากภาระรายจ่าย (Expenditure) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทเป็นหลัก

โดยการจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีวัตถุประสงค์หลัก 4 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นหลักประกันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถจัดบริการสาธารณะที่รับถ่ายโอนมาได้ทั่วถึง เช่น เงินอุดหนุนจะกำหนดเป็นภาระค่าใช้จ่ายต่อหัวประชากรในการให้บริการสาธารณะเรื่องหนึ่งๆ แล้วจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหน้าที่ความรับผิดชอบ

2. เพื่อลดช่องว่างของฐานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทและแต่ละระดับชั้น ทั้งนี้ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งอาจมีฐานะรายได้ที่แตกต่างกันมาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดสรรเงินอุดหนุนบางส่วนเพื่อลดช่องว่างทางการคลังดังกล่าว ซึ่งโดยทั่วไปจะอยู่ในรูปเงินอุดหนุนทั่วไป (General grant) ซึ่งจะจัดสรรตามจำนวนประชากรในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

3. เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจการบางอย่างตามนโยบายของรัฐบาลในลักษณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้งบประมาณสมทบ (Matching grant)

4. เพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มประสิทธิภาพการหารายได้ ทั้งในรูปแบบภาษีท้องถิ่น (Tax effort) และรูปแบบอื่น ๆ โดยกำหนดให้เงินอุดหนุนสมทบในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหารายได้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.3 การสร้างวินัยทางการคลังท้องถิ่น

แผนการกระจายอำนาจฯ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดมาตรการเพื่อเร่งสร้างวินัยทางการเงินการคลัง ทั้งในด้านรายได้และรายจ่าย ตลอดจนการเร่งสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนในท้องถิ่นในการเข้าไปมีบทบาทในการตรวจสอบการบริหารการคลังท้องถิ่นและสร้างความเต็มใจในการเสียภาษีให้แก่ท้องถิ่นในส่วนของรัฐต้องมีการกำหนดมาตรการในการกำกับดูแลการบริหารงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบแห่งความเป็นอิสระของท้องถิ่น

2. แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนการกระจายอำนาจฯ ได้กำหนดแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้อย่างน้อย 6 ประการกล่าวคือ

2.1 การปรับโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทซึ่งได้รับมอบการถ่ายโอนภารกิจใหม่จากส่วนราชการ จำเป็นต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับการกระจายอำนาจ ทั้งนี้ โครงสร้างขององค์กรใหม่จะเป็นโครงสร้างที่มีมาตรฐานขั้นพื้นฐานเหมือนกัน กล่าวคือ มีการเพิ่มขยายโครงสร้าง

เท่าที่จำเป็น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารภายใต้ภารกิจใหม่ได้และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง แต่ละประเภท ย่อมมีอิสระที่จะปรับปรุงโครงสร้างองค์กรได้ตามความต้องการในอันที่จะตอบสนองภารกิจที่ได้รับมอบหมายในแต่ละด้านรวมทั้งต้องส่งเสริมให้รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขนาดเหมาะสมในการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ และคุ้มต่อการลงทุน

นอกจากนั้น ในการบริหารงานบริการสาธารณะบางเรื่อง ได้แก่ การจัดการศึกษา การสาธารณสุข และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการจัดบริการสาธารณะที่มีลักษณะเป็นวิชาชีพเฉพาะและต้องการการบริการที่มีเอกภาพ ในภาพรวมของจังหวัดแผนการกระจายอำนาจฯ จึงได้กำหนดให้มีคณะกรรมการระดับพื้นที่ในเขตจังหวัด (Area board) ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและมาตรฐานการจัดการบริการสาธารณะเรื่องดังกล่าวในเขตจังหวัด รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรทางการบริหารและการกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนวิชาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนประชาชนและภาคประชาสังคม และกำหนดให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการฯ

2.2 การปรับระบบบริหารภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถรับภาระการจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนการกระจายอำนาจฯ ได้กำหนดให้มีการปรับปรุงระบบบริหารราชการภายในนับตั้งแต่การพัฒนาระบบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพและเป็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาท้องถิ่นระยะยาว รวมทั้งต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ในลักษณะการผนึกกำลังแบบองค์กรรวม

นอกจากนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องพัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผล การดำเนินงาน ระบบฐานข้อมูลท้องถิ่นตลอดจนพัฒนาระบบบัญชี แบบ “พึงรับ – พึงจ่าย” เพื่อแสดงความโปร่งใสในการบริหาร และให้รับรู้ซึ่งสถานะทางการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3. การเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและผู้บริหารท้องถิ่น

แผนการกระจายอำนาจฯ กำหนดให้หน่วยราชการที่มีการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งรัดการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถปฏิบัติงานได้ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

ในส่วนของผู้บริหารท้องถิ่น รัฐต้องสนับสนุนให้มีสถาบันเพื่อดำเนินการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องปรัชญา

อุดมการณ์ แนวคิดและหลักการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ก่อนเข้ารับตำแหน่ง

4. แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หัวใจสำคัญต่อความสำเร็จในการกระจายอำนาจ คือ การที่ประชาชน ภาคประชาสังคม องค์กรอาสาสมัครและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในรูปการสนับสนุนกิจกรรมและการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเสนอความเห็น การตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น แผนการกระจายอำนาจฯ จึงได้กำหนดให้กำหนดแนวทางการเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในด้านนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาประชาธิปไตยขั้นพื้นฐานของชุมชนท้องถิ่นอีกด้วย

5. การพัฒนาปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับการกระจายอำนาจ

เมื่อแผนปฏิบัติการฯ มีผลบังคับใช้ รัฐจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การกระจายอำนาจสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว นอกจากนี้ แผนการกระจายอำนาจฯ ยังได้กำหนดให้มีการแก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมายใหม่ที่ต้องมีสาระที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังต่อไปนี้ด้วยกล่าวคือ

- การปรับปรุงกฎหมายงบประมาณ เพื่อรองรับการจัดสรรเงินจากภาครัฐไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยระบบงบประมาณท้องถิ่นและระบบการตรวจสอบทางการเงินการคลัง ทั้งภายในและภายนอก
- การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกำกับดูแลของราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกับระบบศาลปกครองที่จัดตั้งขึ้น
- การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง
- การจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนและความ โปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การจัดให้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลเพื่อรองรับการถ่ายโอนบุคลากรจากหน่วยงานของรัฐ

6. การสร้างระบบประกันคุณภาพบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อเป็นหลักประกันในการจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพแก่ประชาชน แผนการกระจายอำนาจฯ จึงได้กำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รวมทั้งการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งพัฒนาคุณภาพการจัดบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น⁴⁵

ดังนั้นสรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการสนับสนุน สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น ผลที่เกิดขึ้นตามมาทำให้มีการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากการเป็นเพียงผู้ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กรอบภารกิจที่มีไม่มากนัก ไปสู่การเป็นองค์กรหลักในท้องถิ่นที่มีอิสระในการตัดสินใจ พร้อมทั้งความรับผิดชอบการให้บริการสาธารณะทั้งโดยตรงและโดยอ้อมแก่ประชาชน

2.4.8 สิ่งที่ต้องทำทลายองค์กรปกครองท้องถิ่นอยู่ข้างหน้า

โกวิท พวงงาม กล่าวว่า สิ่งที่ทำทลายความสามารถองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ข้างหน้า มิใช่เพียงแต่การเสริมสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง โดยมีการบริหารจัดการที่ดี หรือเพื่อให้สมาชิกและคณะผู้บริหาร ตลอดจนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเท่านั้น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องถือว่าการปกครองท้องถิ่นต้องระดมความคิด ความรู้ความสามารถของประชาชนเพื่อให้เกิดความรู้สึกร่วม เกิดความสำนึกร่วม เกิดความเสียสละเพื่อร่วมพัฒนาชุมชนของเขา เพื่อบ้านเพื่อเมืองของเขา ร่วมแรงร่วมใจกันทำประโยชน์ให้ชุมชนส่วนรวม ทำหน้าที่ให้ชุมชนส่วนรวมมากกว่าการมีแต่คำนึงถึงแต่สิทธิ คำนึงถึงข้อเรียกร้อง คิดถึงแต่การร้องขอ หรือการกดดันให้รัฐบาลทำหรือไม่ทำอะไรหรือการอธิบายฟังฟังจากรัฐเพียงฝ่ายเดียว

ซึ่งทุกวันนี้ วิธีการคิดที่จะทำอะไรแบบรอหวังพึ่งรัฐ รอขอ รอรับความช่วยเหลือจากรัฐเพียงฝ่ายเดียว ประเทศชาติคงไปไม่รอดแน่ โดยเฉพาะในภาวะวิกฤตที่รัฐเองมีข้อจำกัดในหลาย ๆ หลายประการ ดังนั้น เป้าหมายหลักของการปกครองท้องถิ่น ก็คือ ทำอย่างไรให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองได้ด้วยพลังของคนในชุมชน ทั้งพลังทุน ทรัพยากร และภูมิปัญญา และมาตรการที่จะสร้างคน และการแสวงหาเงินทุน (รายได้) และทรัพยากรต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องที่ทำทลายความสามารถ โดยเฉพาะความคิดและวิธีคิดที่จะต้องทำให้คน กลุ่มคนในท้องถิ่นรู้จักร่วมกัน รวมกันฟังฟังกันแล้วทำอะไรด้วยตัวเองมากขึ้น แก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเองมากขึ้น ถ้าทำอย่างนี้ได้ การปกครองท้องถิ่นก็จะเป็สนามฝึกหรือสนามทดลองให้ประชาชนคนไทยเกิด “ความสำนึกของความเป็น

⁴⁵วุฒิสาร ดันไชย, การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาลาแดง, 2545), หน้า 16 – 22.

พลเมือง” นี้คือการสร้างการปกครองท้องถิ่นเป็นประชาธิปไตย และประชาธิปไตยที่ว่านี้คือ ประชาธิปไตยที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วม และเป็นเจ้าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน กลุ่ม องค์กรชุมชน จึงถือเป็นสิ่งท้าทายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่น้อย โดยเฉพาะการค้นหาวิธีคิดที่จะส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามาร่วมกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการร่วมสร้างชุมชนน่าอยู่ หรือเมืองน่าอยู่ร่วมกันตลอดจนร่วมกันตรวจสอบกระบวนการทำงาน เป็นต้น โดยเฉพาะการเมืองและการปกครองท้องถิ่น ยิ่งนับวันเป็นการเมืองและการปกครองท้องถิ่นของพลเมืองภาคประชาชนมากยิ่งขึ้น

2. การส่งเสริมสร้างประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมในการรองรับภารกิจใหม่ ที่รัฐกระจายอำนาจและความพร้อมที่จะรับการถ่ายโอนอำนาจ และต้องถือว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลาย ๆ ประการ เมื่อพูดถึงประสิทธิภาพ เป็นทั้งการบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล ศักยภาพทางด้านการคลัง ความโปร่งใส และคุณภาพหรือมาตรฐานของการให้บริการที่ประชาชนควรจะได้รับต้องเท่าเดิม หรือดีกว่าการได้รับบริการสาธารณะจากรัฐ

3. มาตรฐานการให้บริการสาธารณะที่ไม่ควรแตกต่างกันระหว่างองค์กรปกครองท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองท้องถิ่นในแต่ละแห่งมีทรัพยากรในท้องถิ่นซึ่งมีฐานะรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันได้ การหาวิธีการที่จะรวมพลังกันระหว่างท้องถิ่น จึงเป็นเรื่องที่ท้าทายองค์กรปกครองท้องถิ่นอย่างยิ่ง

4. ข้อเสนอทางเลือกในการดำเนินกิจกรรมบริการสาธารณะให้แก่ชุมชนท้องถิ่น ที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและได้มาตรฐานคุณภาพการให้บริการ ซึ่งองค์กรปกครองท้องถิ่นต้องระดมทรัพยากรและแสวงหาความร่วมมือ ไม่จำเป็นต้องทำเอง หรือต้องบริหารเอง เป็นต้นว่า

1) องค์กรปกครองท้องถิ่นจัดผลิตการบริการ โดยซื้อบริการจากภาคเอกชน (Privatization) ที่มีประสิทธิภาพ หรือส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรืออาจเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นเป็นโครงการให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดเก็บขยะในพื้นที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งจะช่วยให้เทศบาลมีรายได้และประหยัดงบประมาณ รวมทั้งองค์กรปกครองท้องถิ่นจัดผลิตการบริการภายใต้มาตรฐานและการสนับสนุนของรัฐบาล เช่น การศึกษา การสาธารณสุข

2) องค์กรปกครองท้องถิ่นร่วมลงทุนกับรัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน เพื่อจัดการบริการสาธารณูปโภคพื้นฐานต่าง ๆ

3) องค์กรปกครองท้องถิ่นจัดผลิตการบริการเองภายในชุมชนท้องถิ่น หรือร่วมกับองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน เช่น กิจกรรมขนและทำลายขยะ ระบบระบายน้ำทิ้ง การกำจัดน้ำเสีย และระบบการประปาชุมชน เป็นต้น

5. ได้มีการรวมตัวของสมาชิกองค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งรวมตัวกันในหลายลักษณะมีทั้งที่เคยรวมกันมานานและพยายามจะรวมตัว อาทิ -

อบจ. รวมตัวกันเป็นสมาพันธ์องค์การบริหารส่วนจังหวัด ปัจจุบันเป็นสมาคม อบจ. แห่งประเทศไทย

เทศบาล รวมตัวกันเป็นสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย

อบต. รวมตัวกันเป็นสมาพันธ์ อบต. แห่งประเทศไทย ปัจจุบันเป็นสมาคม อบต. แห่งประเทศไทย

นอกจากนี้ ในบรรดาองค์กรปกครองท้องถิ่นด้วยกันทั้ง อบจ. เทศบาล อบต. เมืองพัทยา และ กทม. ได้มีการเคลื่อนไหวโดยแกนนำในองค์กรปกครองท้องถิ่นและตัวแทนองค์กรปกครองท้องถิ่นที่มีโอกาสเป็นคณะกรรมการกระจายอำนาจฯ เพื่อจะรวมตัวกันเป็นเครือข่ายเรียกว่า “สมาคมองค์กรปกครองท้องถิ่นแห่งประเทศไทย” (เมื่อ 29 พฤษภาคม 2543) โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายขององค์กรปกครองท้องถิ่นว่าจะเสริมความร่วมมือการประสานงานกับรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ และองค์กรอื่น ๆ ตลอดจนการพัฒนาส่งเสริมงานวิชาการ การฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากร รวมทั้งการผลักดันการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ที่สำคัญเพื่อรองรับภารกิจพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

นี่คือการรวมตัวในภาพกว้าง แต่ในระดับย่อย ๆ ในแต่ละจังหวัด แม้จะมีการเคลื่อนไหวกันอยู่บ้างในรูปของชมรม สมาพันธ์ของแต่ละองค์กรปกครองท้องถิ่น แต่ก็ยังไม่เด่นชัดมากนักในกิจกรรมเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่นโดยรวม⁴⁶

ดังนั้นสรุปได้ว่า สิ่งที่องค์กรปกครองท้องถิ่นส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองได้ด้วยพลังของคนในชุมชน ทั้งเงินทุน ทรัพยากร และภูมิปัญญา และมาตรการที่จะสร้างคน และการแสวงหาเงินทุน (รายได้) และทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นให้มีความเข้มแข็งและมีความพร้อมในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (Local Administration) ถือได้ว่าเป็นการบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ที่รัฐบาลเป็นผู้กระจายอำนาจ

⁴⁶โกวิทช์ พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2552), หน้า 355-356.

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้มีการจัดทำโครงสร้างการบริหาร อำนาจหน้าที่และการได้มา และจ่ายไปของรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

2.5.1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

พรทิพย์ คำพอ ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างทางการบริหาร ดังนี้

1. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานทั่วไป งานธุรการ งานพิมพ์ติดงานสวัสดิการ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบังคับตำบล งานนิติกร งานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบังคับ งานงบประมาณประจำปี งานอนุมัติดำเนินการตามข้อบังคับ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2. ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีรายได้และนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือน งานรายงานการเงินคงเหลือประจำวัน งานขออนุมัติเบิกตัดปี และขอขยายเวลาเบิกจ่าย งานจัดทำงบแสดงฐานะการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน งบโครงการเงินสะสม งานการจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้รายจ่าย งานอื่น ๆ หรือที่ได้รับมอบหมาย

3. ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานประมาณการราคาค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานการก่อสร้างและซ่อมบำรุงทาง อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานควบคุมการก่อสร้าง งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

4. ส่วนราชการอื่น ๆ ที่อาจมีขึ้นตามความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่น เช่น ส่วนการศึกษา ส่วนการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ส่วนสวัสดิการสังคม เป็นต้น⁴⁷

2.5.2 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. อำนาจหน้าที่ทั่วไป (มาตรา 66) ได้แก่ การพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม

2. อำนาจหน้าที่ที่ต้องทำ (มาตรา 67) ดังนี้

1) จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

⁴⁷พรทิพย์ คำพอ, ความรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วชิรวิทย์สาส์นรัชดา, 2544), หน้า 107.

- 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และพิการ
- 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

3. อำนาจหน้าที่ที่อาจจัดทำ (มาตรา 68) ดังนี้

- 1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- 2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- 5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 12) การท่องเที่ยว
- 13) การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ที่อาจทำกิจกรรมนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกระทำการร่วมกันได้ การทำกิจการนอกเขตดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นกรเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

4. อำนาจหน้าที่ในการออกข้อบัญญัติตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถที่จะออกข้อบัญญัติซึ่งเป็นกฎหมายของท้องถิ่นให้ประชาชนในตำบลได้ปฏิบัติ หากฝ่าฝืนจะต้องได้รับ

โทษการออกข้อบัญญัติดังกล่าวเป็นไปตามอำนาจหน้าที่และไม่ขัดต่อกฎหมาย โดยมีโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท⁴⁸

2.5.3 ด้านการคลังและทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

สำหรับในเรื่องของรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีรายได้คล้ายกับที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นพึงมี กล่าวคือ

1) รายได้จากการจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมรวมถึงผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์

2) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

3) รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล

4) รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล

5) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

6) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้

7) รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้

8) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

9) รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล อาจมีดังต่อไปนี้

1) เงินเดือน

2) ค่าจ้าง

3) เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ

4) ค่าใช้สอย

5) ค่าวัสดุ

6) ค่าครุภัณฑ์

7) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นๆ

8) ค่าสาธารณูปโภค

9) เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น

10) รายจ่ายอื่นตามข้อผูกพัน หรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

กำหนด⁴⁹

⁴⁸ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2554), หน้า 188-190.

2.5.4 โครงสร้างของเทศบาล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496⁴⁹ ได้แบ่งโครงสร้างของเทศบาลออกเป็น 2 ส่วนคือ คือ สภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลแล้ว จะมีโครงสร้างเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง คือ พนักงานเทศบาล

1. สภาเทศบาล

ในชั้นเดิมพระราชบัญญัติเทศบาลฉบับนี้กำหนดให้สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกรวม 2 ประเภท คือ สมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่ 1 ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรโดยตรงและสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่ 2 เป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้โดยสมาชิกแต่ละประเภทที่กล่าวมานี้ มีจำนวนประเภทละครั้งหนึ่งเท่า ๆ กัน ประกอบขึ้นเป็นสภาเทศบาลในระดับต่าง ๆ ตามจำนวนดังนี้ คือ สภาเทศบาลตำบล มี สมาชิกทั้งหมด 12 คน สภาเทศบาลเมือง มีสมาชิกทั้งหมด 18 คน สภาเทศบาลนคร มีสมาชิกทั้งหมด 24 คน

ในปี พ.ศ. 2499 ได้มีการแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวนี้ใหม่ โดยยกเลิกสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่ 2 ที่ได้รับการแต่งตั้ง คงให้มีแต่สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนประเภทเดียวเท่านั้น ส่วนการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนั้นให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล โดยกำหนดไว้ สมาชิกสภาเทศบาลนี้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 5 ปี ต่อมาในปี พ.ศ. 2546 ได้มีการแก้ไขบทบัญญัติให้สมาชิกสภาเทศบาลอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

2. คณะเทศมนตรี

ฝ่ายบริหารกิจการของเทศบาล ได้แก่ คณะเทศมนตรี ซึ่งอำนาจในการบริหารงานอยู่ที่เทศมนตรี ซึ่งประกอบด้วย นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีอีก 2 - 4 คน ตามฐานะเทศบาล เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ให้มีเทศมนตรีได้ 2 คน ซึ่งเมื่อรวมนายกเทศมนตรีเป็นคณะเทศมนตรีแล้ว มีจำนวน 3 คน

3. พนักงานเทศบาล

พนักงานเทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของเทศบาลที่ปฏิบัติงานอันเป็นภารกิจประจำสำนักงานหรืออาจจะนอกสำนักงาน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างใกล้ชิด เพราะหน้าที่ของเทศบาลนั้นต้องติดต่อและให้บริการแก่ประชาชนตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งในเรื่องด้านการทะเบียน การสาธารณสุข โภค การศึกษา การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งนับว่าเป็นภาระหน้าที่ที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมาก ซึ่งต่างกับคณะเทศมนตรีรับผิดชอบและภารกิจในลักษณะของการ ทำอะไร ส่วนการทำอย่างไร ก็จะเป็นหน้าที่ของพนักงานเทศบาล

⁴⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 191-193.

โดยมีปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบ พนักงานเทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่ประจำ มีการแบ่งหน่วยงานของเทศบาลออกเป็น 6 ส่วน ตามระเบียบคณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.) ว่าด้วยการกำหนดส่วนการบริหารของเทศบาลการกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 เพื่อที่จะให้บริการประชาชนได้ดังนี้

1. สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนและนโยบายของเทศบาล ทั้งมีหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีเกี่ยวกับงานสารบรรณ งานธุรการ งานประชาสัมพันธ์ งานนิติกร งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานทะเบียน ตลอดจนงานอื่น ๆ ที่มีได้กำหนดไว้เป็นงานของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ เช่น สถานธนาภิบาลของเทศบาล

2. ส่วนการคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับเงินและบัญชี การจัดเก็บภาษีต่าง ๆ เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน งานจัดหางบประมาณ งานผลประโยชน์ของเทศบาล ควบคุมดูแลพัสดุและทรัพย์สินของเทศบาล ตลอดจนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินที่มีได้กำหนดไว้เป็นงานของส่วนใดหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3. ส่วนสาธารณสุข มีหน้าที่แนะนำช่วยเหลือด้านการเจ็บป่วยของประชาชน การป้องกันและระงับโรค การสุขาภิบาล การรักษาความสะอาด งานสัตว์แพทย์ ตลาดสาธารณะ สุสานและฌปนสถานสาธารณะ ตลอดจนควบคุมการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับการค้าอันอาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมทั้งงานสาธารณสุขอื่น ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย หรืองานที่ได้รับมอบหมาย เทศบาลบางแห่งที่มีรายได้เพียงพอ ก็จัดตั้งโรงพยาบาลขึ้นเอง เทศบาลเล็ก ๆ ก็จะจัดให้มีสถานีอนามัย ศูนย์บริการสาธารณสุข

4. ส่วนช่าง มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานโยธา งานบำรุงรักษาทางบก ทางระบายน้ำ สวนสาธารณะ งานสำรวจและแบบแผนงาน งานสถาปัตยกรรม และผังเมืองและงานสาธารณสุขไปโภค งานควบคุมการก่อสร้างอาคาร เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง งานเกี่ยวกับไฟฟ้าหรืองานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

5. ส่วนการประปา มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการให้บริการ และจำหน่ายน้ำสะอาด ตลอดจนจัดเก็บผลประโยชน์ในการนี้

6. ส่วนการศึกษา มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในด้านการศึกษาระดับประถมศึกษาของเทศบาล งานด้านการสอน การนิเทศ การศึกษา งานสวัสดิการสังคม และนันทนาการ ตลอดจนการปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ อาจจัดให้มีฐานะเป็นสำนัก กอง ฝ่าย แผนก หรืองานก็ได้โดยคำนึงถึงลักษณะงานในหน้าที่และความรับผิดชอบ ปริมาณ และคุณภาพของงานได้ ตามความเหมาะสมของ

แต่ละเทศบาล แต่หากงานใดยังไม่มีความจำเป็นจะต้องแยกจัดเป็นส่วนการบริหารแยกต่างหาก ให้รวมกิจการนั้นเข้ากับส่วนอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้ ปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบว่าด้วยการกำหนดส่วนราชการของเทศบาล พ.ศ. 2541 โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งกองหรือฝ่ายขึ้นได้ถึง 12 หน่วย ดังต่อไปนี้

1. สำนักปลัดเทศบาล
2. กองการประปา หรือฝ่ายการประปา
3. กองการแพทย์ หรือฝ่ายการแพทย์
4. สำนักการศึกษา หรือกองการศึกษา จัดแบ่งส่วนงานภายใน ดังนี้ ฝ่ายบริหารทั่วไป หรืองานธุรการ ส่วนหรือฝ่ายบริหารการศึกษา ส่วนส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หรือฝ่ายพัฒนาการศึกษา
5. สำนักการคลัง กองคลัง หรือฝ่ายคลัง จัดแบ่งส่วนงานภายใน ดังนี้ ฝ่ายบริหารทั่วไป หรืองานธุรการ ส่วนบริหารงานคลัง หรือฝ่ายบริหารงานคลัง ส่วนพัฒนารายได้ หรือฝ่ายพัฒนารายได้ ส่วนแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน หรือฝ่ายแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
6. สำนักการช่าง กองช่าง หรือฝ่ายช่าง จัดแบ่งส่วนงานภายใน ดังนี้ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป หรืองานธุรการ ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง หรือฝ่ายควบคุมอาคารและผังเมือง ส่วนควบคุมการก่อสร้าง หรือฝ่ายควบคุมการก่อสร้าง ส่วนการโยธา หรือฝ่ายการโยธา ส่วนช่างสุขาภิบาล หรือฝ่ายช่างสุขาภิบาล
7. กองช่างสุขาภิบาล หรือฝ่ายช่างสุขาภิบาล
8. กองวิชาการและแผนงาน หรือฝ่ายวิชาการและแผนงาน
9. กองสวัสดิการสังคม หรือฝ่ายสวัสดิการสังคม
10. สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหรือฝ่ายสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม จัดแบ่งส่วนงานภายใน ดังนี้ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป หรืองานธุรการ ส่วนส่งเสริมสุขภาพ หรือฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ ส่วนอนามัยและสิ่งแวดล้อม หรือฝ่ายอนามัยและสิ่งแวดล้อม ส่วนบริการสาธารณสุข หรือฝ่ายบริการสาธารณสุข

11. หน่วยงานตรวจสอบภายใน

12. แฉวง⁵⁰

2.5.5 อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

1.1 หน้าที่บังคับหรือหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ มาตรา 50, 53 และ 56

⁵⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 137-146.

- 1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- 2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- 3) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

- 4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- 5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- 6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- 7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
- 8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 9) หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหรือกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

1.2 อำนาจหน้าที่ที่จะเลือกปฏิบัติ มาตรา 51, 54, และ 57

- 1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- 2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- 3) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- 4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- 5) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- 6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- 7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- 9) เทศพาณิชย์⁵¹

2.5.6 ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

เทศบาลนั้นเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกออกจากการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เทศบาลจึงสามารถมีงบประมาณและทรัพย์สินเป็นของตนเองแยกต่างหากจากงบประมาณแผ่นดิน

ระบบการคลังท้องถิ่นหรืออาจกล่าวด้วยคำง่าย ๆ ว่า ระบบรายได้ รายจ่าย และแหล่งทุนของเทศบาลนั้น ตามพระราชบัญญัติเทศบาล มาตรา 66 กำหนดให้เทศบาลมีรายได้จาก

- 1) ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

⁵¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 147-148.

- 2) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- 3) รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล
- 4) รายได้จากการสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์
- 5) พันธบัตรหรือเงินกู้ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- 6) เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่างๆ
- 7) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 8) เงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- 9) รายได้อื่นใดตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

ส่วนรายจ่ายของเทศบาลนั้น เทศบาลมีรายจ่ายดังต่อไปนี้ ตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล

- 1) เงินเดือน
- 2) ค่าจ้าง
- 3) เงินตอบแทนอื่นๆ
- 4) ค่าใช้สอย
- 5) ค่าวัสดุ
- 6) ค่าครุภัณฑ์
- 7) ค่าที่ดินสิ่งก่อสร้างและทรัพย์สินอื่นๆ
- 8) เงินอุดหนุน
- 9) รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพันหรือตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้⁵²

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (Local Administration) ถือได้ว่าเป็นการบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ที่รัฐบาลเป็นผู้กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บริหารราชการในการจัดทำบริการสาธารณะ มีผู้บริหาร และสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในเขตพื้นที่ และมีการกำกับดูแลของรัฐบาลโดยผ่านทางจังหวัด และอำเภอ การจัดตั้งองค์กรส่วนท้องถิ่นจะมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ เป็นองค์กรนิติบุคคล มีพื้นที่และขอบเขตการปกครองที่แน่นอน รวมทั้งมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย และออกข้อบังคับเพื่อให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ ได้ นอกจากนี้ยังมีสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

⁵² เรื่องเดียวกัน, หน้า 154-155.

และผู้บริหารมาจากการเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นการกระจายอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะของส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้แก่ส่วนท้องถิ่น โดยมีรายได้เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ซึ่งมาจากการจัดหารายได้ด้วยตนเอง และจากเงินอุดหนุนของรัฐบาล รวมทั้งมีอิสระในการปกครองตนเอง สามารถใช้ดุลยพินิจภายในขอบเขตของกฎหมายที่ได้ให้อำนาจหน้าที่ไว้

ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาแนวคิดของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งได้กล่าวไว้ใน “หนังสือรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล หมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับ รูปแบบเทศบาลมีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน มีความคล่องตัวในการบริหารงาน การวางแผนการพัฒนาตำบลทำได้ง่ายขึ้นเหมาะสมการกำหนดโครงการเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ มีเจ้าหน้าที่เพิ่มเพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ บริการประชาชนได้รวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

2. ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล หมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับการยกฐานะจะทำให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น สามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ มีน้ำสะอาดหรือการประปาเพื่อการอุปโภคบริโภค ให้มีการบำรุงการไฟฟ้า แสงสว่าง มีการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การให้บริการแก่ราษฎร ประชาชนได้รับการศึกษาอบรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

3. ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล หมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น จากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล การเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ มีงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารงาน มีวัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานและในการให้บริการแก่ประชาชน

2.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล สามารถเปรียบเทียบรายละเอียดต่าง ๆ ได้ดังนี้⁵³

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล

เนื้อหา	องค์การบริหารส่วนตำบล	เทศบาลตำบล
ชื่อองค์กร	อบต.	เทศบาลตำบล
ชื่อผู้บริหารท้องถิ่น	นายก อบต.	นายกเทศมนตรีตำบล
ชื่อสมาชิกสภา	สมาชิกสภา อบต. (ส.อบต.)	สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.)
จำนวนคณะผู้บริหารท้องถิ่น	1. นายก อบต. 1 คน 2. รองนายก อบต. 2 คน 3. เลขานุการนายก อบต. 1 คน	1. นายกเทศมนตรี 1 คน 2. รองนายกเทศมนตรี 2 คน 3. เลขานุการนายก ฯ 1 คน 4. ที่ปรึกษานายกฯ 2 คน
จำนวนสมาชิกสภา	แบ่งเขตเป็นหมู่บ้านละ 2 คน (เช่น จำนวน 10 หมู่บ้าน รวม 20 คน)	แบ่งเขตเป็น 2 เขต แบ่งตามความเหมาะสมของพื้นที่และจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนเท่า ๆ กัน เขตละ 6 คน รวม 12 คน
ขนาดขององค์กร	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
ภารกิจและหน้าที่ที่ต้องทำ	1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ 4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน 2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ 3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ 5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

⁵³กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, คู่มือการปฏิบัติงานการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2554), หน้า 131-133.

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

เนื้อหา	องค์การบริหารส่วนตำบล	เทศบาลตำบล
ภารกิจและหน้าที่ที่ต้องทำ	6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และพิการ 7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร	6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม 7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ 8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 9. หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหรือกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล
กิจการที่อาจจัดทำ	1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร 2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น 3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ 4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ 5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ 6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว 7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร 8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน 9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล	1. ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา 2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์ 3. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม 4. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน 5. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร 6. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ 7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น 8. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ 9. เทศพาณิชย์

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

เนื้อหา	องค์การบริหารส่วนตำบล	เทศบาลตำบล
กิจการที่อาจจัดทำ	10. ให้มีตลาดท่าเทียบเรือและท่าข้าม 11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ 12. การท่องเที่ยว 13. การผังเมือง	
อำนาจหน้าที่	ตาม พ.ร.บ.สภาตำบลและ อบต. พ.ศ. 2537 รวมแก้ไขเพิ่มเติม	ตาม พ.ร.บ เทศบาล พ.ศ. 2496 รวมแก้ไขเพิ่มเติมที่กำหนดมีอำนาจหน้าที่มากกว่า อบต. ที่ให้บริการและดูแลทุกข์สุข ของประชาชนให้มากขึ้นในฐานะชุมชน เช่น 1. สามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลขึ้นเองได้ทำให้บริการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในด้านงานทะเบียนต่างๆ 2. การบริหารจัดการเมืองนำอยู่โดยมีการจัดเก็บขยะสิ่งปฏิกูลมูลฝอย การประกาศเป็นเขตควบคุม
รายได้	1. รายได้จากการจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียม รวมถึงผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ 2. รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล 3. รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล	1. ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ 2. ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ 3. รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล 4. รายได้จากสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์ 5. พันธบัตร หรือเงินกู้ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

เนื้อหา	องค์การบริหารส่วนตำบล	เทศบาลตำบล
รายได้	4. รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล 5. ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตและค่าปรับตามที่กฎหมายกำหนดไว้ 6. เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้ 7. รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้ 8. เงินอุดหนุนจากรัฐบาล 9. รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล (จัดเก็บตามกฎหมายภาษีตาม พ.ร.บ ภาษีโรงเรียนและที่ดินภาษีป้าย, ภาษีบำรุงท้องที่)	6. เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การหรือนิติบุคคลต่าง ๆ 7. เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด 8. เงินทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้ 9. รายได้อื่นตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้(จัดเก็บตามกฎหมายและอัตราเดียวกันกับท้องที่ อบต.)
การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาล	ได้รับการจัดสรรให้เป็นสัดส่วน คือ ร้อยละ 20 ทุก อบต.ทั่วประเทศเท่า ๆ กัน จากนั้นคิดให้อีกร้อยละ 80 ตามขนาดของ อบต. ในส่วนที่เหลือ (ปัจจุบันมี อบต.ทั่วประเทศ จำนวน 5,765 แห่ง)	ประชากรที่อยู่ในเขตเทศบาลในอัตราคนละ 500 บาท เช่นเทศบาลตำบลมีจำนวนประชากร 9,963 คน จะได้รับเงินจัดสรรเป็นจำนวน 4,981,500 บาท (ปัจจุบันมีเทศบาลทั่วประเทศ จำนวน 2,010 แห่ง)
รายจ่าย	1. เงินเดือน 2. ค่าจ้าง 3. เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ 4. ค่าใช้สอย 5. ค่าวัสดุ 6. ค่าครุภัณฑ์ 7. ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้างและทรัพย์สินอื่น ๆ 8. ค่าสาธารณูปโภค 9. เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น	1. เงินเดือน 2. ค่าจ้าง 3. เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ 4. ค่าใช้สอย 5. ค่าวัสดุ 6. ค่าครุภัณฑ์ 7. ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้างและทรัพย์สินอื่น ๆ 8. เงินอุดหนุน 9. เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

เนื้อหา	องค์การบริหารส่วนตำบล	เทศบาลตำบล
รายจ่าย	10.รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพันหรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนด	10.รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพันหรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนด

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับเทศบาล คือจะมีการเปลี่ยนจาก นายกององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นนายกเทศมนตรี จำนวนของสมาชิก และผู้ช่วยผู้บริหาร อำนาจหน้าที่ต่างกันซึ่งเทศบาลตำบลจะมีอำนาจหน้าที่กว้างขึ้น และการได้รับเงินจัดสรรอุดหนุนจากรัฐบาลเพิ่มมากขึ้นกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล

2.7 หลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลไว้ดังนี้

2.7.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติสภาพาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552)

มาตรา 42 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วย การเทศบาล อาจจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลได้โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย

องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นเทศบาลตามวรรคหนึ่ง ให้พ้นจากสภาพแห่งองค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลง และนายกององค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ให้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาลเป็นต้นไป

บรรดาขบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง ให้โอนไปเป็นของเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นนั้น

บรรดาข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้วให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่

2. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552) มาตรา 7 เมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาล ให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนคร ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้เทศบาลเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น มาตรา 9 เทศบาลตำบล ได้แก่ ท้องถิ่นซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะขึ้นเป็น เทศบาลตำบล ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

3. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0890.2/ว 3156 ลงวันที่ 20 กันยายน 2547 เรื่อง แนวทางปฏิบัติการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น⁵⁴

2.7.2 ขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

1. องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องรายงานขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลผ่านความเห็นชอบของอำเภอและจังหวัดตามลำดับมากระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ทั้งนี้ต้องมีข้อมูลถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตามนี้ มาตรา 7 มาตรา 9 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0890.2/ว 3156 ลงวันที่ 20 กันยายน 2547 พร้อมทั้งส่งเอกสารประกอบการพิจารณาขอยกฐานะ ดังนี้

(1) แบบสำรวจข้อมูลการขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากอำเภอและจังหวัด ตามลำดับ

(2) รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลได้

(3) คำบรรยายแนวเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่ขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลตามข้อเท็จจริงในปัจจุบัน ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงแนวเขตตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การกำหนดเขตตำบลในท้องที่อำเภอ..... จังหวัด..... อันเป็นที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

(4) แผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล โดยต้องตรวจสอบชื่อสถานที่ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในกรอบแผนที่ให้ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ โดยจะต้องให้นายอำเภอแห่งท้องที่ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนโยธาขององค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นข้างเคียงที่มีแนวเขตติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นทั้งหมด เป็นผู้ลงนามรับรองแนวเขต

(5) แบบสำรวจความเห็น/รายงานการประชุมของประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของประชาชนในพื้นที่

⁵⁴กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, คู่มือการปฏิบัติงานการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, อ่างแล้ว, หน้า 1.

(6) กรณีที่ประสงค์จะจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลและพร้อมไปกับการเปลี่ยนชื่อ ซึ่งจะขอใช้ชื่อ ไม่ตรงกับชื่อเดิม ให้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่มาประกอบด้วย โดยถือปฏิบัติตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ค่วนที่สุด ที่ มท 0204/ว 695 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2520 มาใช้โดยอนุโลม

โดยเอกสารตามข้อ (1) (2) (3) (4) (5) และ (6) จะต้องจัดส่งให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน 30 ชุด

2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตรวจพิจารณาหลักฐานเอกสารตามข้อ 1 ประกอบข้อกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล ให้ครบถ้วนถูกต้อง

3. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย พร้อมแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีบัญชา กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลขอเปลี่ยนชื่อให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการขอเปลี่ยนแปลงชื่อจังหวัด อำเภอและตำบล หมู่บ้าน หรือสถานที่ราชการอื่น ๆ ของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณาก่อน เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบจึงเสนอต่อ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณา

4. คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย จะกำหนดการประชุมตรวจพิจารณาร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยและแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย โดยเชิญ ผู้แทนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมชี้แจงด้วย แล้วจึงแจ้งผลให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ ดังนี้

กรณีที่ 1 หากมีรายละเอียดที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมถูกต้องสมบูรณ์ตามความเห็นของที่ประชุมแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อรับไปแก้ไขและดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ประชุมเสียก่อน แล้วจึงนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ อีกครั้งหนึ่ง

กรณีที่ 2 หากที่ประชุมเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยและแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยตามที่เสนอ จะแจ้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบมติที่ประชุมและให้พิจารณาดำเนินการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาต่อไป

5. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งเทศบาลตำบล..... พ.ศ. เพื่อให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยลงนามประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งเทศบาลตำบล..... พ.ศ.

6. เมื่อประกาศกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป⁵⁵

2.7.3 หลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาล

หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 และกำหนดให้เทศบาลเป็นองค์กรบริหารรูปแบบหนึ่งของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น พร้อมกับมีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ขึ้น ซึ่งถือเป็นกฎหมายฉบับแรกว่าด้วยการจัดระเบียบบริการปกครองตนเองของเทศบาล และได้มีการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวอยู่เป็นระยะจนกระทั่งในสมัยที่จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการตราพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ขึ้น ใช้แทนกฎหมายเก่าทั้งหมด

จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดตั้งท้องถิ่นใดขึ้นเป็นเทศบาลไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. จำนวนและความหนาแน่นของประชากรในท้องถิ่นนั้น
2. ความเจริญทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากการจัดเก็บรายได้ตามที่กฎหมายกำหนด และงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินกิจการของท้องถิ่น
3. ความสำคัญทางการเมืองของท้องถิ่น โดยพิจารณาถึงศักยภาพของท้องถิ่นนั้นว่าจะสามารถพัฒนาความเจริญได้รวดเร็วมากน้อยเพียงใด

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น กฎหมายได้กำหนดให้เทศบาลจัดตั้งขึ้นได้ 3 ประเภท คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร

เทศบาลตำบล กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลตำบลไว้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

1. มีรายได้จริง โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมา ตั้งแต่ 12,000,000 บาทขึ้นไป
2. มีประชากรตั้งแต่ 7,000 คนขึ้นไป
3. มีความหนาแน่นของประชากรตั้งแต่ 1,500 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตรขึ้นไป
4. ได้รับความเห็นชอบจากราษฎรในท้องถิ่นนั้น⁵⁶

⁵⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 7-9.

⁵⁶ ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, อ้างแล้ว, หน้า 32.

ดังนั้นสรุปได้ว่า ตามหลักเกณฑ์การจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล จึงมีองค์ประกอบเพียงสภาพของท้องถิ่นอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเท่านั้น ในทางปฏิบัติจะพิจารณาจากสภาพของความเหมาะสม จำนวนรายได้ ว่าเหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะกับประชาชนตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล หรือไม่เพียงใด และเจตนารมณ์ของประชาชนให้ยกฐานะ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องส่งข้อมูล เหตุผล และความเห็นผ่านอำเภอ จังหวัด ไปกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาตามลำดับ

2.7.4 ข้อดีข้อเสียของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลนั้น สามารถเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย ตามแนวคิดขององค์การและบุคลากรขององค์กรท้องถิ่น ดังนี้

สำนักพัฒนาระบบ รูปแบบและโครงสร้าง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้กล่าวถึงผลดีผลเสียของการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ดังนี้

ผู้บริหารเลือกตั้ง โดยตรงทำให้ผู้บริหารมีความเข้มแข็ง มีความต่อเนื่องในการบริหารมากกว่า เนื่องจากแยกฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ จากกัน สมาชิกจำนวนเพิ่มขึ้น (กรณีมีน้อยกว่า 6 หมู่บ้าน) สมาชิกรับผิดชอบพื้นที่กว้างขึ้น(แบ่งเขตเลือกตั้ง)เน้นการทำงานเป็นทีม พนักงาน/ลูกจ้าง โครงสร้างกรอบอัตรากำลังเพิ่มขึ้น/ความก้าวหน้าใน สายงานเพิ่มขึ้น เกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

งบประมาณ ค่าใช้จ่ายประจำอาจลดลง (ค่าตอบแทนตามจำนวนสมาชิก) จะได้รับจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้น (ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกระจายอำนาจฯ จัดสรรให้เทศบาล) พื้นที่แนวเขตมีความชัดเจน กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน คงอยู่และปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ผลเสีย สมาชิกจำนวนลดลง (กรณีมีมากกว่า 6 หมู่บ้าน) ความใกล้ชิดกับประชาชนอาจลดลง พนักงาน/ลูกจ้างอาจคิดว่าต้องทำงานเพิ่มขึ้น พื้นที่หากแนวเขตตามกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงอาจทำให้เกิดปัญหาแนวเขตและการดำเนินการล่าช้า⁵⁷

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน ตำบลบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ได้กล่าวสรุปไว้ในคราวประชุม สมัยสามัญที่ 1/2551 (ครั้งที่ 1) วันอังคารที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 ว่าการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลเกิดผลดีต่อการบริหาร มีรายละเอียดดังนี้

⁵⁷สำนักพัฒนาระบบ รูปแบบและโครงสร้าง, “การจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, 20 กันยายน 2547, <www.thailocaladmin.go.th>(3 February 2012)

1. องค์กรมีขนาดใหญ่ขึ้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการบริการประชาชนโดยรวมเพิ่มมากขึ้น
2. จำนวนบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่มีเพิ่มขึ้น สามารถรองรับการให้บริการแก่ประชาชนได้ และรวดเร็วขึ้น
3. มีงบประมาณเพิ่มมากขึ้น จากการจัดสรรเงินอุดหนุนของรัฐบาล (โดยเฉลี่ย 550.- บาท ต่อประชากร 1 คน) สามารถนำไปพัฒนาตำบลได้อย่างครอบคลุมทั่วถึงมากกว่าเดิม ส่วนการจัดเก็บภาษียังคงจัดเก็บเท่าเดิม
4. อำนาจหน้าที่ในการให้บริการประชาชนเพิ่มมากขึ้น จึงสามารถดูแลทุกข์สุขของประชาชนได้ดีขึ้นประชาชนได้รับความสะดวกสบายมากกว่าเดิม เช่น เมื่อจัดตั้งเป็นเทศบาลแล้วสามารถแจ้งเกิด แจ้งตาย แจ้งย้าย จดทะเบียนสมรส ทำบัตรประชาชน ฯลฯ ได้ที่เทศบาล (เมื่ออำเภอถ่ายโอนงานทะเบียนราษฎรให้เทศบาลแล้ว) ไม่ต้องไปติดต่ออำเภออีกต่อไป

นอกจากนี้ เมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลแล้ว บทบาทและหน้าที่ของเทศบาลตำบลจะเน้นในด้านประสิทธิภาพ การพัฒนา และการวางแผนงานการทำงานอย่างบูรณาการ ทุก ๆ ด้าน กล่าวคือ

1. เมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลแล้ว การให้บริการสาธารณะกับประชาชนจะเกิดผลดี ดังนี้
 - 1.1 สามารถจัดการศึกษาได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น เช่น การยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขึ้นเป็นโรงเรียนเทศบาล หรือ จัดตั้งโรงเรียนเทศบาลขึ้นใหม่ พร้อมนี้ยังสามารถรองรับการถ่ายโอนโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มาสังกัดเทศบาลได้ ตลอดจนสามารถจัดการเรียนการสอนเชิงพาณิชย์ได้
 - 1.2 การส่งเสริมสินค้าราคาถูก โดยการประกอบการลักษณะ เทศพาณิชย์ จัดตั้ง ร้านค้าชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้ใช้สินค้าอุปโภคและบริโภค ในราคาย่อมเยาและยังเป็นช่องทางหนึ่งในการสนับสนุนและส่งเสริม สินค้าชุมชน (OTOP) ของตำบลบ้านแหวน
 - 1.3 การจัดตั้ง โรงรับจำนำ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือและพัฒนาระบบการเงินของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดวงจรของเงินกู้ยืมนอกระบบซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่
 - 1.4 การรักษาพยาบาล โดยดำเนินการก่อตั้งสถานพยาบาล เช่น เปิดคลินิกและสามารถจ้างแพทย์พิเศษ เพื่อให้การรักษาพยาบาลในกรณีเจ็บป่วยกะทันหันหรือเล็กน้อยของประชาชนในพื้นที่ให้ได้รับการรักษาและดูแลอย่างรวดเร็วตลอดจนได้รับความเอาใจใส่เป็นอย่างดี

1.5 การรักษาความสงบภายใน (งานเทศกิจ) และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของแหล่งชุมชน ร้านค้าต่าง ๆ โดยมีหน่วยเทศกิจจัดระบบและระเบียบของทางสาธารณะและที่สาธารณะต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ โดยเป็นระเบียบเรียบร้อย อีกทั้งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่ง

2. งบประมาณที่จะต้องใช้รองรับการปฏิบัติหน้าที่

2.1 เมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลแล้ว เทศบาลตำบลบ้านแหวน จะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลในอัตราส่วนต่อหัวของประชากรมากขึ้น จะมีงบประมาณในการดำเนินการให้บริการสาธารณะและกิจการต่างๆตามที่กล่าวไว้ในข้อ 1.มากขึ้น ได้โดยกำหนดเป็นงบประมาณรายจ่ายตามปกติ ส่วนการเพิ่มขึ้นของบุคลากรนั้น เนื่องจากปัจจุบัน อัตราส่วนรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน ยังไม่ถึง 40% อีกทั้งจำนวนของเจ้าหน้าที่ ที่มีอยู่ก็มีความรู้ความสามารถที่จะรองรับการขยายภารกิจและหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ได้ ในระยะเริ่มต้น รายจ่ายในเรื่องของหมวดเงินเดือนและค่าตอบแทน จึงยังคงไม่มีการเพิ่มขึ้นมากนักในระยะแรก

2.2 เมื่อเป็นเทศบาลตำบลแล้ว หากจะดำเนินโครงการหรือ กิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนที่มีมูลค่าการลงทุนที่สูง เทศบาลตำบลบ้านแหวน อาจสามารถกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

2.3 เทศบาลสามารถดำเนินกิจการ โดยร่วมกันจัดตั้งเป็นสหการได้

3. บุคลากรและโครงสร้างส่วนราชการ

3.1 บุคลากรและโครงสร้าง เมื่อเป็นเทศบาลตำบลแล้ว สามารถที่จะปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อรองรับกับการกิจที่จะมีเพิ่มมากขึ้นได้ แต่ในระยะเริ่มต้นยังคงใช้โครงสร้างและบุคลากรเดิมที่มีอยู่ก่อน เมื่อสามารถปรับระบบการทำงานเข้าสู่รูปแบบของเทศบาลแล้ว อาจจะพิจารณาขยายบุคลากรและโครงสร้างให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะเน้นการใช้บุคลากรเดิมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ตามวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

3.2 เพื่อให้เทศบาลตำบลบ้านแหวนมีแผนอัตรากำลัง 3 ปีใช้และมีพนักงานเทศบาลเพียงพอต่อปริมาณ ภารกิจ ตลอดจนปฏิบัติตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนา เทศบาลตำบลบ้านแหวน อาจมีการปรับปรุงบุคลากรและโครงสร้างส่วนราชการ

ดังนั้น การจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ และขอบข่ายของภารกิจมากขึ้น อีกทั้งสามารถจัดหาและรับงบประมาณสนับสนุนต่างๆ ได้มากขึ้น เมื่อเทียบกับการขยายภารกิจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ แล้ว ดังที่กล่าวมาในข้อ 1. ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของ

เทศบาลตำบล ที่ได้จัดตั้งขึ้นนี้ จะได้รับประโยชน์ในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้าน โครงสร้างพื้นฐาน, ด้าน เศรษฐกิจและด้านชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน จะดียิ่งขึ้น⁵⁸

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชำหม้อ ตำบลชำหม้อ อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง กล่าวถึง การยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลเกิดผลดีต่อการบริหาร ที่จะทำให้มีศักยภาพ การบริหารทรัพยากรสูงขึ้น กล่าวคือ มีการปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการเป็นเทศบาลซึ่งทำให้ สามารถทำภารกิจได้เพิ่มขึ้น และงบประมาณที่ได้รับจัดสรรก็เพิ่มขึ้นด้วย มีความพร้อมในการ จัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ การวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวางแผน การพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ซึ่งย่อมส่งผลให้ประชาชนในตำบลชำหม้อ ได้รับการ บริการสาธารณะด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รายละเอียดดังนี้

1. ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้บริการด้านงานทะเบียนราษฎรและบัตร โดยไม่ต้องไปติดต่อรับบริการที่สำนักทะเบียนอำเภออีกต่อไป

2. มีการปรับปรุงโครงสร้างของเทศบาลโดยกำหนดให้มีกองวิชาการและแผนงาน ทำให้ ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและข่าวสาร และการมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้นในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผน ชุมชนซึ่งเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ชุมชนมีความเข้มแข็ง

3. ผู้สูงอายุ แม่และเด็ก และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงการบริการเพิ่มขึ้น เช่น การจัดตั้งศูนย์บริการ ผู้สูงอายุ มีงบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นตามหลักเกณฑ์ การ จัดตั้งอาสาสมัครปฏิบัติหน้าที่ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ รวมทั้งการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและ เยาวชน โดยจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

4. การจัดการศึกษาโดยเทศบาลทำให้มีศักยภาพในการพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม ซึ่งจะส่งผลดีต่อเด็กและเยาวชนใน พื้นที่ ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่ได้มาตรฐาน เป็นอนาคตของท้องถิ่นและประเทศชาติ

5. ก่อสร้างศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย การดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย

6. พัฒนางานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ให้ได้มาตรฐานในการให้บริการประชาชน และจัดระบบการจัดการขยะในครัวเรือนและชุมชนให้มี

⁵⁸องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน, “รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านแหวนสมัยสามัญที่ 1 / 2551 (ครั้งที่ 1) วันอังคารที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551”, เชียงใหม่ : องค์การ บริหารส่วนตำบลบ้านแหวน, 2551, (อัดสำเนา).

ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยการจ้างเหมาจัดเก็บขยะ มีการคัดแยกขยะในชุมชน ปรับปรุงตลาดสดทั้งของภาครัฐและเอกชนให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย

7. พัฒนาวิสาหกิจชุมชนในระดับตำบลและหมู่บ้าน ให้มีความเข้มแข็งด้วยการสนับสนุนองค์ความรู้ นวัตกรรมใหม่ ๆ และสร้างธรรมาภิบาลในการประกอบการเชื่อมโยงกับศูนย์การเรียนรู้แบบเศรษฐกิจพอเพียง

8. ศูนย์จำหน่ายสินค้า OTOP และของดีจังหวัดระยอง จะช่วยให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกรมีช่องทางในการจำหน่ายสินค้าโดยตรง ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้ยั่งยืน

9. กฎหมายกำหนดให้เทศบาลสามารถกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินของรัฐ ที่เป็นนิติบุคคลได้ ทำให้สามารถดำเนินโครงการขนาดใหญ่ที่ใช้งบประมาณได้จำนวนมากขึ้น ซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและพัฒนาท้องถิ่น

10. ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะในภาพรวมมากขึ้น ทั้งทางด้านปริมาณและด้านคุณภาพ⁵⁹

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้กล่าวถึงข้อดีของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลมีดังต่อไปนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลามีหมู่บ้านทั้งหมด 5 หมู่บ้านจึงมีสมาชิกได้เพียง 10 คน แต่เทศบาลตำบลมีสมาชิกสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งได้ถึง 12 คน โดยมีนายกเทศมนตรีซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงอีกต่างหากและสามารถแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีได้อีกไม่เกิน 2 คน ซึ่งหากอบต.ท่าศาลายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีผู้ซึ่งมาทำหน้าที่แทนประชาชน รักษาผลประโยชน์ให้ประชาชนอย่างหลากหลาย

2. การที่เทศบาลให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น จะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้นในการขอรับบริการจากรัฐอีกทั้งทำให้เกิดการบูรณาการร่วมกันระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน โดยจะส่งผลให้การพัฒนาท้องถิ่นพัฒนาได้ก้าวหน้ารวดเร็วมากยิ่งขึ้น

3. องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ แต่เทศบาลตำบลกำหนดไว้อย่างชัดเจนทำให้การป้องกันและระงับอัคคีภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

⁵⁹ องค์การบริหารส่วนตำบลชำฉ้อ, “เอกสารประกอบเรื่องขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลชำฉ้อเป็นเทศบาลตำบลชำฉ้อ อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง”, (จังหวัดระยอง : องค์การบริหารส่วนตำบลชำฉ้อ, 2554, (อัดสำเนา).

4. องค์การบริหารส่วนตำบลกฎหมายมิได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดทำสุสานหรือฌาปนสถานไว้ แต่เทศบาลกำหนดไว้ทำให้สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนมากกว่า

5. องค์การบริหารส่วนตำบลกฎหมายมิได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ไว้ แต่เทศบาลกำหนดให้สามารถทำได้ การรักษาพยาบาลประชาชนจึงทำได้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

6. การที่เทศบาลสามารถร่วมกับบุคคลอื่น โดยการก่อตั้งบริษัทจำกัดหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดจะสามารถทำได้เพราะอาจทำให้เทศบาลตำบลมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้กำหนดให้สามารถทำได้

7. การที่เทศบาลสามารถจัดตั้งสหการที่มีสภาพเป็นทบวงทางการเมืองได้ จะส่งผลให้เกิดการร่วมมือกันบริหารจัดการร่วมกันตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อท้องถิ่น โดยท้องถิ่นสามารถพัฒนาไปในทิศทางอันเดียวกัน

8. เทศบาลตำบลอาจกู้เงินจากกระทรวง ทบวง กรม องค์การหรือนิติบุคคลต่าง ๆ จึงสามารถนำรายได้เหล่านี้มาพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีกฎหมายกำหนดไว้

9. การที่องค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทยมีเป็นจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเทศบาลจึงได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่จะมาพัฒนาท้องถิ่นน้อยลงตามไปด้วย อีกทั้งเทศบาลอาจมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีกทางหนึ่งทำให้มีรายได้ที่จะมาพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

10. เทศบาลมีกฎหมายซึ่งกำหนดให้การจ่ายเงินเพื่ออุดหนุนหน่วยงานอื่น หรือลงทุนจะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติ จึงทำให้การใช้จ่ายเงินซึ่งเป็นภาษีอากรของประชาชนมีความรัดกุมมากยิ่งขึ้น ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลมิได้กำหนดไว้แต่อย่างใด

11. การที่เทศบาลตำบลกำหนดให้การใช้จ่ายเงินตามข้อผูกพันหรือตามที่กฎหมายหรือตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ หรือแม้แต่การชำระเงินกู้เมื่อถึงกำหนดโดยจะได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้หรือไม่ก็ตามจะทำให้การดำเนินการด้านการคลังของเทศบาลมีความคล่องตัวมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิได้กำหนดการดำเนินการในเรื่องนี้ไว้แต่อย่างใด

12. เทศบาลกฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาการเทศบาลจึงทำให้การดำเนินการต่าง ๆ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเนื่องจากจะมีข้อผิดพลาดในการดำเนินงานน้อยลง ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้กำหนดไว้

13. เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 ประชาชนจึงจะได้รับความสะดวกในเรื่องดังกล่าวมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน⁶⁰

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้กล่าวชี้แจงประชาชนในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อเป็นเทศบาลตำบลสันผีเสื้อ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2554 ว่า การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลเกิดผลดีต่อการบริหาร สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ขอติการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

1. มีงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
2. มีอำนาจในการบริการสาธารณะแก่ประชาชนได้ครอบคลุมหลากหลายภารกิจ และสะดวกรวดเร็วมากขึ้น
3. รองรับภารกิจถ่ายโอน เช่น งานทะเบียนราษฎรตลอดจนสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ตามอำนาจหน้าที่ของกฎหมายเทศบาลและพ.ร.บ. กำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ประชาชนได้รับบริการด้านทะเบียนราษฎร
4. ดึงดูดให้คนที่มีความรู้มาสมัครเป็นนักการเมืองท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
5. ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะที่เทศบาลตำบลสันผีเสื้อมีอำนาจหน้าที่จัดบริการให้เพิ่มขึ้นตามศักยภาพและความจำเป็นในเขตรับผิดชอบ
6. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนามากยิ่งขึ้น
7. เทศบาลตำบลสันผีเสื้อ จะมีการบริการให้บริการประชาชนที่หลากหลาย เนื่องจากสามารถวางแผนการจัดเก็บรายได้ สามารถนำงบประมาณมาเพิ่มงานบริการและปรับปรุงงานบริการให้ดียิ่งขึ้น
8. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสันผีเสื้อ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางด้านการศึกษาอย่างมีคุณภาพมากขึ้น
9. เทศบาลตำบลสันผีเสื้อสามารถจัดให้มีระบบสาธารณสุขขั้นมูลฐาน เพื่อรักษาคนป่วยในเบื้องต้นได้

⁶⁰ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา, “เอกสารประกอบเรื่องขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลาเป็นเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”, จังหวัดเชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา, 2550, (อัดสำเนา)

10. เทศบาลตำบลสันผีเสื้อ สามารถจัดและส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพของราษฎร ทั้งที่ว่างงานและต้องการรายได้เสริม

11. ประชาชนอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี ส่งผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ และสุขภาพพลานามัยที่ดี

12. ประชาชนได้รับสวัสดิการและการช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์มากขึ้น

13. ประชาชนมีคุณภาพชีวิต ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจชุมชนดี และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ข้อเสียของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

1. จำนวนสมาชิกลดลง เนื่องจากแบ่งเขตเป็น 2 เขต โดยแบ่งตามความเหมาะสมของพื้นที่ และจำนวนผู้มีสิทธิ เขตละ 6 คน รวม 12 คน ความใกล้ชิดกับประชาชนอาจลดลง

2. งบประมาณในการบริหารจัดการด้านบุคลากรอาจสูงขึ้น เพื่อรองรับปริมาณงานที่อาจเพิ่มมากขึ้น⁶¹

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงพางคำ ตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ได้กล่าวถึงข้อดีของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเวียงพางคำ ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากการบริหารงาน ดังรายละเอียดดังนี้

1. เด็ก เยาวชน ได้รับโอกาส ได้รับความเท่าเทียม ได้รับการบริการสาธารณะทางด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไป

2. ประชาชนในเขตเทศบาลได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ได้รับการเฝ้าระวังควบคุมและบำบัดโรคที่ได้มาตรฐาน

3. ประชาชนในเขตเทศบาลได้รับการบริการด้านทะเบียนราษฎร ลดค่าใช้จ่ายในการติดต่อราชการ เพิ่มประสิทธิภาพ ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ในการให้บริการตามอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น

4. ประชาชนได้รับบริการ ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพิ่มขึ้น เช่น การก่อสร้างทางระบายน้ำเสีย ไฟฟ้าแสงสว่าง เป็นต้น

5. การให้การช่วยเหลือประชาชนที่เกี่ยวกับปัญหาภัยแล้ง ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการที่ทั่วถึง เป็นธรรม กล่าวคือ ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่สามารถขอรับการสนับสนุนน้ำประปาที่สะอาดจากการประปา

⁶¹ องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ, “เอกสารประกอบเรื่องขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อเป็นเทศบาลตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่”, จังหวัดเชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ, 2554, (อัดสำเนา).

ส่วนภูมิภาคได้ เนื่องจากในระเบียบของการประกาศ ระบุไว้ ผู้มีสิทธิขอรับการสนับสนุนน้ำประปา เฉพาะนายกเทศมนตรี เป็นต้น

6. มีงบประมาณเพิ่มมากขึ้นจากการจัดสรรเงินอุดหนุนจากรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เงินอุดหนุนที่เกี่ยวกับเมืองชายแดน ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะให้การสนับสนุนเฉพาะ เทศบาล ทั้งที่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องรับการระดมอยู่อาศัยของประชากรแฝงที่อาศัยในพื้นที่จำนวนมาก ทำให้งบประมาณปกติไม่เพียงพอที่จะดูแลการบริการต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เป็นธรรมได้⁶²

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบวกล้าง ตำบลบวกล้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ได้กล่าวถึงข้อดีของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลทำให้มีอำนาจหน้าที่ และขอบข่ายของภารกิจมากขึ้น อีกทั้งสามารถจัดหาและรับงบประมาณสนับสนุนต่าง ๆ ได้มากขึ้น เมื่อเทียบกับการขยายภารกิจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ แล้ว ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลจะได้รับประโยชน์ในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านเศรษฐกิจและด้านชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนจะดียิ่งขึ้น โดยสรุปได้ดังนี้

1. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลได้รับการดูแลในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพมากขึ้น
3. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและสุขภาพพลานามัยที่ดี
4. ประชาชนอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
5. ประชาชนมีศักยภาพในการต่อรองราคา มีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถแข่งขันกับภายนอกได้
6. ประชาชนได้รับสวัสดิการ และการช่วยเหลือด้านการสังคมสงเคราะห์มากขึ้น
7. ประชาชนมีความเข้มแข็งจากการพัฒนาและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วม
8. ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะและการบริการทางด้านอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
9. ประชาชนมีสุขภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง มีเศรษฐกิจที่ดีและมีสิ่งแวดล้อมน่าอยู่

⁶² องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงพางคำ, “เอกสารประกอบการพิจารณาจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เป็นเทศบาลตำบลเวียงพางคำ”, จังหวัดเชียงราย : องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงพางคำ, 2550, (อัคราเสนา).

เมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลแล้ว บทบาทและหน้าที่ของเทศบาลตำบล บวกค้าง จะเน้นในด้านประสิทธิภาพ การพัฒนา และการวางแผนงานการทำงานอย่างบูรณาการ ทุก ๆ ด้าน กล่าวคือ

1. เมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลแล้ว จะปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะกับ ประชาชนเพิ่มเติมอย่างไบบ้าง (หน้าที่ซึ่งแตกต่างจากครั้งที่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล)

1.1 สามารถจัดการศึกษาได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น เช่น การยกระดับศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กขึ้นเป็นโรงเรียนเทศบาล หรือ ร่วมกับโรงเรียนอนุบาลเดิมที่องค์การบริหารส่วนตำบล บวกค้าง ได้จัดตั้งขึ้นแล้วจำนวน 1 โรง พร้อมนี้ยังสามารถรองรับการถ่ายโอน โรงเรียนในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการมาสังกัดเทศบาลได้ ตลอดจนสามารถจัดการเรียนการสอนเชิงพาณิชย์ได้

1.2 การส่งเสริมสินค้าราคาถูก โดยการประกอบการลักษณะ เศรษฐกิจ จัดตั้ง ร้านค้า ชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้ใช้สินค้าอุปโภคและบริโภค ในราคาย่อมเยาและยังเป็น ช่องทางหนึ่งในการสนับสนุนและส่งเสริม สินค้าชุมชน (OTOP) ของตำบลบวกค้าง

1.3 การจัดตั้ง โรงรับจำนำ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือและพัฒนาระบบการเงินของประชาชน ในพื้นที่ อีกทั้งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดวงจรของเงินกู้ยืมนอกระบบซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชีวิตและ เศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่

1.4 การรักษาพยาบาล โดยดำเนินการก่อตั้งสถานพยาบาล เช่น เปิดคลินิกและสามารถ ช้างแพทย์พิเศษ เพื่อให้การรักษาพยาบาลในกรณีเจ็บป่วยกะทันหันหรือเล็กน้อยของประชาชนใน พื้นที่ให้ได้รับการรักษาและดูแลอย่างรวดเร็วตลอดจนได้รับความเอาใจใส่เป็นอย่างดี

1.5 การรักษาความสงบภายใน (งานเทศกิจ) และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของแหล่ง ชุมชน ร้านค้าต่าง ๆ โดยมีหน่วยเทศกิจจัดระบบและระเบียบของทางสาธารณะและที่สาธารณะต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ โดยเป็นระเบียบเรียบร้อย อีกทั้งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ ดีในด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่ง

2. งบประมาณที่จะต้องใช้รองรับการปฏิบัติหน้าที่

2.1 เมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลแล้ว เทศบาลตำบลบวกค้าง จะได้รับเงิน อุดหนุนจากรัฐบาลในอัตราส่วนต่อหัวของประชากรมากขึ้น จะมีงบประมาณในการดำเนินการ ให้บริการสาธารณะและกิจการต่างๆตามที่กล่าวไว้ในข้อ 1. มากขึ้น ได้โดยกำหนดเป็นงบประมาณ รายจ่ายตามปกติ ส่วนการเพิ่มขึ้นของบุคลากรนั้น เนื่องจากปัจจุบัน อัตราส่วนรายจ่ายขององค์การ บริหารส่วนตำบลบวกค้าง ยังไม่ถึง 40% อีกทั้งจำนวนของเจ้าหน้าที่ ที่มีอยู่ก็มีความรู้ความสามารถ ที่จะรองรับการขยายภารกิจและหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ได้ ในระยะเริ่มต้น รายจ่าย ในเรื่องของหมวดเงินเดือนและค่าตอบแทน จึงยังคงไม่มีการเพิ่มขึ้นมากนักในระยะแรก

2.2 เมื่อเป็นเทศบาลตำบลแล้ว หากจะดำเนินโครงการหรือ กิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนที่มีมูลค่าการลงทุนที่สูง เทศบาลตำบลบวกล้าง อาจสามารถกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

2.3 เทศบาลสามารถดำเนินกิจการ โดยร่วมกันจัดตั้งเป็นสหการได้

3. บุคลากรและ โครงสร้างส่วนราชการ จะมีการปรับปรุงเพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่

3.1 บุคลากรและ โครงสร้าง เมื่อเป็นเทศบาลตำบลแล้ว สามารถที่จะปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อรองรับกับการกิจที่จะมีเพิ่มมากขึ้นได้ แต่ในระยะเริ่มต้นยังคงใช้โครงสร้างและบุคลากรเดิมที่มีอยู่ก่อน เมื่อสามารถปรับระบบการทำงานเข้าสู่รูปแบบของเทศบาลแล้ว อาจพิจารณาขยายบุคลากรและ โครงสร้างให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะเน้นการใช้บุคลากรเดิมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ตามวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

3.2 เพื่อให้เทศบาลตำบลบวกล้างมีแผนอัตรากำลัง 3 ปีใช้และมีพนักงานเทศบาลเพียงพอต่อปริมาณ การกิจ ตลอดจนปฏิบัติตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลบวกล้าง อาจมีการปรับปรุงบุคลากรและ โครงสร้างส่วนราชการ ดังนี้

1. กำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนราชการทั้ง 5 กองขึ้นมาใหม่ เพื่อรองรับโครงสร้างเทศบาลดังนี้

1.1 หัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาล (นักบริหารงานทั่วไป 6)

1.2 ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานคลัง 7)

1.3 ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง 7)

1.4 ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (นักบริหารงานสาธารณสุข 7)

1.5 ผู้อำนวยการกองการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา 7)

2. กำหนดโครงสร้างงานในแต่ละกองใหม่ เพื่ออำนวยความสะดวกการบริหารและบริการประชาชน ตลอดจนทั้งเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเทศบาลตำบลบวกล้าง ดังต่อไปนี้

โครงสร้างการกำหนดส่วนราชการ

2.1 สำนักงานปลัดเทศบาล

หัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาล (นักบริหารงานทั่วไป 6)

1. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

- งานการเจ้าหน้าที่

- งานธุรการ

- งานนโยบายและแผน

- งานทะเบียนราษฎร
- งานกฎหมายและคดี
- งานเทศกิจ
- งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานกิจการสภา
- งานส่งเสริมการเกษตร
- งานสวัสดิการสังคม

2.2 กองคลัง

ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานคลัง 7)

1. ฝ่ายบริหารงานคลัง

- งานการเงิน
- งานบัญชี
- งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ
- งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้

2.3 กองช่าง

1. ฝ่ายบริหารงานโยธา

- งานก่อสร้างและสาธารณูปโภค
- งานออกแบบและควบคุมอาคาร
- งานผังเมือง

2.4 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

1. ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข

- งานอนามัย สิ่งแวดล้อมและงานรักษาความสะอาด
- งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข
- งานควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- งานบริการสาธารณสุข

2.5 กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

- งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- งานกิจการ โรงเรียน⁶³

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้กล่าวถึง ข้อดีของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ประชาชนได้รับประโยชน์จากการบริหารงาน ในรูปแบบเทศบาลตำบล ดังนี้

1. ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในด้านงานทะเบียนราษฎรและได้รับบริการอื่น ๆ และการแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เด็กได้รับการดูแลที่ถูกสุขลักษณะ และได้รับการฝึกฝนพัฒนาตามวัยและเต็มศักยภาพ และเป็นการช่วยเหลือแบ่งเบาภาระการอบรมเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยให้สามารถออกไปประกอบอาชีพได้โดยสะดวก
3. ประชาชนได้รับการเรียนรู้ตามอัธยาศัยสามารถค้นคว้า รู้ทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์
4. สนับสนุนงบประมาณส่งเสริมอาชีพกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน ให้มีการพัฒนาที่ต่อเนื่องและดำเนินกิจกรรมที่สม่ำเสมอ ทำให้กลุ่มอาชีพมีโอกาสในการพัฒนาคน พัฒนางานและการบริหารจัดการ
5. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ได้รับผลกระทบ ได้รับการช่วยเหลือด้านสวัสดิการสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึง
6. ประชาชนได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและการพักผ่อนหย่อนใจ และสามารถมีที่พักผ่อนหย่อนใจ
7. ประชาชนได้รับการเสริมสร้างให้มีความเข้มแข็งในเชิงทักษะกีฬา และห่างไกลยาเสพติด
8. ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขป้องกันโรค คุ้มครองการบริโภค มีสุขภาพดี และสิ่งแวดล้อมที่ดี มีพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม มีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคทั้งในรูปแบบกลุ่ม องค์กร และเครือข่าย ส่งผลให้ประชาชนเจ็บป่วยน้อยลง ลดภาวะแทรกซ้อนจากการเจ็บป่วยได้มากขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีและลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล
9. มีการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างเข้มแข็ง ผู้ติดยาเสพติดสามารถเลิกเสพได้ ประชาชนขอรับการปรับตัว ชุมชนปลอดยาเสพติด
10. ผู้ประสบภัยได้รับการช่วยเหลือในการกู้ภัยให้เป็นไปด้วยความรวดเร็วอย่างมีประสิทธิภาพ

⁶³องค์การบริหารส่วนตำบลบวกค้าง, “เอกสารประกอบการการขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบลบวกค้างอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่”, เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลบวกค้าง, 2552, (อัคราเนนา).

11. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 12. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประมาณเพิ่มขึ้น จากการจัดสรรเงินอุดหนุนของรัฐบาลสามารถนำไปพัฒนาตำบลได้ครอบคลุมทั่วถึงมากกว่าเดิม
 13. อำนาจหน้าที่ในการให้บริการประชาชนเพิ่มมากขึ้น จึงสามารถดูแลทุกข์สุขของประชาชนได้ดีขึ้น
 14. มีการพัฒนาบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สามารถให้บริการประชาชนได้รวดเร็ว ทั่วถึง และครอบคลุมภารกิจหน้าที่ขององค์กร ส่งผลให้ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น⁶⁴
- ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล องค์กรมีขนาดใหญ่ขึ้น จำนวนบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่มีเพิ่มขึ้นสามารถรองรับการให้บริการแก่ประชาชนได้ทั่วถึงและรวดเร็วขึ้น ขอบเขตอำนาจหน้าที่และภารกิจของเทศบาล มีความครอบคลุมกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลจะเพิ่มขึ้น

2.8 บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ

2.8.1 สภาพทั่วไป

ตำบลเทพเสด็จเดิมที่ยังไม่ได้แยกมาเป็นตำบล การปกครองขึ้นอยู่กับตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ มีเขตพื้นที่รับผิดชอบจำนวน 12 หมู่บ้าน ต่อมาในปี 2534 ตำบลเทพเสด็จได้แยกตัวมามีจำนวน 7 หมู่บ้านในขณะนั้น ต่อมาปี 2539 บ้านกำแพงหินแยกตัวจากหมู่ที่ 4 ตั้งขึ้นเป็นหมู่ที่ 8 รวมหมู่บ้านของตำบลเทพเสด็จทั้งสิ้น 8 หมู่บ้าน จนถึงปัจจุบัน สาเหตุที่ตั้งชื่อว่า “ตำบลเทพเสด็จ” เพราะว่ามีพื้นที่ทั้งหมดเป็นภูเขา ตั้งอยู่ในเขต โครงการหลวง ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จมาเยี่ยม โครงการหลวงถึง 2 ครั้ง ทางสภาตำบลจึงมติตั้งชื่อว่า “ตำบลเทพเสด็จ” ภายหลังจากได้มีการประกาศพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในราชกิจจานุเบกษาแล้วจึงทำให้ตำบลเทพเสด็จมีฐานะเป็นนิติบุคคล ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ได้รับการยกฐานะเป็นหน่วยบริหารงานราชการส่วนท้องถิ่น ที่เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ”

⁶⁴ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร, “เอกสารประกอบการพิจารณาการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหารเป็นเทศบาลตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่”, เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร, 2552, (อัดสำเนา).

เนื้อที่ตำบลเทพเสด็จ มีเนื้อที่ประมาณ 75,625 ไร่ หรือประมาณ 121 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ 3 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

เหนือ ติดกับ ตำบลแม่เจดีย์ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
 ทิศใต้ ติดกับ ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่อน จังหวัดเชียงใหม่
 ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง
 ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลป่าเมี่ยง อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

2.8.2 ภูมิประเทศ

พื้นที่ทั้งหมดมีลักษณะเป็นที่ราบสลับลอนเนินเขา และภูเขาสูง มีจุดสูงสุดจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย 1,950 เมตร ที่บ้านปางปง หมู่ที่ 1

2.8.3 จำนวนประชากร

จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จมีทั้งสิ้น 1,674 คน แยกเป็นชาย 883 คน หญิง 791 คน พื้นที่เต็มทั้ง 8 หมู่บ้าน ได้แก่

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย/คน	หญิง/คน	รวม
หมู่ที่ 1 บ้านปางปง	72	82	76	158
หมู่ที่ 2 บ้านน้ำโค้ง	107	112	93	205
หมู่ที่ 3 บ้านป่าปาน	77	89	83	172
หมู่ที่ 4 บ้านแม่ตอน	103	115	111	226
หมู่ที่ 5 บ้านพงษ์ทอง	76	72	63	135
หมู่ที่ 6 บ้านดง	84	99	97	196
หมู่ที่ 7 บ้านปางไฮ	142	207	170	377
หมู่ที่ 8 บ้านกำแพงหิน	74	107	98	205
รวมทั้ง 8 หมู่บ้าน	735	883	791	1,674

ที่มา : ข้อมูลสำนักบริหารทะเบียนราษฎร อำเภอคอยสะเก็ด ณ เดือนเมษายน 2554

2.8.4 สภาพด้านเศรษฐกิจ

อาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมา ได้แก่ รับจ้างทั่วไปและค้าขาย

2.8.5 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประจำปีงบประมาณ 2551 รวม 10,085,227.85 บาท แยกเป็น
 - รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง 133,108.32 บาท

- รายได้ที่ส่วนราชการจัดเก็บให้	4,832,814.87	บาท
- เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	5,119,304.66	บาท
ประจำปีงบประมาณ 2552 รวม	10,446,505.93	บาท แยกเป็น
- รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง	108,285.77	บาท
- รายได้ที่ส่วนราชการจัดเก็บให้	4,978,810.44	บาท
- เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	5,359,409.72	บาท
ประจำปีงบประมาณ 2553 รวม	11,147,988.86	บาท แยกเป็น
- รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง	329,447.67	บาท
- รายได้ที่ส่วนราชการจัดเก็บให้	6,500,705.19	บาท
- เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	4,317,836.00	บาท ⁶⁵

ดังนั้นสรุปได้ว่า ตำบลเทพเสด็จพื้นที่ทั้งหมดมีลักษณะเป็นที่ราบสลับลอนเนินเขา และภูเขาสูง มีเนื้อที่ประมาณ 75,625 ไร่ หรือประมาณ 121 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ 3 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน 8 หมู่บ้าน จำนวนประชากร มีทั้งสิ้น 1,674 คน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมา ได้แก่ รับจ้างทั่วไปและ ค้าขาย

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่ามีงานวิจัยหลายชิ้นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ผู้วิจัยกำลังทำอยู่ดังจะเสนอเป็นลำดับต่อไปนี้

สมบัติ ชำรงชัญวงค์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลนครยะลา” ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จของการบริหารงานเทศบาลนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน แต่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุด เพราะผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำสูงจะสามารถปรับจุดด้อยให้เป็นจุดแข็ง และสร้างสรรค์ความสำเร็จในการพัฒนาเทศบาลได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยได้รับความร่วมมือจากประชาชนในเขตเทศบาลอย่างกว้างขวาง ทั้งความร่วมมือในการชำระภาษีอากรอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทั้งปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลนครยะลา ปัจจัยด้านบทบาทของข้าราชการประจำของเทศบาลนครยะลา และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม

⁶⁵ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ, “แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2555 – 2557)”, เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ, 2554, (อัครสำเนา).

ร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลยะลา ล้วนมีผลต่อการยกฐานะของเทศบาลนครยะลาทั้งสิ้น ตลอดจนมีอิทธิพลระหว่างกันเองด้วย⁶⁶

ยุพากรณ์ รักษาคุณ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในท้องถิ่นยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควายเป็นเทศบาลตำบล เนื่องจากความไม่แน่ใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลที่มาของภาษีและงบประมาณ ระบบการเลือกตั้งและวิสัยทัศน์ในการทำงาน และความโปร่งใสในการบริหารงาน โดยมีสาเหตุจากการที่ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล เสนอให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการยกฐานะให้ชัดเจน รวมทั้งให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการยกฐานะ⁶⁷

สุธรรม วงศ์แก้ว ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยาง ขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม” ศึกษาความพร้อม ความคิดเห็นของประชาชน ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาความพร้อมจนนำไปสู่การยกฐานะศึกษาในผู้บริหารและประชาชน จำนวน 377 โดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามพบว่า ประชาชนทั้งสองตำบลมีความเห็นด้วยเกี่ยวกับความพร้อมในการยกฐานะ พบว่า ยังไม่ผ่านเกณฑ์ในข้อความหนาแน่นของประชากร 1,500 คน/ 1 ตร.กม. นอกจากนี้ยังไม่ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แนวทางปรับปรุงเสนอให้มีการจัดทำแผนเพื่อเตรียมความพร้อม ต้องนำเสนอหน่วยงานระดับสูงที่เกี่ยวข้องต้องใช้รูปแบบวิธีการดำเนินงานใหม่เข้ามาจัดทำโครงการจัดตั้งเทศบาล โดยอาจแบ่งพื้นที่บางส่วนเพื่อยกฐานะตามเกณฑ์⁶⁸

จำริญ อย่างไพบูลย์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพร้อมและความต้องการของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอฟัว จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า 1.

⁶⁶ สมบัติ ธีรวงศ์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเทศบาลนครยะลา”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2539, 269 หน้า.

⁶⁷ ยุพากรณ์ รักษาคุณ, “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2546, 84 หน้า.

⁶⁸ สุธรรม วงศ์แก้ว, “ความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยาง ขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2549, 121 หน้า.

ความพร้อม และความต้องการของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ประชาชนมีความพร้อม และความต้องการต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 43.5 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน 2. ความรู้ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เมื่อยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ส่วนใหญ่ตอบแบบสอบถามอยู่ในช่วงคะแนน 11 – 14 คะแนน อยู่ในระดับมีความรู้มากซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน เสนอให้มีการประชาสัมพันธ์ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดให้มีการประชุม การให้ข้อมูลข่าวสารผ่านหอกระจายข่าว เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ก่อนที่จะทำการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ควรทำประชาพิจารณ์ เพื่อสำรวจความพร้อม และความต้องการของประชาชนต่อการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ควรชี้แจงข้อดี ข้อเสีย และผลกระทบที่เกิดขึ้น ก่อนและหลังทำการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล และควรรณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดทัศนคติที่ดี ที่จะทำให้ชุมชนได้รับการพัฒนาโดยส่งเสริมให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม หรือการส่งเสริมในด้านทุนการศึกษา การศึกษาดูงาน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ก่อนและหลังการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล⁹⁹

ฐิติมา ฉัตรนิกร และคณะ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้าน โครงสร้าง ด้านงบประมาณ ด้านการยอมรับมีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์มีโครงสร้างตามเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาล ด้านบุคลากรพบว่ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เนื่องมาจากกลุ่มประชาชนยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการยกฐานะ ในเรื่องข้อดี ข้อเสียและประโยชน์ที่จะได้รับหลังจากมีการยกฐานะแล้ว ไม่ทราบบทบาทของการเป็นเทศบาลตำบล เสนอ

⁹⁹จำริญ ย่างไพบูลย์, “ความพร้อมและความต้องการของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพร้าวจังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2551, 86 หน้า.

การให้ความรู้เกี่ยวกับการยกฐานะ ข้อดี ข้อเสีย และผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากมีการยกฐานะให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความเข้าใจ⁷⁰

ยีนยง ทิพย์โภชน ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโบสถ์ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์เพื่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล” ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของบุคลากรและประชาชนถึงความพร้อม ด้านที่มีความพร้อมมากที่สุด คือด้านการจัดการและให้บริการ ด้านที่มีความพร้อมน้อยที่สุดคือด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ส่วนความคิดเห็นของประชาชนถึงความพร้อมพบว่า ด้านที่มีความพร้อมมากที่สุด คือด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านที่มีความพร้อมน้อยที่สุดคือด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ทั้งนี้ ทั้งบุคลากรและประชาชนได้มองเห็นถึงความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโบสถ์ เพื่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลว่ามีความพร้อมตรงกัน และมีความเห็นพ้องต้องกันว่า มีความพร้อมมากที่สุดคือด้านการจัดการและให้บริการ ด้านที่ยังมีความพร้อมน้อยคือด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ซึ่งความคิดเห็นถึงความพร้อมด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ยังมีความพร้อมน้อยที่สุดจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงต่อไป⁷¹

เกษม ดอนดี ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอมะริม จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล และด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลอยู่ในระดับปานกลาง

⁷⁰ จูติมา ฉัตรนิกร, และคณะ, “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอมือง จังหวัดพิษณุโลก”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร), 2551, 87 หน้า.

⁷¹ ยีนยง ทิพย์โภชน, “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโบสถ์ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์เพื่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล”, การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2551, 79 หน้า.

ประชาชนที่มีอายุ การศึกษาและอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศและสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน⁷²

มยุรีย์ กัณธาทรัพย์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็นเป็นเทศบาลตำบลส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่สูง โดยเฉพาะประเด็นเรื่องการได้รับงบประมาณจากภาครัฐมากขึ้น การช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่าง ๆ จะทำให้เกิดการดูแลรักษาควบคุมระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ มากขึ้น และช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นต่าง ๆ มากขึ้น⁷³

สุธรงค์ สีเนหา ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล” ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมแล้วมีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ทั้งด้านงบประมาณ จำนวนประชากร สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ที่ตั้ง ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้วจะทำให้ประสิทธิภาพในการบริหารงานของท้องถิ่นเวียงตาลมากขึ้น เนื่องจากมีงบประมาณในการบริหารงานมากขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาล มีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล รวมทั้งมีการจัดทำเวทีประชาคมในแต่ละหมู่บ้านเพื่อสำรวจ

⁷²เกษม ดอนดี, “ความเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2552, 99 หน้า.

⁷³มยุรีย์ กัณธาทรัพย์, “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่”, การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย), 2552, 59 หน้า.

เจตนาของประชาชน โดยถือเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการยกฐานะ ผลปรากฏว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ร้อยละ 96.17 เห็นด้วยกับการยกฐานะ⁷⁴

วิระ วงศ์พันธ์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทอง” ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทองเป็นเทศบาลตำบลธารทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนของตำบลธารทองมองมีทั้งสองกลุ่มที่เห็นด้วยกับไม่เห็นด้วยกับการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทองเป็นเทศบาลตำบลธารทอง บางกลุ่มมีความคาดหวังว่าการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบล จะทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น แต่บางกลุ่มไม่กล้าที่จะคาดหวัง โดยมองปัจจัยหรือเหตุการณ์หลาย ๆ ประการที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น ความพร้อมของประชาชนและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล เป็นต้น ซึ่งเหตุผลเหล่านี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประชาชนที่มีเพศ การศึกษา และประกอบอาชีพที่ต่างก็มีความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทองเป็นเทศบาลตำบลธารทองแตกต่างกันนอกจากนี้จากผลการศึกษาพบว่า เพศชายมีความคิดเห็นและความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทองเป็นเทศบาลตำบลธารทองมากกว่าเพศหญิง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพศชายให้ความสนใจต่อการเมืองท้องถิ่นมากกว่าเพศหญิง⁷⁵

สมบูรณ์ศักดิ์ มุกดาประการ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขวาง อำเภอคำแพงแสน จังหวัดนครปฐม” ผลการศึกษาพบว่า

⁷⁴สุรางค์ สีนหา, “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2552, 82 หน้า.

⁷⁵วิระ วงศ์พันธ์, “ความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทอง”, การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต, (บัณฑิตมหาวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย), 2553, 96 หน้า.

1. ความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขวาง อำเภอ กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขวาง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลอยู่ในระดับ มาก และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยที่ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อมเป็น อันดับ 1 รองลงมา คือ ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์น้อยที่สุด

2. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

1. ปัญหา และอุปสรรค

1.1 ด้านงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการจัดสรรงบประมาณอย่างมี ระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และ ไม่มีการจัดทำแผนในการจัดเก็บรายได้ให้เพิ่ม มากขึ้น เพื่อรองรับการขยายงานที่เพิ่มขึ้น

1.2 ด้านการบริหารงานบุคคล การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลยัง มีการจัดวางบุคลากรในการทำงานที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง และไม่เพียงพอกับจำนวนงานที่ จะต้องปฏิบัติ บุคลากรบางตำแหน่งขาดความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน และยังขาดบุคลากรใน บางตำแหน่งที่มีความสำคัญ เช่น นิติกร

1.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ อุปกรณ์ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัย ควรเพิ่มวัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยสำหรับปฏิบัติงาน และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานพร้อม ยกฐานะ เช่น รถดับเพลิง และบุคลากรยังขาดความรู้ ความสามารถ มีความชำนาญในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย รวมทั้งการบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ด้านงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดเก็บภาษีและรายได้ต่าง ๆ ให้ถูกต้องและครบถ้วน เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลรายได้มากยิ่งขึ้นในการจัดทำโครงการ สาธารณะประโยชน์ในด้านต่าง ๆ มีการจัดส่งเจ้าหน้าที่ทางด้านงบประมาณรับการอบรมเพื่อเพิ่ม ความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่

2.2 ด้านการบริหารงานบุคคล ควรเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรขององค์การบริหารส่วน ตำบลด้วยการจัดส่งเข้ารับการศึกษาอบรม เรียนรู้ ฝึกฝนให้ความรู้ ความสามารถเกิดความชำนาญงาน มีการจัดเตรียมบุคลากรให้ครบถ้วนเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อรองรับการขยายงาน และควร จัดวางบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ขององค์การบริหารส่วนตำบล

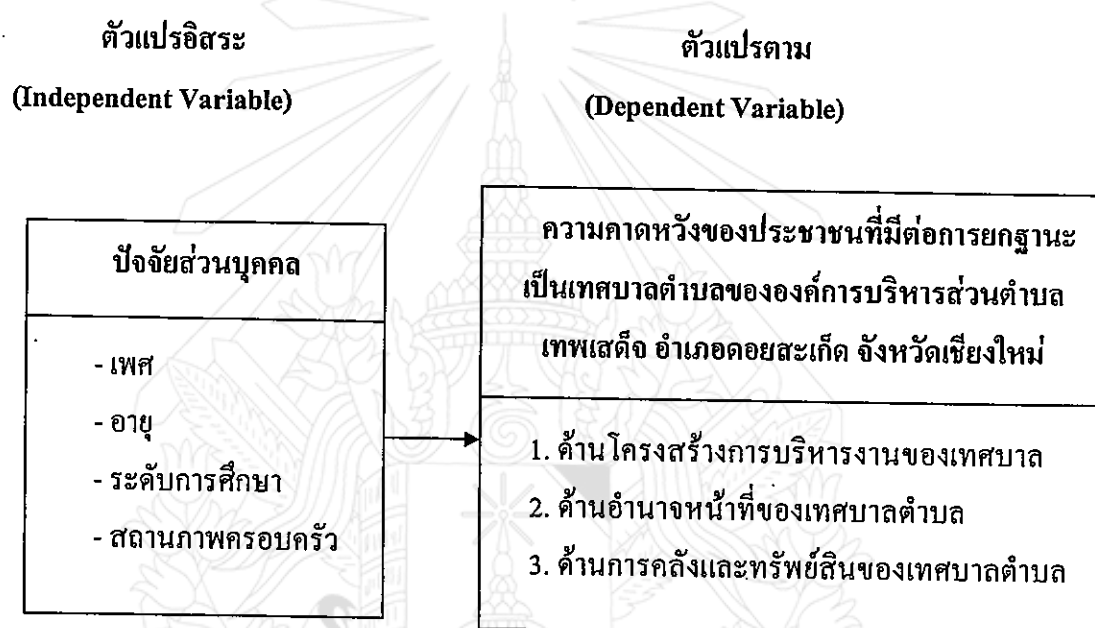
2.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ ควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานให้มากยิ่งขึ้น และควรมีการบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ตลอดเวลา⁶

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ประชาชนมีความต้องการให้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลอยู่ในระดับที่สูง เพื่อจะได้รับงบประมาณจากภาครัฐมากขึ้น การช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านต่าง ๆ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ประชาชนไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการปกครองท้องถิ่นเท่าที่ควร ไม่ทราบบทบาทของการเป็นเทศบาลตำบล ความไม่แน่ใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลที่มาของงบประมาณ เนื่องจากการไม่มีความรู้ความเข้าใจในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลนั่นเอง อนึ่งการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลควรพิจารณาถึงความพร้อมในการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นว่ามีความพร้อมในการดำเนินการกิจที่จำเป็นจะต้องทำของเทศบาลตำบลทั้งด้านงบประมาณ และบุคลากรหรือไม่ หากให้องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาลตำบลโดยไม่พิจารณาว่าองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีความพร้อมในการทำการกิจที่จำเป็นต้องทำในฐานะเทศบาลตำบลแล้วก็อาจจะเกิดปัญหาเช่น ในต่างประเทศ ที่มีเทศบาลขนาดเล็กจำนวนมาก ซึ่งมีงบประมาณน้อย แต่ต้องรับผิดชอบพื้นที่ขนาดใหญ่จึงทำให้ไม่สามารถให้บริการประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพหรือไม่สามารถจ้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่มีอัตราค่าจ้างสูงมาบริหารจัดการได้ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นข้อมูลที่สนับสนุนส่งผลให้งานวิจัยครั้งนี้ เนื้อหาสาระที่ครบถ้วนสมบูรณ์และเป็นแนวทางให้ผู้สนใจได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

⁶สมบุญศักดิ์ มุกดาประการ, “ความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขวาง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม”, การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2553, 62 หน้า.

2.10 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษา “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษามาจากแนวคิดของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้กล่าวไว้ใน “หนังสือรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”⁷⁷ ซึ่งได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ และสมมติฐานที่วางไว้สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.3 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

⁷⁷กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, อ้างแล้ว, หน้า 137-155.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,360 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้สูตรของ Taro Yamane¹ ในการคำนวณ คือ

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

¹ไชยวัฒน์ รุ่งเรืองศรี, ระเบียบวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์สังคม, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2550), หน้า 163.

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)

N = จำนวนประชากร (1,360 คน)

e = ค่าความคลาดเคลื่อน (ไม่เกิน 5% หรือ 0.05)

แทนค่าตามสูตรได้ ดังนี้

$$n = \frac{1,360}{1 + 1,360 (0.05)^2}$$

$$= 309$$

ดังนั้น จะใช้กลุ่มตัวอย่าง 309 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) และนำไปคิดสัดส่วนตามหมู่บ้าน จากจำนวน 1,360 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวน 309 คน จากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,360 คน

3.2.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามแต่ละหมู่บ้าน

ผู้วิจัยคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นแบบสัดส่วน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ต่อจำนวนประชากรทั้งหมด คูณด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างคูณด้วยจำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม แล้วนำมาหาอัตราสัดส่วนของประชาชน (Proportional to Size) เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างแยกแต่ละหมู่บ้าน เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวแล้ว จึงใช้วิธีการเลือกสุ่มแบบแบ่งชั้น (Accidental Sampling) จึงได้ กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามสูตรนี้

สูตร
$$n_1 = \frac{nN_1}{N}$$

กำหนดให้ n_1 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้าน

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N_1 = จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดสัดส่วนที่เท่ากันในแต่ละกลุ่มจะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในหมู่บ้านที่ใช้ในการศึกษา

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง (n)
บ้านปางบง	124	$\frac{309(124)}{1,360} = 28.17 \approx 28$
บ้านน้ำโค้ง	167	$\frac{309(167)}{1,360} = 37.94 \approx 38$
บ้านป่าปาน	141	$\frac{309(141)}{1,360} = 32.03 \approx 32$
บ้านแม่ดอน	193	$\frac{309(193)}{1,360} = 43.85 \approx 44$
บ้านพงษ์ทอง	116	$\frac{309(116)}{1,360} = 26.35 \approx 26$
บ้านดง	162	$\frac{309(162)}{1,360} = 36.80 \approx 37$
บ้านปางไฮ	296	$\frac{309(296)}{1,360} = 67.25 \approx 67$
บ้านกำแพงหิน	161	$\frac{309(161)}{1,360} = 36.58 \approx 37$
รวมทั้งสิ้น	1,360	309

ที่มา : ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ 3 จ.เชียงใหม่ เรื่องบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 3 กรกฎาคม 2554

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดแล้ว ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การเลือกสุ่มแบบบังเอิญ ซึ่งเป็นการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แบบบังเอิญไปพบขณะแจกแบบสอบถามในแต่ละหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ รวมจำนวน 309 ราย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอกยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่สร้างจากการศึกษารวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในด้าน 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล

2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล 3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบลเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล 2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล 3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับโดยใช้หลักของ Likert Scale² คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดเป็นตัวเลข และความหมาย คือ

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ ดังนี้

(คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด)	(5 - 1)
จำนวนชั้น	5
ค่าคะแนนเฉลี่ย	ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย
4.21 - 5.00	มีความคาดหวังมากที่สุด
3.41 - 4.20	มีความคาดหวังมาก
2.61 - 3.40	มีความคาดหวังปานกลาง
1.81 - 2.60	มีความคาดหวังน้อย
1.00 - 1.80	มีความคาดหวังน้อยที่สุด

²บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 6, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2543), หน้า 43.

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน 3 ข้อ

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.4.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารตำราวิชาการ บทความ แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งเป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research)

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือ แบบสอบถามปลายเปิดและแบบสอบถามปลายปิด

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบและแก้ไข และนำไปวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ประกอบด้วย

1) ดร. ศิริโสภา สันติทฤษฎีกร

วุฒิทางการศึกษา น.บ. (นิติศาสตร์บัณฑิต), น.ม. (นิติศาสตรมหาบัณฑิต), Ph.D.

ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2) นายศักดิ์นันทน์ จันทร์อินทร์

วุฒิทางการศึกษา รปม.

ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ

3) นางสาวจิราพร วรรณกิติร์

วุฒิทางการศึกษา รปม.

ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ

เพื่อตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม โดยใช้แบบวัด ดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency: IOC)

3.4.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยนี้คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ นำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบวัดความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.96

3.4.6 ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะที่ได้จากการทดลองใช้พร้อมจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับจริง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ คือแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวางแผนและปฏิบัติการ ดังนี้

3.5.1 นำหนังสือขอความร่วมมือ ในการจัดเก็บข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่

3.5.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.5.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง จากประชากรกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบแบ่งชั้นตามหมู่บ้าน (Stratified Sampling) กำหนดจากตารางการสุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ประชากรจาก จำนวน 1,360 คน และจะได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 คน จากนั้นจึงได้ทำการแจกแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองจนครบตามจำนวน

3.5.4 ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของประชาชนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่ มาประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติคอมพิวเตอร์ มาประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ค่าสถิติความถี่

(Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) S.D. ค่า t - test, F - test เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์กับแบบสอบถามโดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วเสนอแบบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร สำหรับปัจจัยที่มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ ใช้ค่า t - test และใช้ค่า F - test (One - way Analysis of Variance) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัว โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จากประชาชนแล้วรวบรวมข้อมูลตามประเด็น นำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอแบบบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัยอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

3.7.1 สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t - test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว F-test (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least-Significant Different)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้มีวัตถุประสงค์ของการไว้ 3 ประการดังนี้

1) เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่

2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพครอบครัวต่างกัน

3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาลึกเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือแบบสอบถาม จำนวน 309 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ สำหรับตอบปัญหาการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปึงจ้ยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัว ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบ (t-test) และใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least-Significant Different)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ทำการวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัว นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	171	55.3
หญิง	138	44.7
รวม	309	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 309 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 และเป็นเพศหญิง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 30 ปี	42	13.6
31 - 40 ปี	112	36.2
41 - 50 ปี	100	32.4
51 ปีขึ้นไป	55	17.8
รวม	309	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 31-40 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และมีอายุ 18-30 ปี จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	130	42.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	47	15.2
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	100	32.4
ปริญญาตรีขึ้นไป	32	10.4
รวม	309	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 รองลงมา คือ มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.) จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 และมีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
โสด	68	22.0
สมรสอยู่ด้วยกัน	214	69.3
หย่า, แยกกันอยู่	15	4.9
หม้าย	12	3.9
รวม	309	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพครอบครัวสมรสอยู่ด้วยกัน จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 รองลงมา คือ มีสถานภาพครอบครัวโสด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 มีสถานภาพครอบครัวหย่า, แยกกันอยู่ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และมีสถานภาพครอบครัวหม้าย จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 3.9 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่**

การวิเคราะห์ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ใน 3 ด้าน คือ โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล, อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล, การคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแนะนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่โดยรวมทั้ง 3 ด้าน

ที่	ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1	ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล	3.97	0.58	มาก
2	ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล	3.85	0.53	มาก
3	ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล	4.09	0.59	มาก
	รวม	3.93	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านที่ 3 ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านที่ 1 ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล และด้านที่ 2 ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล

ข้อ	ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น	4.09	0.73	มาก
2	การยกฐานะทำให้โครงสร้างการบริหารงานในรูปแบบของเทศบาลตำบลมีความเหมาะสมมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล	4.02	0.72	มาก
3	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน	4.05	0.72	มาก
4	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความคล่องตัวในการบริหารงานมากขึ้น	4.05	0.70	มาก
5	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้สามารถวางแผนในการพัฒนาตำบลได้ง่ายขึ้น	3.97	0.72	มาก
6	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การ กำหนดโครงการในการดำเนินงานของเทศบาลเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น	4.00	1.86	มาก
7	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น	3.83	0.74	มาก
8	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีจำนวนเจ้าหน้าที่เพิ่มเพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ	3.88	0.72	มาก
9	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้รับการบริการที่รวดเร็ว ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ	3.90	0.72	มาก
รวม		3.97	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอกยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 3 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ข้อที่ 7 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ข้อ	ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น	4.01	0.60	มาก
2	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้สามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้	3.88	0.71	มาก
3	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ได้ถนนที่ดียิ่งขึ้น	3.82	0.75	มาก
4	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ทำให้มีน้ำอุปโภคบริโภคที่มีคุณภาพและสะอาด	3.88	0.73	มาก
5	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้ใช้น้ำประปาอย่างทั่วถึง	3.84	0.75	มาก
6	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเป็นระบบและดียิ่งขึ้น	3.88	0.77	มาก
7	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การจัดการปัญหา ขยะสิ่งปฏิกูลมูลฝอยต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.88	0.73	มาก
8	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนมีการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น	3.74	0.76	มาก
9	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการกระจายโอกาสรับบริการพัฒนาความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ	3.91	1.82	มาก
10	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีไฟฟ้า แสงสว่างทั่วถึงยิ่งขึ้น	3.81	0.71	มาก
11	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น	3.94	0.61	มาก
12	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้สุขภาพอนามัยของประชาชนดีขึ้น	3.77	0.73	มาก
13	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง	3.76	0.74	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อ	ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
14	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	3.88	0.69	มาก
15	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้คุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้ด้อยโอกาสดีขึ้น	4.07	0.68	มาก
16	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น	3.61	0.75	มาก
รวม		3.85	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 15 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้คุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้ด้อยโอกาสดีขึ้น มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 1 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ข้อที่ 16 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

ที่	ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีในพื้นที่มากขึ้น	3.91	0.72	มาก
2	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาลมากขึ้น	4.25	0.70	มากที่สุด
3	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีเงินในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น	4.18	0.76	มาก
4	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.09	0.72	มาก
5	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานและในการให้บริการแก่ประชาชนที่ดียิ่งขึ้น	4.02	0.72	มาก
รวม		4.09	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 2 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาลมากขึ้น มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อที่ 3 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีเงินในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ข้อที่ 1 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีในพื้นที่มากขึ้น มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัวต่างกัน การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับปัจจัยที่มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	3.92	0.46	มาก
หญิง	138	3.93	0.50	มาก
รวม	309	3.92	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนเมื่อจำแนกตามเพศ มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามเพศมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	171	3.92	0.46	-0.12	0.89
หญิง	138	3.93	0.50		
รวม	309	3.92	0.48		

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนกลุ่มที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	3.96	0.56	มาก
หญิง	138	3.98	0.60	มาก
รวม	309	3.97	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนกลุ่มเมื่อจำแนกตามเพศ มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามเพศมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจ้าโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	171	3.96	0.56	-0.26	0.79
หญิง	138	3.98	0.60		
รวม	309	3.97	0.58		

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนกลุ่มที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	3.84	0.51	มาก
หญิง	138	3.86	0.55	มาก
รวม	309	3.85	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนกลุ่มเมื่อจำแนกตามเพศ มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามเพศมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	171	3.84	0.51	-0.33	0.73
หญิง	138	3.86	0.55		
รวม	309	3.85	0.53		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนกลุ่มที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	4.11	0.57	มาก
หญิง	138	4.06	0.61	มาก
รวม	309	4.08	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนเมื่อจำแนกตามเพศ มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามเพศมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	171	4.11	0.57	0.79	0.42
หญิง	138	4.06	0.61		
รวม	309	4.08	0.59		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	42	3.93	0.58	มาก
31 - 40 ปี	112	3.88	0.45	มาก
41 - 50 ปี	100	3.87	0.47	มาก
51 ขึ้นไป	55	4.12	0.43	มาก
รวม	309	3.93	0.48	มาก

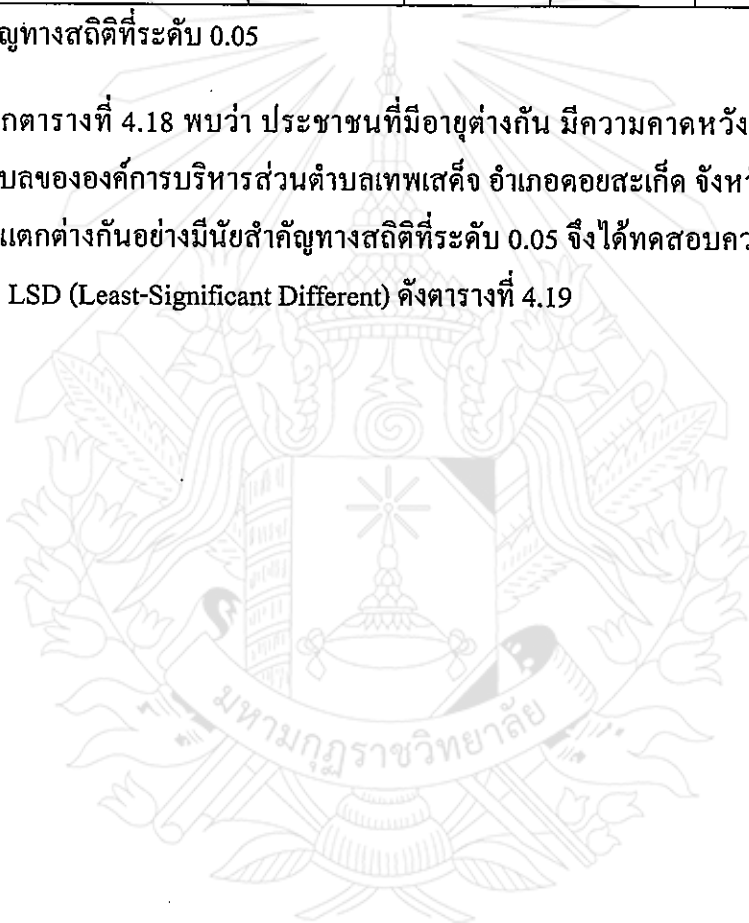
จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนเมื่อจำแนกตามอายุ มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.67	3	0.89	3.88	0.00*
ภายในกลุ่ม	69.87	305	0.22		
รวม	72.54	308			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการ
 ยกระดับเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแก
 จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ด้วยวิธีการ LSD (Least
 significant different

อายุ		18-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.93	3.88	3.87	4.12
18-30 ปี	3.93		0.05	0.06	-0.18
31-40 ปี	3.88			0.00	-0.24*
41-50 ปี	3.87				-0.25*
51ปีขึ้นไป	4.12				

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล
 ตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ดังนี้

- ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป มีความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยก
 ฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่
 ต่างกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	42	4.00	0.60	มาก
31 - 40 ปี	112	3.94	0.61	มาก
41 - 50 ปี	100	3.91	0.55	มาก
51 ขึ้นไป	55	4.13	0.53	มาก
รวม	309	3.97	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.85	3	0.61	1.84	0.14
ภายในกลุ่ม	102.64	305	0.33		
รวม	104.50	308			

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	42	3.83	0.64	มาก
31 - 40 ปี	112	3.79	0.50	มาก
41 - 50 ปี	100	3.80	0.49	มาก
51 ขึ้นไป	55	4.08	0.50	มาก
รวม	309	3.85	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.71	3	1.23	4.53	0.00*
ภายในกลุ่ม	83.42	305	0.27		
รวม	87.14	308			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different)

อายุ		18-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.83	3.79	3.80	4.08
18-30 ปี	3.83		0.03	0.04	-0.25*
31-40 ปี	3.79			0.00	-0.29*
41-50 ปี	3.80				-0.28*
51ปีขึ้นไป	4.08				

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ดังนี้

- ประชาชนที่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป มีความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ต่างกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18-30 ปี อายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	42	4.15	0.71	มาก
31 - 40 ปี	112	4.04	0.57	มาก
41 - 50 ปี	100	4.04	0.57	มาก
51 ปีขึ้นไป	55	4.23	0.54	มาก
รวม	309	4.09	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.78	3	0.59	1.70	0.16
ภายในกลุ่ม	106.64	305	0.35		
รวม	108.42	308			

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	130	4.04	0.41	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	47	3.98	0.39	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	100	3.74	0.52	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	32	3.96	0.55	มาก
รวม	309	3.93	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคาดหวังของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.59	3	1.86	8.49	0.00*
ภายในกลุ่ม	66.95	305	0.22		
รวม	72.54	308			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different)

การศึกษา		ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอน ปลายหรือ เทียบเท่า (ปวช.)	ปริญญาตรีขึ้นไป
		\bar{X}			
		4.04	3.98	3.74	3.96
ประถมศึกษา	4.04		0.05	0.30*	0.08
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.98			0.24*	0.02
มัธยมศึกษาตอน ปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	3.74				
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.96				-0.22*

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ดังนี้

- ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า(ปวช.) มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ต่างกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น

- ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ ต่างกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า(ปวช.) นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	130	4.06	0.50	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	47	4.04	0.53	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	100	3.81	0.62	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	32	4.02	0.69	มาก
รวม	309	3.97	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.12	3	1.37	4.18	0.00*
ภายในกลุ่ม	100.37	305	0.32		
รวม	104.50	308			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different)

การศึกษา		ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอน ปลายหรือ เทียบเท่า (ปวช.)	ปริญญาตรีขึ้นไป
	\bar{X}	4.06	4.04	3.81	4.02
ประถมศึกษา	4.06		0.01	0.25*	0.04
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.04			0.23*	0.02
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า (ปวช.)	3.81				-0.21
ปริญญาตรีขึ้นไป	4.02				

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ดังนี้

- ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า(ปวช.) มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ต่างกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	130	3.99	0.45	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	47	3.88	0.46	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	100	3.64	0.55	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	32	3.89	0.63	มาก
รวม	309	3.85	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.84	3	2.28	8.66	0.00*
ภายในกลุ่ม	80.30	305	0.26		
รวม	87.14	308			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกก๊ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different)

การศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	ปริญญาตรีขึ้นไป
		3.99	3.88	3.64	3.89
ประถมศึกษา	3.99		0.11	0.34*	0.09
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.88			0.23*	-0.01
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	3.64				-0.24*
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.89				

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกก๊ก จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ดังนี้

- ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า(ปวช.) มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกก๊ก จังหวัดเชียงใหม่ ต่างกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น

- ประชาชนระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกก๊ก จังหวัดเชียงใหม่ ต่างกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.) นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	130	4.18	0.50	มาก
มัธยมศึกษาตอนต้น	47	4.22	0.47	มาก
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	100	3.90	0.67	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	32	4.08	0.71	มาก
รวม	309	4.09	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.32	3	1.77	5.25	0.00*
ภายในกลุ่ม	103.09	305	0.33		
รวม	108.42	308			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาล ตำบล ด้วยวิธีการ LSD (Least significant different)

การศึกษา	\bar{X}	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอน ปลายหรือ เทียบเท่า (ปวช.)	ปริญญาตรีขึ้นไป
		4.18	4.22	3.90	4.08
ประถมศึกษา	4.18		-0.03	0.27*	0.10
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.22			0.31*	0.14
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า (ปวช.)	3.90				-0.17
ปริญญาตรีขึ้นไป	4.08				

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ดังนี้

- ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า(ปวช.) มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ต่างกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โสด	68	3.87	0.53	มาก
สมรสอยู่ด้วยกัน	214	3.95	0.46	มาก
หย่า, แยกกันอยู่	15	3.86	0.49	มาก
หม้าย	12	3.95	0.51	มาก
รวม	309	3.93	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ประชาชน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.37	3	0.12	0.52	0.66
ภายในกลุ่ม	72.17	305	0.23		
รวม	72.54	308			

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โสด	68	3.94	0.67	มาก
สมรสอยู่ด้วยกัน	214	3.98	0.55	มาก
หย่า, แยกกันอยู่	15	3.90	0.62	มาก
หม้าย	12	4.12	0.53	มาก
รวม	309	3.97	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนที่จำแนกตามสถานภาพครอบครัว มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.42 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.39	3	0.13	0.38	0.76
ภายในกลุ่ม	104.10	305	0.34		
รวม	104.50	308			

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โสด	68	3.76	0.58	มาก
สมรสอยู่ด้วยกัน	214	3.88	0.51	มาก
หย่า, แยกกันอยู่	15	3.77	0.49	มาก
หม้าย	12	3.88	0.57	มาก
รวม	309	3.85	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประชาชนจำแนกตามสถานภาพครอบครัว มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.44 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.81	3	0.27	0.95	0.41
ภายในกลุ่ม	86.32	305	0.28		
รวม	87.14	308			

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โสด	68	4.07	0.68	มาก
สมรสอยู่ด้วยกัน	214	4.10	0.55	มาก
หย่า, แยกกันอยู่	15	4.09	0.54	มาก
หม้าย	12	3.86	0.67	มาก
รวม	309	4.09	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ประชาชนจำแนกตามสถานภาพครอบครัว มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.66	3	0.22	0.62	0.59
ภายในกลุ่ม	107.75	305	0.35		
รวม	108.42	308			

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.47 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1	ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อย	10	1	ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผน การกำหนดนโยบาย และการจัดการด้านอื่น ๆ ของเทศบาลอย่างต่อเนื่อง	10
2	เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ	8	2	ควรปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการและบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่	8
3	การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบยังไม่ทั่วถึง	6	3	ควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการวางแผน การงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารงานด้านอื่นๆ ของของเทศบาลให้ประชาชนได้เข้าถึงและรับทราบตลอดเวลา	6

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล อันดับที่ 1 คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อย จำนวน 10 คน รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ จำนวน 8 คน และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบยังไม่ทั่วถึง จำนวน 6 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนวทางแก้ไขการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล อันดับที่ 1 คือ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผน การกำหนดนโยบายและการจัดการด้านอื่น ๆ ของเทศบาลอย่างต่อเนื่อง จำนวน 10 คน รองลงมาคือควรปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการและบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่ จำนวน 8 คน และควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการวางแผน การงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารงานด้านอื่น ๆ ของของเทศบาลให้ประชาชนได้เข้าถึงและรับทราบตลอดเวลา จำนวน 6 คน

ตารางที่ 4.48 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1	ขอบเขตอำนาจในการบริหารจัดการยังมีข้อจำกัด	20	1	ควรยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น ในการให้บริการแก่ประชาชน	18
2	ขยะในพื้นที่มีมาก ไม่มีการจัดเก็บหรือรวบรวมนำไปทิ้งให้เป็นที่	15	2	ควรให้เทศบาลมีรถและเจ้าหน้าที่จัดเก็บขยะเป็นส่วนรวม	15
3	ขาดการสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในตำบล	7	3	ควรสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในตำบลจัดทำสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	4

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล อันดับที่ 1 คือ ขอบเขตอำนาจในการบริหารจัดการยังมีข้อจำกัด จำนวน 20 คน รองลงมาคือ ขยะในพื้นที่มีมาก ไม่มีการจัดเก็บหรือรวบรวมนำไปทิ้งให้เป็นที่ จำนวน 15 คน และขาดการสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในตำบล จำนวน 7 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ด้านอำนาจหน้าที่ อันดับที่ 1 ได้แก่ ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ทำให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้นในการให้บริการแก่ประชาชน จำนวน 18 คน รองลงมาคือ ควรให้เทศบาลมีรถและเจ้าหน้าที่จัดเก็บขยะเป็นส่วนรวม จำนวน 15 คน และควรสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในตำบลจัดทำสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 4 คน

ตารางที่ 4.49 แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา
เกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ
อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1	งบประมาณมีไม่เพียงพอในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	10	1	ประสานขอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น อบจ., งบพัฒนาจังหวัด	10
2	รายได้จากภาษีไม่สอดคล้องกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ จัดเก็บภาษีไม่ตรงตามเป้าที่ตั้งไว้	7		ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง	5
3	ประชาชนไม่ทราบงบประมาณที่แท้จริงของเทศบาล	6	2	ควรมีการแจ้งงบประมาณประจำปีของเทศบาล	4

จากตารางที่ 4.49 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล คือ งบประมาณมีไม่เพียงพอในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน 10 คน รองลงมาคือ รายได้จากภาษีไม่สอดคล้องกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจัดเก็บภาษีไม่ตรงตามเป้าที่ตั้งไว้ จำนวน 7 คน และ ประชาชนไม่ทราบงบประมาณที่แท้จริงของเทศบาล จำนวน 6 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ได้แก่ ประสานขอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น อบจ., งบพัฒนาจังหวัด จำนวน 10 คน รองลงมาคือ ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง จำนวน 5 คน และควรมีการแจ้งงบประมาณประจำปีของเทศบาล จำนวน 4 คน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัว ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาล ตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้ศึกษาจาก แนวคิดของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งได้กล่าวไว้ใน “หนังสือรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น” เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ตั้งสมมติฐาน ของการวิจัยว่า ประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความ คาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประชาชนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบล เทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,360 คน และได้ใช้วิธีการคำนวณหาขนาด กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 คน และได้ดำเนินการ แจกแบบสอบถามให้กับประชาชนในตำบลเทพเสด็จ จนครบจำนวน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดมีจำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งออก เป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล 2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ตำบล และ 3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ โดยใช้หลักของ Liker Rating Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และเป็น แบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา เกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจะ ได้มีความคิดเห็นในการเสนอแนะเกี่ยวกับ

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลตั้ง อำเภอคอยสะแกก่ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน 3 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติอนุมาน หรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่า (t – test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็น รายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least-Significant Different) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล ด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยตามข้อค้นพบได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามมีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 มีระดับ การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 และมีสถานภาพครอบครัวสมรสอยู่ ด้วยกัน จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3

5.1.2 ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การ บริหารส่วนตำบลเทศบาลตั้ง อำเภอคอยสะแกก่ จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาลตั้ง อำเภอคอยสะแกก่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความคาดหวังของ ประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล มีค่า แปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล และด้านอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลตำบล มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มี ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 7 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น

2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 15 การยก ฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้คุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้ด้อยโอกาสดียิ่งขึ้น

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 16 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยิ่งขึ้น

3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 2 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาลมากขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีในพื้นที่มากขึ้น

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัว พบว่า ประชาชนในตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มี เพศ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนในตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มี อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล พบว่า ประชาชนในตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ แตกต่างกัน ส่วนประชาชนในตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มี เพศ อายุ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ไม่แตกต่างกัน

2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล พบว่า ประชาชนในตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มี อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ในด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล แตกต่างกัน ส่วนประชาชนในตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มี เพศ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ในด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน

3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล พบว่า ประชาชนในตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล

ตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ในด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน ส่วนประชาชนในตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเพศ อายุ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ ในด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ไม่แตกต่างกัน

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนได้นำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกเป็นรายด้านดังนี้

ปัญหา

- 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นน้อย
- 2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล พบว่า ขอบเขตอำนาจในการบริหารจัดการยังมีข้อจำกัด
- 3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล พบว่า งบประมาณมีไม่เพียงพอในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางแก้ไขปัญหา

- 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล พบว่า ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผน การกำหนดนโยบายและการจัดการด้านอื่นๆ ของเทศบาลอย่างต่อเนื่อง
- 2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล พบว่า ควรยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้นในการให้บริการแก่ประชาชน
- 3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล พบว่า ประสานขอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น อบจ., งบพัฒนาจังหวัด

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเท็ด จังหวัดเชียงใหม่” ใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล 2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล และ 3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเท็ด จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเท็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล และด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคาดหวัง ว่าการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จเป็นเทศบาลตำบลจะดียิ่งขึ้นเนื่องจากจะได้รับการงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลมากขึ้น เพราะโครงสร้างการบริหารงานในรูปแบบของเทศบาลตำบลมีความเหมาะสมมากกว่า เพราะจะทำให้มีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ทำให้มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน สามารถวางแผนในการพัฒนาตำบลได้ง่ายขึ้น การกำหนดโครงการในการดำเนินงานของเทศบาลเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ได้ดียิ่งขึ้น ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น จำนวนเจ้าหน้าที่มีเพียงพอต่องานที่รับผิดชอบต่อประชาชนเพื่อให้ได้รับการบริการที่รวดเร็ว ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้บริการด้านงานทะเบียนราษฎรและบัตรโดยไม่ต้องไปติดต่อที่สำนักทะเบียนอำเภออีกต่อไป ผู้สูงอายุ สตรีเด็ก และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงการบริการเพิ่มขึ้น สามารถก่อสร้างศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีการพัฒนางานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น การจัดระบบการจัดการขยะในครัวเรือนและชุมชนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการบริการสาธารณะในภาพรวมมากขึ้น ทั้งทางด้านปริมาณและด้านคุณภาพ ท้องถิ่นมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีในพื้นที่มากขึ้น และได้รับการงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาลมากขึ้นทำให้มีเงินในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้นและการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และที่สำคัญการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานในการให้บริการแก่ประชาชนที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ ที่ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการทางด้านสรีรวิทยาเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Survival Need) ได้แก่ ความต้องการในเรื่องของอากาศ

ความต้องการอาหาร, น้ำ, เครื่องนุ่งห่ม, ที่อยู่อาศัย, ยารักษาโรค เป็นต้น และสอดคล้องกับแนวคิดของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน ที่กล่าวถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเมื่อเป็นเทศบาลตำบลไว้ว่า องค์การมีขนาดใหญ่ขึ้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการบริการประชาชนโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จำนวนบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่มีเพิ่มขึ้น สามารถรองรับการให้บริการแก่ประชาชนได้ และรวดเร็วขึ้น มีงบประมาณเพิ่มมากขึ้น จากการจัดสรรเงินอุดหนุนของรัฐบาล สามารถนำไปพัฒนาตำบลได้อย่างครอบคลุมทั่วถึงและมากกว่าเดิม เช่นเมื่อจัดตั้งเป็นเทศบาลแล้ว สามารถแจ้งเกิด แจ้งตาย แจ้งย้าย จดทะเบียนสมรสทำบัตรประชาชน ฯลฯ ได้ที่เทศบาล ไม่ต้องไปติดต่ออำเภออีกต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับชูวงศ์ ฉายะบุตร ที่ได้กล่าวถึงข้อดีของการกระจายอำนาจไว้ว่า การกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเป็นการมอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเองทำให้ราษฎรมีส่วนได้เสียในกิจการท้องถิ่นโดยตรง และเกิดความจำเป็นที่ต้องปรึกษาหารือกันในการดำเนินงานทำให้ราษฎรรู้จักรับผิดชอบคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่นทำให้การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว เป็นการส่งเสริมและพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเกษม ดอนดี ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบล และด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่มีอายุ การศึกษาและอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศและสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า งบประมาณมีความสำคัญต่อการบริหารงานของเทศบาล ไม่ว่างบประมาณนั้นจะได้รับจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ที่องค์กรจัดเก็บเอง ซึ่งเทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกออกจากการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เทศบาลจึงสามารถมีงบประมาณและทรัพย์สินเป็นของตนเองแยกต่างหาก มีอิสระในการดำเนินการบริหารงานคลัง งบประมาณและทรัพย์สินเพื่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ การจัดหาและการงบประมาณถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ทำให้เกิดกระบวนการอื่น ๆ ตามมาอย่างต่อเนื่อง การคลังจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงานของเทศบาล ช่วยให้องค์กรมีความสามารถในการบริหารงานอย่างมี

ประสิทธิภาพ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่น สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไข ปัญหาของประชาชนได้ ดังนั้นประชาชนจึงมีความคาดหวังว่าการยกฐานะขององค์การบริหารส่วน ตำบลเทศบาลตั้งขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเทศบาลเสร็จ จะทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาล มากขึ้น จะทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีในพื้นที่มากขึ้น ทำให้มีเงินในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น และสามารถบริหารจัดการได้อย่างทั่ว จะทำให้การใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นทำให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานและในการให้บริการแก่ ประชาชนที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของอี-อาร์-จี ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการ การดำรงอยู่ (Existence Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในการที่จะดำรงชีพ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ และที่อยู่อาศัย ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้กับความต้องการระดับต้นในลำดับขั้น ความต้องการของ Maslow และสอดคล้องกับแนวคิดขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบลบวกค้าง ได้กล่าวถึงข้อดีของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลทำให้มีอำนาจ หน้าที่ และขอบข่ายของภารกิจมากขึ้น อีกทั้งสามารถจัดหาและรับงบประมาณสนับสนุนต่าง ๆ ได้ มากขึ้น เมื่อเทียบกับการขยายภารกิจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะต่างๆแล้ว ประชาชนในพื้นที่ รับผิดชอบของเทศบาลตำบลจะได้รับประโยชน์ในทุก ด้าน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ และด้านชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนจะดียิ่งขึ้น ประชาชนจะได้รับการดูแลในด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพมากขึ้น ได้รับสวัสดิการ และการช่วยเหลือด้านการสังคมสงเคราะห์มากขึ้น มีสุขภาพชีวิตที่ดี ครอบครัว อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง มีเศรษฐกิจที่ดีและมีสิ่งแวดล้อมน่าอยู่ และยังสามารถสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษม ดอนดี ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ความ คิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาแต่ละ ด้านพบว่า ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านโครงสร้าง การบริหารงานของเทศบาลตำบล และด้านหน้าที่ของเทศบาลตำบลอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชน ที่มีอายุ การศึกษาและอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลต่างกัน ส่วนประชาชน ที่มีเพศและสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน อีกทั้งยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรีย์ กันธาทรัพย์ ทำการวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล ตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็นเป็นเทศบาลตำบล”ส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่สูง โดยเฉพาะประเด็นเรื่องการได้รับเงินอุดหนุนงบประมาณจากภาครัฐบาลมากขึ้น การช่วยส่งเสริม คุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านต่าง ๆ จึงทำให้เกิดการดูแลรักษาควบคุมระบบสาธารณสุขป้ โภค

และสาธารณูปการต่าง ๆ มากขึ้น และช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นต่างๆ มากขึ้น

ส่วนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เนื่องจากอำนาจหน้าที่มีความสำคัญต่อการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ทำให้เทศบาลตำบลมีอำนาจหน้าที่ ภารกิจ เพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ สามารถใช้อำนาจหน้าที่ ที่เพิ่มขึ้น ไปพัฒนาตำบลให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้นสาเหตุที่ประชาชนมีความคาดหวังต่อการยกฐานะทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนต้องการได้รับการปรับปรุงหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ดียิ่งขึ้น ได้รับการบริการสาธารณะที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนมีการศึกษาที่ดีขึ้นมีการกระจายโอกาสรับบริการพัฒนาความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ จึงทำให้ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาล อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ได้กล่าวถึง องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ แต่เทศบาลตำบลกำหนดไว้ชัดเจนทำให้การป้องกันและระงับอัคคีภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กฎหมายมิได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดทำสุสานหรือฌาปนสถานไว้ แต่เทศบาลกำหนดไว้ทำให้สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนมากกว่า ซึ่งเมื่อจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลสามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ ให้บริการด้านงานทะเบียนราษฎร เช่น รับแจ้งการเกิด การตาย การย้ายที่อยู่ การขอเลขที่บ้านใหม่ ได้ที่เทศบาล โดยไม่ต้องไปติดต่อที่อำเภออีกต่อไปทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบายเพิ่มมากขึ้นและไม่ต้องเดินทางไปไกลถึงอำเภอ เพราะในพื้นที่ของตำบลเทพเสด็จส่วนใหญ่เป็นที่ราบภูเขา และห่างจากอำเภอโดยประมาณ 25 กม. ไม่มีรถโดยสารประจำทางและชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่มีรถส่วนตัวในการเข้าไปติดต่อราชการที่ว่าการอำเภอ และสอดคล้องกับแนวคิดของ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน ที่ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ในการให้บริการประชาชน เพิ่มมากขึ้นจึงสามารถดูแลทุกข์สุขของประชาชนได้ดีขึ้น ประชาชนได้รับความสะดวกกว่าเดิม เช่น เมื่อจัดตั้งเป็นเทศบาลแล้วสามารถแจ้งเกิด แจ้งตาย แจ้งย้าย จดทะเบียนสมรส ทำบัตรประชาชน ฯลฯ ได้ที่เทศบาลไม่ต้องไปติดต่อที่อำเภออีกต่อไป และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิระ วงศ์พันธ์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทอง” ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลธารทอง

เป็นเทศบาลตำบลธารทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทองเป็นเทศบาลตำบลธารทอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความคาดหวังมากที่สุด คือ ด้านการบริการรองลงมา คือ ด้านการพัฒนา และด้านการบริหารงาน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทองเป็นเทศบาลตำบลธารทอง พบว่าประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทองเป็นเทศบาลตำบลธารทองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อแยกออกเป็นรายด้านเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ได้แก่ การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า เนื่องจากการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลนั้น ทำให้มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานเพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่เพิ่มมากขึ้น จากเดิมองค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจหลักที่รับผิดชอบไม่กี่ด้าน แต่เมื่อได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลแล้วจะมีภารกิจหลักเพิ่มมากขึ้นคือ สามารถจัดตั้งศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย มีระดับเพลิง เมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ หรือภัยธรรมชาติเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ป้องกันก็สามารถพร้อมที่จะออกปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างทันท่วงที กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับ งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในชุมชน เช่น ควบคุมป้องกันโรคติดต่อ กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล รวมทั้งการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ จัดให้มีรถเก็บขยะ เป็นต้น ดังนั้นประชาชนจึงมีความคาดหวังว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นายกองดีการบริหารส่วนตำบลช้างเผือก ที่ได้กล่าวถึง การยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลเกิดผลดีต่อการบริหารว่าจะทำพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลให้ได้มาตรฐานในการให้บริการ

ประชาชน และจัดระบบการจัดการขยะในครัวเรือนและชุมชนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยการจ้างเหมาจัดเก็บขยะ มีการคัดแยกขยะในชุมชน ปรับปรุงตลาดสดทั้งของภาครัฐและเอกชนให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย และสอดคล้องกับแนวคิดของ วุฒิสภา ดันไชย ที่ได้กล่าวไว้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทซึ่งได้รับมอบการถ่ายโอนภารกิจใหม่จากส่วนราชการ จำเป็นต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับการกระจายอำนาจ ทั้งนี้โครงสร้างขององค์กรใหม่จะเป็นโครงสร้างที่มีมาตรฐานขั้นพื้นฐานเหมือนกัน กล่าวคือ มีการเพิ่มขยายโครงสร้างเท่าที่จำเป็นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารภายใต้ภารกิจใหม่ได้และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง แต่ละประเภท ย่อมมีอิสระที่จะปรับปรุงโครงสร้างองค์กรได้ตามความต้องการ ในอันที่จะตอบสนองภารกิจที่ได้รับมอบหมายในแต่ละด้านรวมทั้งต้องส่งเสริมให้รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขนาดเหมาะสมในการดำเนินการกิจให้มีประสิทธิภาพ และคุ้มครองการลงทุน และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบูรณ์ศักดิ์ มุกดาประกร ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขวาง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม” ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขวาง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยที่ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์น้อยที่สุด

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 7 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เนื่องจากการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มกระบวนการตัดสินใจร่วมรับผิดชอบ ร่วมตรวจสอบ ในการดำเนินการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบดำเนินการดำเนินงานของเทศบาล จะมีผลทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ ของท้องถิ่นเป็นไปด้วยความโปร่งใส มีความเป็นธรรม ลดการทุจริต และลดความขัดแย้งในการทำงาน ดังนั้นประชาชนจึงมีความคาดหวังว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้นเพื่อให้ตรงกับความต้องการที่แท้จริง สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวุฒิสภา ดันไชย ที่ได้กล่าวไว้ว่า หัวใจสำคัญต่อความสำเร็จในการกระจายอำนาจ คือ การที่ประชาชน ภาคประชาสังคม องค์กรอาสาสมัคร และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในรูปการสนับสนุนกิจกรรมและการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการเสนอความเห็น การตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น แผนการกระจายอำนาจฯ จึงได้กำหนดให้กำหนดแนวทางการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในด้านนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ใน

การพัฒนาประชาธิปไตยขั้นพื้นฐานของชุมชนท้องถิ่นอีกด้วย และสอดคล้องกับแนวคิดของปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ ที่ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้ยกฐานะเป็น
เทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนามากยิ่งขึ้น และยัง
สอดคล้องกับงานวิจัยของสมบัติ ธำรงธัญวงศ์ ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเป็นเทศบาล
นครยะลา ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จของการบริหารงานเทศบาลนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน
แต่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุด เพราะผู้บริหารที่มีภาวะ
ผู้นำสูงจะสามารถปรับจุดด้อยให้เป็นจุดแข็ง และสร้างสรรค์ความสำเร็จในการพัฒนาเทศบาลได้
อย่างเป็นรูปธรรม โดยได้รับความร่วมมือจากประชาชนในเขตเทศบาลอย่างกว้างขวาง ทั้งความ
ร่วมมือในการชำระภาษีอากรอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทั้งปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาล
นครยะลา ปัจจัยด้านบทบาทของข้าราชการประจำของเทศบาลนครยะลา และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม
ร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลยะลา ล้วนมีผลต่อการยกฐานะของเทศบาลนครยะลาทั้งสิ้น
ตลอดจนมีอิทธิพลระหว่างกันเองด้วย

2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วน
ตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอกยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล พบว่า ข้อที่
15 ได้แก่ การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้คุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน คนชรา และ
ผู้ด้อยโอกาสดีขึ้น มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้
ว่า เนื่องจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ได้รับงบประมาณจาก
รัฐบาลเพิ่มขึ้นและมีรายได้จากการเก็บภาษีเพิ่มขึ้น สามารถนำมาพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเล็กของตำบล
ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดูแลอยู่ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานทั้งด้านบุคลากรและการบริหาร
จัดการด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย พัฒนาเด็กเล็กให้มีพลานามัยให้มีสมบูรณ์ มี
สุขภาพแข็งแรง และให้มีความพร้อมก่อนเข้าสู่การศึกษาระดับพื้นฐานต่อไป อีกทั้งสนับสนุนการ
จัดตั้งกลุ่มอาชีพ สหกรณ์ ธนาคารชุมชนตามความต้องการประชาชนให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
ดังนั้นประชาชนจึงคาดหวังว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้สามารถจัดตั้งศูนย์พัฒนาและ
สงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้เอชไอวี และผู้ด้อยโอกาสในสังคม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการบริการ
และให้ความช่วยเหลือสนับสนุนเบียดชีพ และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินการ ซึ่งสอดคล้อง
กับแนวคิดของ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ ที่ได้กล่าวว่า การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล
จะทำให้ สามารถจัดและส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพของราษฎร ทั้งที่ว่างงานและต้องการ
รายได้เสริม ประชาชนได้รับสวัสดิการและการช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์มากขึ้น ประชาชนใน
เขตเทศบาลตำบลสันผีเสื้อ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางด้านการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

มากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของเทศบาลตำบลเวียงพางคำ ที่ได้กล่าวว่า เด็ก เยาวชน ได้รับโอกาส ได้รับความเท่าเทียม ได้รับการบริการสาธารณะทางด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ การกระทำใช้จ่ายของผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไป และยังได้สอดคล้องกับแนวคิดของ ดร. โกวิท พวงงาม ได้กล่าวถึงสิ่งที่ต้องทำขององค์กรปกครองท้องถิ่นอยู่ข้างหน้า มิใช่เพียงแต่การเสริมสร้างให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความเข้มแข็งโดยมีการบริหารจัดการที่ดีหรือเพื่อให้สมาชิกและคณะผู้บริหาร ตลอดจนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเท่านั้น แต่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเสริมสร้างประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมในการรองรับภารกิจใหม่ที่รัฐกระจายอำนาจ การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคลากร ศักยภาพ และเตรียมความพร้อมในการรองรับภารกิจใหม่ที่รัฐกระจายอำนาจ การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล ศักยภาพด้านการคลัง ความโปร่งใส และคุณภาพหรือมาตรฐานของการให้บริการที่ประชาชนควรได้รับต้องเท่าเทียม หรือดีกว่าที่ได้รับ บริการสาธารณะจากรัฐ อีกทั้งยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรีย์ กันธาทรัพย์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็น เป็นเทศบาลตำบลส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่สูง โดยเฉพาะประเด็นเรื่องการได้รับงบประมาณจากภาครัฐมากขึ้น การช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านต่าง ๆ ทั้งเรื่องการจัดการศึกษา การสาธารณสุข การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาอาชีพสำหรับสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการหรือผู้ด้อยโอกาส ให้มีความรู้ มีการศึกษา รวมถึงการมีรายได้เพิ่มขึ้น”

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 16 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดียิ่งขึ้น ที่เป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่า เนื่องจากประชาชนในตำบลเทพเสด็จส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนพื้นที่ที่เป็นภูเขาซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดภัยทางธรรมชาติที่ก่อให้เกิดอันตรายและสร้างความเสียหายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินแก่ประชาชนโดยส่วนรวม หากองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลสามารถจัดตั้งหน่วยบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งกำกับดูแลสาธารณภัยต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่และเครื่องมือพร้อมปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมง อีกทั้งชุมชนได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีแรงงานภายนอกมาอาศัยในพื้นที่รวมถึงแรงงานต่างด้าวก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนตามมา รวมทั้งสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประชาชน อีกทั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จไม่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระเบียบรักษาความสงบเรียบร้อย ดังนั้นประชาชนจึงมีความคาดหวังว่าหากได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลเทพเสด็จ ประชาชนจะได้รับความปลอดภัยและทรัพย์สินที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ที่มอง

ว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการและหาทางที่จะตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง ความต้องการความมั่นคงหรือความปลอดภัย (Security or safety needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะอยู่อย่างมั่นคงปลอดภัยจากการถูกทำร้ายร่างกาย หรือถูกขโมยทรัพย์สิน หรือความมั่นคงในการทำงาน และการมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในสังคม และสอดคล้องกับแนวคิด องค์การบริหารส่วนตำบลบวค่าง ที่ได้กล่าวไว้เมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลประชาชนในเขตเทศบาลตำบล ได้รับการดูแลในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กล่าวไว้ว่า ท้องถิ่นใดที่มีการจัดตั้งเป็นเทศบาลแล้วไม่ว่าจะเป็นเทศบาลประเภทใดก็ตาม ย่อมจะต้องปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ของเทศบาลตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ ซึ่ง พรบ.เทศบาล พ.ศ. 2546 และกฎหมายแก้ไขฉบับเพิ่มเติมฉบับต่าง ๆ ได้กำหนดหน้าที่ของเทศบาลตำบลต้องทำ ได้แก่ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน อีกทั้งยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรีย์ กันธาททรัพย์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็นเป็นเทศบาลตำบล เห็นว่าหากมีการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็นเป็นเทศบาลตำบล การรักษาความสงบเรียบร้อยและการจัดระเบียบชุมชน หรือสังคมจะทำได้สะดวกมากขึ้น โดยเฉพาะด้านการป้องกัน ป้องปราม และแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหาการลักขโมย จะช่วยเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยของประชาชนมากขึ้น โดยมีบุคลากรหรือกลุ่มผู้รับผิดชอบด้านนี้ โดยเฉพาะ

3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบลพบว่า ข้อที่ 2 ได้แก่ การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาลมากขึ้น มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า การยกฐานะเป็นเทศบาลนั้นจะทำให้ประสิทธิภาพของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากได้รับงบประมาณในการบริหารงานจากรัฐบาลเพิ่มมากขึ้นสามารถนำไปบริหารจัดการการบริหารงานในด้านต่าง ๆ เช่น ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ซ่อมบำรุงถนนให้ประชาชนสามารถสัญจรไปมาได้สะดวกรวดเร็ว ระบบไฟฟ้าสาธารณะติดตั้งไฟกิ่งให้มีความสว่างเพื่อลดอุบัติเหตุบนท้องถนน และลดปัญหาอาชญากรรม จัดให้มีน้ำประปาภายในหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำงบประมาณไปบริหารจัดการ โดยการจ้างแรงงานในพื้นที่ เพื่อให้คนในพื้นที่มีงานทำ เป็นต้น ดังนั้นประชาชนจึงมีความคาดหวังว่าการยก

ฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ได้รับสาธารณูปโภคที่ดีขึ้นเนื่องจากได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน ได้กล่าวว่า งบประมาณที่จะต้องใช้รองรับการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลแล้ว เทศบาลตำบลบ้านแหวน จะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลในอัตราส่วนต่อหัวของประชากรมากขึ้น จะมีงบประมาณในการดำเนินการให้บริการสาธารณะและกิจการต่าง ๆ มากขึ้น ได้โดยกำหนดเป็นงบประมาณรายจ่ายตามปกติ เพื่อรองรับการขยายภารกิจและหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ได้ ในระยะเริ่มต้น รายจ่ายในเรื่องของหมวดเงินเดือนและค่าตอบแทน จึงยังคงไม่มีการเพิ่มขึ้นมากนักในระยะแรก เมื่อเป็นเทศบาลตำบลแล้ว หากจะดำเนินโครงการหรือ กิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนที่มีมูลค่าการลงทุนที่สูง เทศบาลตำบลบ้านแหวน อาจสามารถกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ และเทศบาลสามารถดำเนินกิจการ โดยร่วมกันจัดตั้งเป็นสหการได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลหากได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะได้รับอัตราคนละ 500 บาท สำหรับประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาล จากเดิมได้รับเพียงร้อยละ 20 ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศเท่า ๆ กัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรางค์ สีเนหา ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล” ผลการศึกษาพบว่าเมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้วจะทำให้ประสิทธิภาพในการบริหารงานของท้องถิ่นเวียงตาลมากขึ้น เนื่องจากมีงบประมาณในการบริหารงานมากขึ้น”

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 5 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีในพื้นที่มากขึ้น มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จปัจจุบันมีรายได้จากการเก็บภาษีน้อยไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการและดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพได้เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีอำนาจในการออกเทศบัญญัติในการจัดเก็บภาษี เช่น พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน ซึ่งสามารถจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาล ดังนั้นประชาชนจึงมีความคาดหวังว่าเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้ว ก็สามารถจัดเก็บภาษีและรายได้ต่างๆ เข้าร่วมของคลังและสามารถนำเงินรายได้เหล่านี้มาบริหารจัดการดำเนินงานของเทศบาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กล่าวว่า รายได้จากการจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมรวมถึงผลประโยชน์

อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล แหล่งทุน ของเทศบาล นั้น ตามพระราชบัญญัติเทศบาล มาตรา 66 กำหนดให้เทศบาลมีรายได้จากภาษีอากรตามแต่จะมี กฎหมายกำหนดไว้ ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล รายได้จากสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์ พันธบัตรหรือเงินกู้ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด เงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้รายได้ อื่นใดตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทัย หิรัญโต ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการปกครองท้องถิ่นนั้น งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บ รายได้ การจัดเก็บภาษี เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้ก้าวหน้า และยังได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลนครยะลา” ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จของการบริหารงานเทศบาลนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน โดยได้รับความร่วมมือจากประชาชนในเขตเทศบาลอย่างกว้างขวาง ทั้งความร่วมมือในการชำระภาษีอากรอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย”

5.2.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพครอบครัว พบว่า

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัด เชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเทพเสด็จ เพราะ ต้องการให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาขึ้นไป จึงทำให้ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรีย์ กันธาทรัพย์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังของ ประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า เพศผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวัง

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มี อายุ ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนที่มีอายุมาก อาศัยอยู่ในท้องถิ่นมานาน มีความผูกพันกับท้องถิ่นแตกต่างจากผู้มีอายุน้อย จึงมีความคาดหวังต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จเป็นเทศบาลตำบล เพื่อต้องการเห็นท้องถิ่นมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้าน โครงสร้างพื้นฐาน การสนับสนุนกลุ่มอาชีพให้ประชาชนมีรายได้สามารถเลี้ยงตัวเองได้ มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย จึงทำให้อายุของประชาชน ความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษม ดอนดี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” ผลวิจัยพบว่า อายุผู้ตอบแบบสอบถามไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนในตำบลเทพเสด็จมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความคิดความอ่านในการวิเคราะห์เหตุผลและความคาดหวังแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษม ดอนดี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” ผลวิจัยพบว่าประชาชนมี อายุ การศึกษาและอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มี สถานภาพทางครอบครัว ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีสถานภาพครอบครัวสมรสกัน เมื่อเกิดปัญหาสามารถปรึกษากันได้ จึงทำให้สถานภาพครอบครัวของประชาชนในตำบลเทพเสด็จไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษม ดอนดี ได้ทำการศึกษารายงานเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะ

เป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า “ประชาชนที่มีเพศและสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการค้นพบ (Fact Finding) จากผลการวิจัยทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล 2) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล และ 3) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์สำหรับการวางแผน อีกทั้งยังเป็นแนวทางเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพในการบริหารที่ดียิ่งขึ้น จึงได้นำมาเป็นข้อเสนอแนะเป็น 2 ระดับ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นควรปรับปรุงแก้ไขโดยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนให้ประชาชนได้รับรู้ถึงข้อดีในการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งให้เห็นว่าจะทำให้มีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น ประชาชนจะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น ประชาชนจะได้รับการบริการที่รวดเร็ว ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก และผู้ด้อยโอกาสจะเข้าถึงการบริการเพิ่มขึ้น การก่อสร้างศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จะมีการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย จะพัฒนางานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น ระบบการจัดการขยะในครัวเรือนและชุมชนจะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ประชาชนในพื้นที่จะได้รับประโยชน์จากการบริการสาธารณะในภาพรวมมากขึ้นทั้งทางด้านปริมาณและด้านคุณภาพ จะมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีในพื้นที่มากขึ้น จะได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาลมากขึ้นทำให้การใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารให้มากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มความเข้าใจและนำไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชนชนที่ดียิ่งขึ้น

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นควรปรับปรุงแก้ไขวางแผนขอรับงบประมาณสนับสนุน

จากภาครัฐบาลที่ดี มีความครอบคลุม ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรม มีการวางแผนการจัดเก็บภาษีในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีเพื่อนำเงินไปบริหารท้องถิ่น และปรับปรุงบริหารจัดการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ตำบล ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นควรปรับปรุงแก้ไขวางแผนพัฒนาระบบงานให้สอดคล้องกับข้อระเบียบ กฎหมายต่าง ๆ เพราะการยกฐานะจะทำให้มีอำนาจหน้าที่เพิ่มมากขึ้น สามารถดำเนินการได้มากกว่าการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล พร้อมทั้งต้องมีการวางแผนบุคลากรให้เพียงพอ และให้มีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งต้องจัดหาระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพเข้ามารองรับงานเพื่อให้เกิดประโยชน์และความคุ้มค่าสูงสุดแก่ประชาชน

2) ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นควรปรับปรุงแก้ไข โดยการให้มีกระบวนการสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นต่อประชาชน ได้แก่ การลงพื้นที่เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในพื้นที่ การให้บริการและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การปลูกฝังความรู้ เรื่องการปกครองท้องถิ่นแก่เด็กและเยาวชน มีกระบวนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่างๆ เช่น ดิจิทัลประกาศ การจัดทำเอกสารแผ่นพับ วารสาร การประกาศเสียงตามสาย การประชุมสัญจร และการจัดทำ Website นอกจากนี้ให้มีกระบวนการตรวจสอบ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการภาคประชาชนในการดำเนินการตรวจสอบการบริหารงานของท้องถิ่น ส่วนการตรวจสอบให้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนในการตรวจสอบการทำงานของท้องถิ่นได้หลายช่องทาง เช่น การตั้งกระทู้ถาม หรือการเปิดอภิปราย ผู้บริหารท้องถิ่น และให้มีวิธีการเชิญภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมในสภาท้องถิ่นเพื่อความโปร่งใสเพื่อสร้างความเชื่อมั่นที่ดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นควรปรับปรุงแก้ไขวางแผน โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจนและเหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งกำหนดภารกิจที่ชัดเจนเพื่อให้ประชาชนได้รับการดูแลที่ดีและทั่วถึง พร้อมทั้งมีการแจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนพึงได้รับตามรัฐธรรมนูญอันเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ดี

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ข้อที่ 7 การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นควรปรับปรุง

แก้ไขการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ให้มีการจัดทำแผนพัฒนา ร่วมกันตั้งแต่ในระดับชุมชน ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโครงการที่จำเป็นในเขตชุมชน เช่น การสำรวจผู้ยากจน การจัดสภาพแวดล้อมของชุมชน การประชาสัมพันธ์เผยแพร่แผนพัฒนา ของเทศบาล งบประมาณรายจ่ายประจำปี และผลการใช้จ่ายในแต่ละปีงบประมาณ การสำรวจความ คิดเห็นในโครงการพัฒนาของเทศบาลที่อาจจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน และ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์รายงานผลงานของเทศบาลให้ปรากฏเป็นระยะ ๆ เพื่อความเข้าใจอันดี ของประชาชน

3) ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหาร ท้องถิ่นควรปรับปรุงแก้ไขการเผยแพร่ให้ความรู้แก่ประชาชนว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะ ทำให้ประชาชนได้รับการปรับปรุงพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานที่ดียิ่งขึ้น คุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้ด้อยโอกาสดีขึ้น เพราะการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลจะ ทำให้ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น และจะมีรายได้จากการเก็บภาษีเพิ่มขึ้น สามารถนำมา พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของตำบลซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดูแลอยู่ให้มีคุณภาพและได้ มาตรฐานเป็นการกระจายโอกาสรับบริการพัฒนาความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพซึ่งจะส่งผลดีต่อเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่ ได้มาตรฐาน เป็นอนาคตของท้องถิ่นและประเทศชาติ และสามารถจัดตั้งศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม อีกทั้งยังสามารถสนับสนุนสงเคราะห์ราษฎร ประจำหมู่บ้านให้เป็นศูนย์กลางในการบริการเพื่อช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดความเดือดร้อนได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 15 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้คุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้ด้อยโอกาสดี ยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นควรปรับปรุงแก้ไขโดยการเผยแพร่แก่ประชาชนได้ทราบว่าการยก ฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น สามารถนำมาพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของตำบลให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน สามารถพัฒนาเด็ก เล็กให้มีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีสุขภาพแข็งแรงมีการพัฒนาตามวัยให้ได้รับความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาและให้มีความพร้อมก่อนเข้าสู่การศึกษาระดับพื้นฐานต่อไป และสามารถพัฒนาสนับสนุนเบี้ยยังชีพ วัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นได้อย่างทั่วถึง

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ข้อที่ 16 การยกฐานะเป็น เทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารควรปรับปรุงแก้ไขโดยการเผยแพร่แก่ประชาชนได้ตระหนักถึง ความสำคัญของสาธารณภัยหรือภัยพิบัติไม่ว่าจะเป็นภัยที่เกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น

ล้วนเป็นภัยที่ก่อให้เกิดอันตรายและความเสียหายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินแก่ประชาชน ซึ่งหากได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล ประชาชนจะได้รับความคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นหลักสิทธิมนุษยชนพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนมีสิทธิได้รับอย่างเท่าเทียมกัน ประชาชนจะได้รับความอุ่นใจในการได้รับความคุ้มครอง

4) ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารต้องมีการวางแผนจัดงบประมาณให้เพียงพอต่อการบริหารงาน กำหนดงบประมาณให้มีความเหมาะสมตามอำนาจหน้าที่ เพื่อสามารถนำไปพัฒนาด้านต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภค ด้านคุณภาพชีวิต และด้านการศึกษา อันจะทำให้ประชาชนมีความอยู่ดี กินดี ปราศจากโรคภัย และมีชีวิตที่มีคุณภาพ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 2 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาลมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารท้องถิ่นควรปรับปรุงแก้ไขโดยการเผยแพร่หลักการ เหตุผล และผลประโยชน์ที่ได้รับหากได้ยกฐานะเป็นเทศบาล เพราะการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถนำงบประมาณมาพัฒนาด้านต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภค ด้านคุณภาพชีวิต และด้านการศึกษา ทำความเข้าใจกับประชาชนให้มากที่สุด

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ข้อที่ 1 ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีในพื้นที่มากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารท้องถิ่นควรปรับปรุงแก้ไขโดยการวางแผนพัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้ให้ทั่วถึงและพัฒนาประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนผู้เสียภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เสียภาษีมาชำระภาษีเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งด้านการคลัง ปรับปรุงระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ออกหน่วยเคลื่อนที่ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้เสียภาษี และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ รวมทั้งให้คำปรึกษาเรื่องภาษีที่เกี่ยวข้อง สร้างทางเลือกใหม่ในการชำระภาษี เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการชำระภาษีโดยไม่ต้องเสียเวลาเดินทางมาชำระภาษี เช่น ชำระผ่านบัญชีธนาคาร เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอกยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1) ควรมีการศึกษาถึงความพร้อมในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอกยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง พัฒนางองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จให้มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลต่อไป

2) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับองค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอกยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่

3) ควรมีการศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จเป็นเทศบาลตำบลเทพเสด็จ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลอีกส่วนหนึ่งที่ช่วยในการตัดสินใจในการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จเป็นเทศบาลตำบลเทพเสด็จ

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

กุนธน ธนาพงศธร และคณะ. การบริหารการปกครองท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 11 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2544.

แก้วสรร อติโพธิ. การมีส่วนร่วมของประชาชน : กุญแจสำคัญในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันศึกษาและความมั่นคงนานาชาติ, 2537.

โกวิท พวงงาม. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2548.

_____. การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด, 2548.

_____. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2550.

_____. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2552.

คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, สำนักงาน. แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2551.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์เนศ พรินท์ติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด, 2539.

ไชยวัฒน์ รุ่งเรืองศรี. ระเบียบวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์สังคม. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2550.

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็มยูเคชั่น, 2551.

ณัฐกร วิทิตานนท์ และ ชีระวัฒน์ ปาระมี. คู่มือการเลือกตั้งท้องถิ่นไทย. เชียงราย : โรงพิมพ์โพธิ์ทอง, 2549.

ดารณี พานทอง พาลุสุข. ทฤษฎีการจูงใจ. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดแสงตะวันการพิมพ์, 2530.

ดิเรก ถึงฝั่ง. การบริหารราชการไทยกับการเมือง. กรุงเทพมหานคร : หจก. วงพิมพ์, 2551.

ธนสวรรค์ เจริญเมือง. การปกครองท้องถิ่นกับการบริหารจัดการท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2550.

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. ทิศทางการปกครองท้องถิ่นของไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ.

กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2546.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2543.

ประยูร กาญจนกุล. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

พรทิพย์ คำพอ. ความรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วชิรวิทย์
สาส์นรัชดา, 2544.

พีรสิทธิ์ คำนวนคิดปี. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : สตาร์การพิมพ์, 2543.

ถอ อประเทืองจิตร. ความรู้ทางจิตวิทยาาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพมหานคร : กรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข, 2548.

วันชัย มีชาติ. พฤติกรรมการบริหารองค์การสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2551.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น : สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส
ญี่ปุ่น และไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร, 2545.

วุฒิสาร ตันไชย. การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น : ความก้าวหน้าหลังรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. 2540. นนทบุรี : คลังวิชา จำกัด, 2547.

_____. การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาลาแดง,
2545.

_____. การมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล
สหประชาพาณิชย์, 2542.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, ดร., รศ.. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพมหานคร : อักษราพิพัฒน์, 2543.

ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, กรม. คู่มือการปฏิบัติงานการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2554.

_____. รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2554.

สมบูรณ์ เดชสมบูรณ์สุข. หลักปฏิบัติงานและความรู้ เทศบาล เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
สูตรไพศาล, 2551.

สมิต ด้ชณกร. การต้อนรับและบริการที่เป็นเลิศ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สายธาร, 2550.

- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2548.
- สุณีย์ ชีรดากร. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2539.
- สุพิศรา จุณณะปิยะ. คู่มือการวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. นครปฐม : โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ, 2546.
- สุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- อริยา คูหา. แรงจูงใจและอารมณ์. สงขลา : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2546.
- อุดม ทุมโฆษิต. การปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่ : บทเรียนจากประเทศพัฒนาแล้ว. กรุงเทพมหานคร : เซทไฟร์พริ้นติ้ง, 2552.
- อุดร ดันดีสุนทร. การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.
- อุทัย หิรัญโต. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2539.
- เอนก สุวรรณบัณฑิตและภาสกร อกุลพัฒน์กิจ. จิตวิทยาบริการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ อกุลพัฒน์กิจ, 2548.

2) บทความจากเว็บไซต์ (Web Site)

- สำนักพัฒนาระบบ รูปแบบและโครงสร้าง, “การจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, 20 กันยายน 2547,
<<http://www.thailocaladmin.go.th>>(3 February 2012)

3) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/งานวิจัย

- เกษม ดอนดี. “ความเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” สารนิพนธ์ สาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2552.
- จำเริญ ย่างไพบุลย์. “ความพร้อมและความต้องการของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

- จิตติมา ฉัตรนิกร. และคณะ. “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัด พิษณุโลก”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2551.
- มยุรีย์ กันธาทรัพย์. “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่”. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2552.
- ยีนยง ทิพย์โกชนน์. “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโปลา อำเภอนางรอง จังหวัด บุรีรัมย์เพื่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล”. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.
- ยุพาภรณ์ รักษาคุณ. “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล ตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- อุทัยรัตน์ โสมนัส. “ความคาดหวังของครูและผู้บริหารที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งหลุก อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่”. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.
- วิระ วงศ์พันธ์. “ความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลธารทอง”. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต. บัณฑิตมหาวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2553.
- สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. “ปัจจัยที่มีผลต่อการยกฐานะเทศบาลนครยะลา”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.
- สมบูรณ์ศักดิ์ มุกดาประการ. “ความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วน ตำบลทุ่งขวาง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม”. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2553.
- สุธรรม วงศ์แก้ว. “การศึกษาความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่าขอนยาง กับ ขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสน ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตมหาวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.

สุธางค์ สีเนหา. “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552.

4) เอกสารอื่น ๆ ที่ไม่ได้ตีพิมพ์

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่, สำนักงาน. “บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร”. เชียงใหม่ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งฯ, 2554 (อัดสำเนา).

ประทาน คงฤทธิ์ศึกษกร. “ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น”, เอกสารการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารศึกษาศาสตร์, 2534 (อัดสำเนา).

ศักดิ์สุนทร ขาวลาจันทร์. “แนวคิดและทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น”. เอกสารการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา, 2554 (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนตำบลช้างม่ือ. “เอกสารประกอบเรื่องขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลช้างม่ือ เป็นเทศบาลตำบลช้างม่ือ อำเภอเขาค้อ จังหวัดระยอง”. ระยอง : องค์การบริหารส่วนตำบลช้างม่ือ, 2554 (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา. “เอกสารประกอบเรื่องขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลาเป็นเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”. เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา, 2550 (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ. “แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2555 – 2557)”. เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ, 2554 (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนตำบลบวกก้าง. “เอกสารประกอบการขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบลบวกก้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่”. เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลบวกก้าง, 2552 (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน. “รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน สมัยสามัญที่ 1 / 2551 (ครั้งที่ 1) วันอังคารที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551”. เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน, 2551 (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงพางคำ. “เอกสารประกอบการพิจารณาจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เป็นเทศบาลตำบลเวียงพางคำ”. เชียงราย : องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงพางคำ, 2550 (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ. “เอกสารประกอบเรื่องขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อเป็นเทศบาลตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่”. เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ, 2554 (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร. “เอกสารประกอบการพิจารณาการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหารเป็นเทศบาลตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่”. เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร, 2552 (อัดสำเนา).

2) ภาษาอังกฤษ

1) Books

Clayton Alderfer. **Organizational Behaviors**. Boston : and Bacom. Inc., 1989.

Edward. Wolfers. **Decenrtalization : Meanings Forms Objectives and Methods**. Perrer Larmour and Ropate Dalo (edutors), 1995.

Harold. Wolman. **Decentralization : What it is and why we should care**. New York , 1990.

Hurlock. **Developmental Psychology**. Mcgraw-Hill Book Comp, 2001.

Maslow. Abraham H.. **A Theory of Human Motivation**. In Jay M. Shafritz, and Albert C. California; The Dorsey Press, 1987.

McClelland. D.C. **Human Motivation**. Glenview Illinois : Scott. Foresman and Company, 1985.

Montagu G. Harris. **A Comparative Local Government**. Great Britain : William Brendon and Son Ltd., 1984.

Vrom Victor H.. **Work and Motivation**. New York : John Wiley & Sons, 1964.

Wit Daniel. **A Comparative Survey of Local Government and Administration**. Bangkok : kurusapha Press, 1967.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

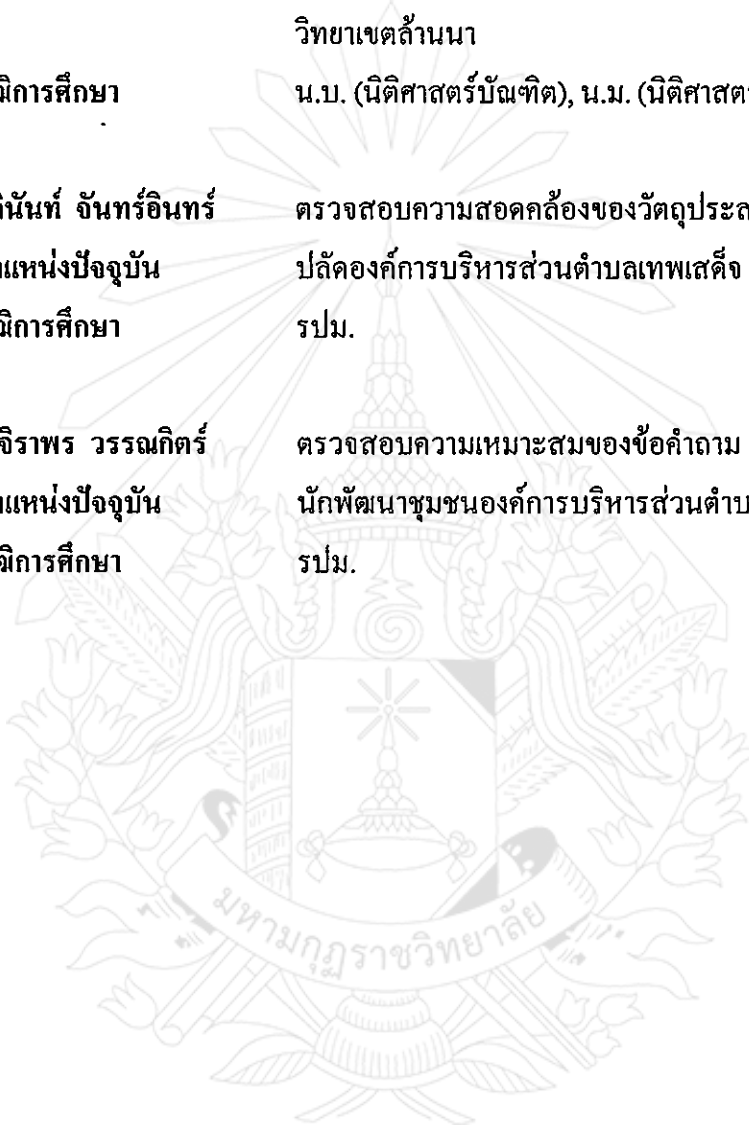

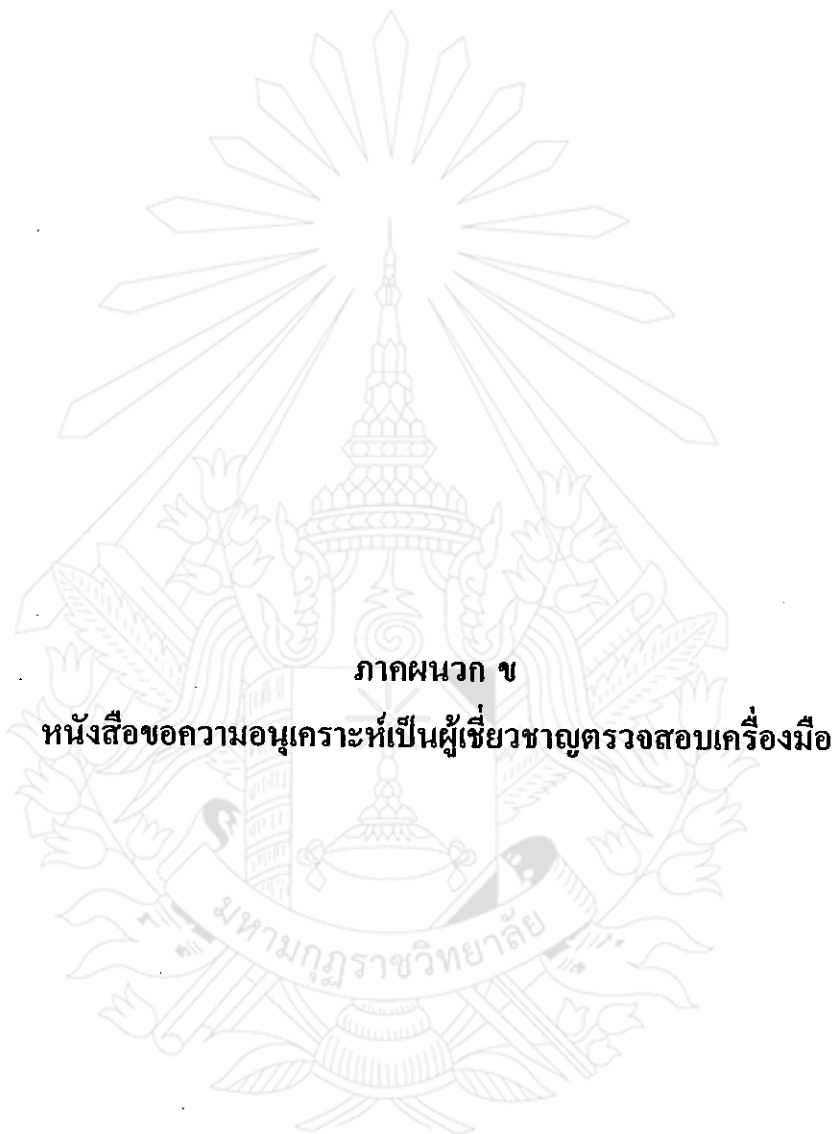
ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. **ดร. ศิริโสภา สันติทฤษฎีกร** ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วุฒิการศึกษา วิทยาเขตล้านนา
 น.บ. (นิติศาสตร์บัณฑิต), น.ม. (นิติศาสตรมหาบัณฑิต), Ph.D.
2. **นายศักดิ์นันท์ จันทร์อินทร์** ตรวจสอบความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับแบบสอบถาม
ตำแหน่งปัจจุบัน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ
วุฒิการศึกษา รปม.
3. **นางสาวจิราพร วรรณกิตร์** ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ
ตำแหน่งปัจจุบัน นักพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ
วุฒิการศึกษา รปม.

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(2.21)/425

วันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.ศิริโสภา สันติทฤษฎีกร

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย เป็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5312204066 สาขาวิชารัฐศาสตรการปกครอง ของ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้ี้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอตอຍสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ภูมิพันธ์ สันติทฤษฎีกร และ ดร.ตระกูล ชำนาญ อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรศักดิ์ สุรมณี)

เลขานุการศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ที่ ศธ 6013(2.21)/569

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 ๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
 โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๙๙๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๑-๔๖๕๒
 www.lanna.mbu.ac.th

16 พฤศจิกายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายศักดิ์นันท์ จันทร์อินทร์

ศูนย์การศึกษาด้านจิตวิทยาวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย เป็น
 นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5312204066 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย
 มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์
 เรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ
 อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร และ
 ดร.ตระกูล ชำนาญ อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาด้านจิตวิทยาวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความ
 ร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระมหาวิฑูรศักดิ์ สุรเมธี)

เลขานุการศูนย์การศึกษาด้านจิตวิทยาวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ที่ ศธ 6013(2.21)/570

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 ๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
 โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๙๙-๐๙๙๕๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๑-๙๙๕๖
 www.lanna.mbu.ac.th

16 พฤศจิกายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร นางสาวจิราพร วรรณกิตร์

ศูนย์การศึกษานิติตติวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย เป็น
 นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5312204066 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย
 มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษานี้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์
 เรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ
 อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษานี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร และ
 ดร.ตระกูล ชำนาญ อาจารย์ที่ปรึกษา

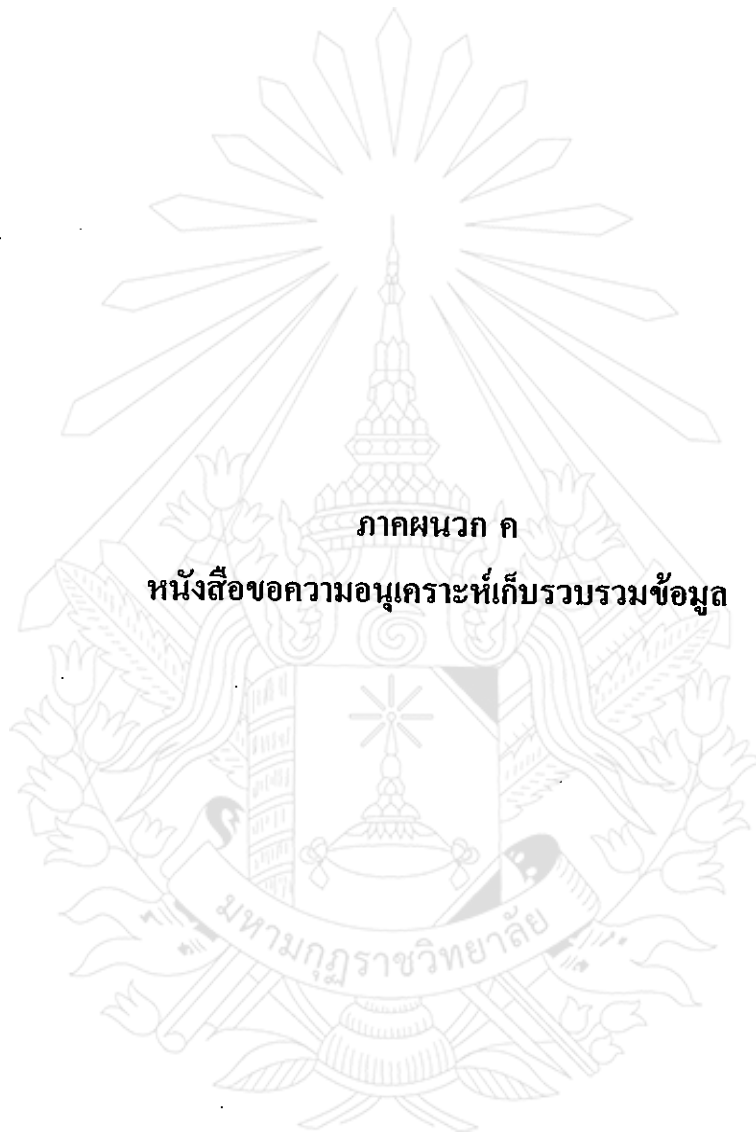
ศูนย์การศึกษานิติตติวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความ
 ร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษานี้ด้วย

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระมหาวิรัชศักดิ์ สุรเมธี)

เลขาธิการศูนย์การศึกษานิติตติวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 6013(2.21)/593

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๓-๐๘๗๕๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๑-๘๗๕๖๖
www.lanna.mbu.ac.th

28 พฤศจิกายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย (Try Out)

เจริญพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ

ด้วย นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร และ ดร.ตระกูล ชำนาญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งนี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (Try Out) ในเขตพื้นที่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมหาเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออโนไมทนามา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาวิรศักดิ์ สุรเมธี)

เลขานุการศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

สำนักงานเลขานุการศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

โทร: 0-5327 0975 6 ๒๕ 14, 0 5331 441๖ โทรสาร: 0-5331 4152

Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus ; 103 Pra pokklao Rd., Chiang Mai 50200 (Thailand)

ที่ ศธ 6013(2.21)/652

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 ๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
 โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๘๗๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๗-๔๗๕๒
 www.janna.mbu.ac.th

15 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ

ด้วย นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี ดร.ภูมินทร์ สันติฤกษ์ภูริกร และ ดร.ตระกูล ชำนาญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเขตพื้นที่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออนุโมทนามา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาวิรัตน์ศักดิ์ สุรเมธี)

เลขาธิการศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

๕

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่
 - ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้มุ่งนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยขอรับรองว่าไม่มีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของท่านแต่ประการใด จึงขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ท่านเลือกตอบเพียงข้อละ 1 คำตอบ

1. เพศ

 1. ชาย 2. หญิง

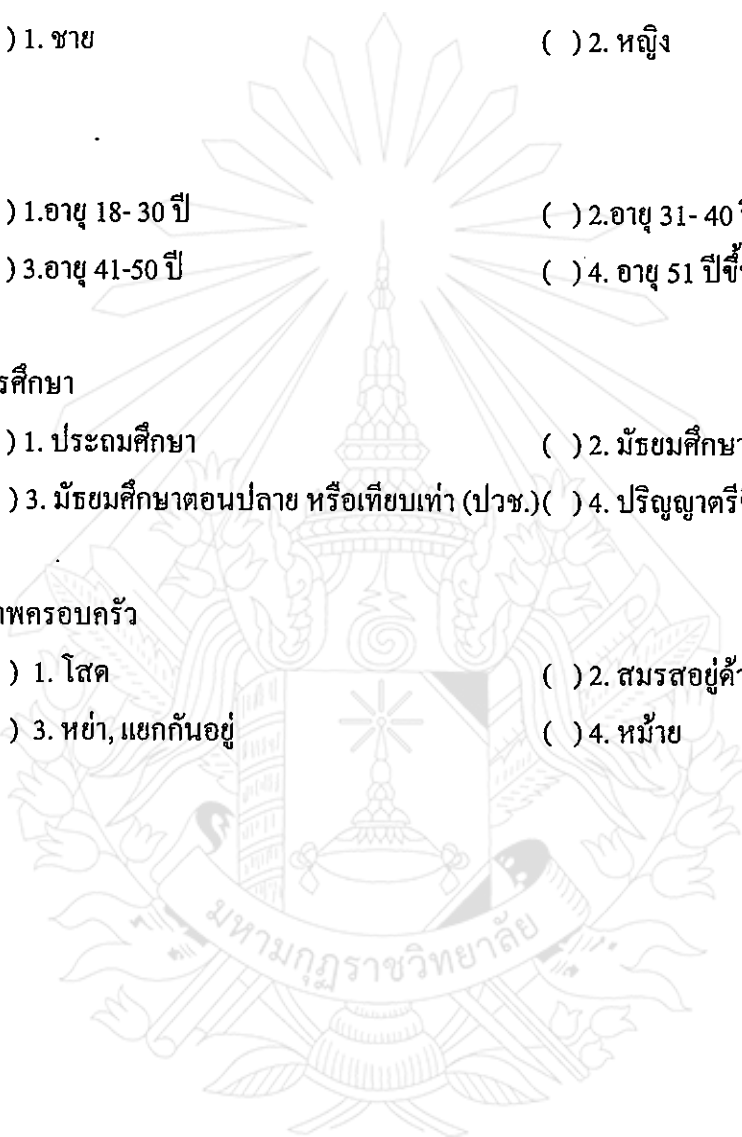
2. อายุ

 1. อายุ 18- 30 ปี 2. อายุ 31- 40 ปี 3. อายุ 41-50 ปี 4. อายุ 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

 1. ประถมศึกษา 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า (ปวช.) 4.ปริญญาตรีขึ้นไป

4. สถานภาพครอบครัว

 1. โสด 2. สมรสอยู่ด้วยกัน 3. หย่า, แยกกันอยู่ 4. หม้าย

ตอนที่ 2 สอบถามความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือใกล้เคียงตามความเป็นจริงมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลือกที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	ความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความเข้มแข็งและมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น					
2.	การยกฐานะทำให้โครงสร้างการบริหารงานในรูปแบบของเทศบาลตำบลมีความเหมาะสมมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล					
3.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน					
4.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีความคล่องตัวในการบริหารงานมากขึ้น					
5.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้สามารถวางแผนในการพัฒนาตำบลได้ง่ายขึ้น					
6.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การกำหนดโครงการในการดำเนินงานของเทศบาลเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น					
7.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น					
8.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีจำนวนเจ้าหน้าที่เพิ่มเพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ					

ข้อที่	ความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้รับการบริการที่รวดเร็ว ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ					
10.	ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น					
11.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้สามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้					
12.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ได้ถนนที่ดียิ่งขึ้น					
13.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ทำให้มีน้ำอุปโภค บริโภคที่มีคุณภาพและสะอาด					
14.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้ใช้น้ำประปาอย่างทั่วถึง					
15.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเป็นระบบและดียิ่งขึ้น					
16.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การจัดการปัญหา ขยะ สิ่งปฏิกูลมูลฝอยต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
17.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนมีการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น					
18.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการกระจายโอกาสรับบริการพัฒนาความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ					

ข้อที่	ความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีไฟฟ้าแสงสว่างทั่วถึงยิ่งขึ้น					
20.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น					
21.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้สุขภาพอนามัยของประชาชนดีขึ้น					
22.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง					
23.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดียิ่งขึ้น					
24.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้คุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้ด้อยโอกาสดียิ่งขึ้น					
25.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดียิ่งขึ้น					
26.	ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีในพื้นที่มากขึ้น					
27.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาลมากขึ้น					
28.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้มีเงินในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น					

ข้อที่	ความคาดหวังที่มีต่อการยกฐานะเป็น เทศบาลตำบล	ระดับความคาดหวัง				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
29.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้การใช้ งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น					
30.	การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานและใน การให้บริการแก่ประชาชนที่ดียิ่งขึ้น					

ตอนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ท่านคิดว่าควรมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านต่อไปนี้อย่างไรบ้าง

1. ด้านโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล

ปัญหา.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

2. ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ปัญหา.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

3. ด้านการคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

ปัญหา.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

.....

ขอขอบคุณ

ผู้วิจัย

ภาคผนวก จ
วิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถาม

แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

ชื่อเรื่อง(สารนิพนธ์) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอโคยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

รหัส 5312204066 ชื่อนักศึกษา นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย รุ่นที่ 8/2553 สาขารัฐศาสตร์การปกครอง

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอโคยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมคะแนน ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	3	1
2	+1	+1	+1	3	1
3	+1	+1	+1	3	1
4	+1	+1	+1	3	1
5	+1	+1	+1	3	1
6	+1	+1	+1	3	1
7	+1	+1	+1	3	1
8	+1	+1	+1	3	1
9	+1	+1	+1	3	1
10	+1	+1	+1	3	1
11	+1	+1	+1	3	1

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมคะแนน ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
12	+1	+1	+1	3	1
13	+1	+1	+1	3	1
14	+1	+1	+1	3	1
15	+1	+1	+1	3	1
16	+1	+1	+1	3	1
17	+1	+1	+1	3	1
18	+1	+1	+1	3	1
19	+1	+1	+1	3	1
20	+1	+1	+1	3	1
21	+1	+1	+1	3	1
22	+1	+1	+1	3	1
23	+1	+1	+1	3	1
24	+1	+1	+1	3	1
25	+1	+1	+1	3	1
26	+1	+1	+1	3	1
27	+1	+1	+1	3	1
28	+1	+1	+1	3	1
29	+1	+1	+1	3	1
30	+1	+1	+1	3	1
รวม					1

แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอคอยสะแกต จังหวัดเชียงใหม่

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมคะแนน ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	3	1
2	+1	+1	+1	3	1
3	+1	+1	+1	3	1
รวม					1

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Mean	Std Dev	Cases
1. DV1.1	3.7333	.5833	30.0
2. DV1.2	3.7667	.7279	30.0
3. DV1.3	3.6333	.6687	30.0
4. DV1.4	3.8667	.6814	30.0
5. DV1.5	3.6333	.6149	30.0
6. DV1.6	3.8667	.6814	30.0
7. DV1.7	3.7000	.6513	30.0
8. DV1.8	3.8000	.7144	30.0
9. DV1.9	3.8000	.6644	30.0
10. DV2.1	4.0000	.6433	30.0
11. DV2.2	3.8667	.6288	30.0
12. DV2.3	3.8000	.6644	30.0
13. DV2.4	3.8000	.7611	30.0
14. DV2.5	3.8000	.7144	30.0
15. DV2.6	3.9000	.7120	30.0
16. DV2.7	3.8667	.6814	30.0
17. DV2.8	3.7333	.6915	30.0
18. DV2.9	3.8000	.7144	30.0
19. DV2.10	3.8000	.6644	30.0
20. DV2.11	3.6333	.6687	30.0
21. DV2.12	3.6667	.7581	30.0
22. DV2.13	3.7667	.7739	30.0
23. DV2.14	3.8000	.7144	30.0
24. DV2.15	3.8667	.6288	30.0
25. DV2.16	3.7333	.7397	30.0
26. DV3.1	3.9000	.6074	30.0
27. DV3.2	4.0667	.6397	30.0
28. DV3.3	4.0667	.6915	30.0

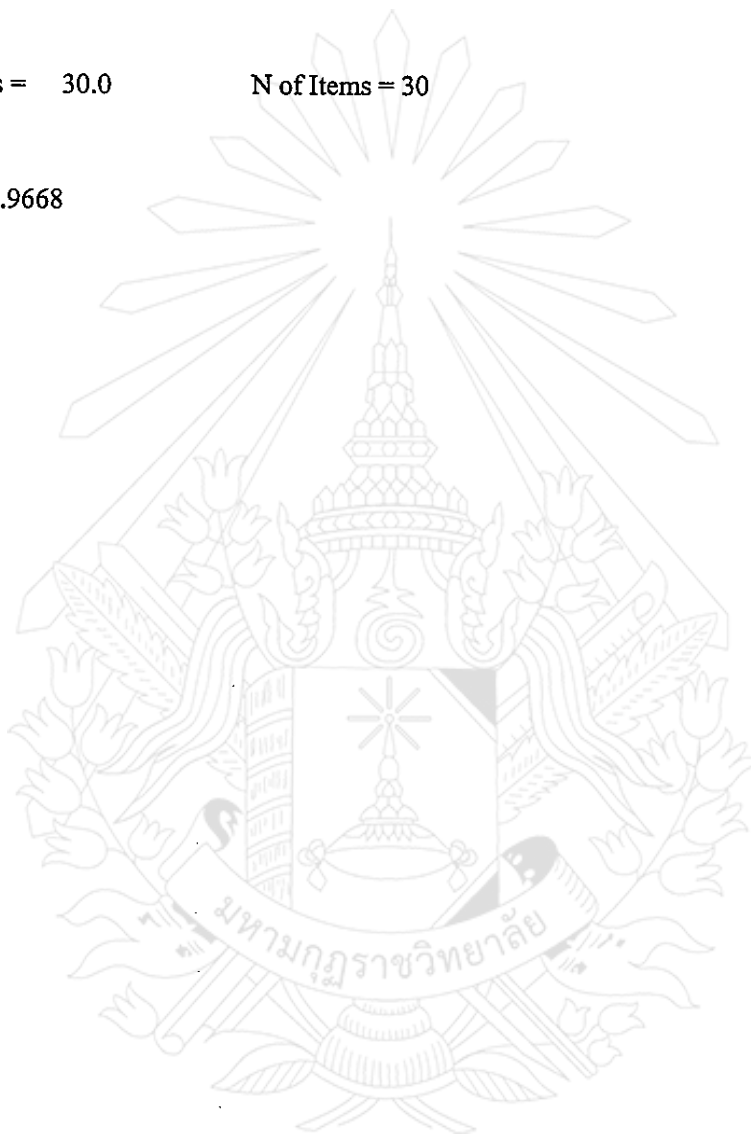
29.	DV3.4	4.0333	.7649	30.0
30.	DV3.5	3.8667	.6814	30.0

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 30

Alpha = .9668

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล : นางสาวพัชรินทร์ ศรีวิชัย
วัน เดือน ปีเกิด : วันศุกร์ ที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.2523
ชาติภูมิ : 35 หมู่ 7 ตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน : 35 หมู่ 7 ตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษา

พ.ศ. 2546 : บริหารธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

หน้าที่การงาน

: ผู้ช่วยนักวิชาการเงินและบัญชี
องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด
จังหวัดเชียงใหม่

